

TIỂU LỤC THẦN PHONG

---

*Kìa Trúc Biếc
Hoa Vàng*

Nhân Ảnh
2023

Kìa Trúc Biếc Hoa Vàng

Tiểu Lục Thần Phong

Dàn trang: Quận Lê

Nhân Ảnh xuất bản 2023

ISBN:

Copyright © Tiểu Lục Thần Phong 2023

LỜI TỰA

Phật giáo hình thành và phát triển ở thế gian này cũng đã hơn hai mươi lăm thế kỷ, suốt quá trình đó thẩm thấu và hòa nhập vào nhiều nền văn minh ở các nước Á châu. Ta có thể dễ dàng nhận thấy dấu ấn Phật giáo trong văn học, điêu khắc, mỹ thuật, triết lý, tư tưởng... ở nhiều nước châu Á, cụ thể như tinh thần thiền trong thơ Haiku và văn học cổ điển Nhật Bản; trong thơ Đường và văn học Trung Hoa; nghệ thuật tạo hình càng đặc sắc và đa dạng hơn: Hang Đôn Hoàng, Long Môn, Ajanta, Borobudur, Angkor Wat, Angkor Thom, Potala...

Phật giáo đồng hành cùng lịch sử người Việt cũng đã hai ngàn năm. Phật giáo và văn hóa truyền thống dân tộc tác động qua lại lẫn nhau, những tư tưởng:” ở hiền gặp lành”, “ác giả ác báo”, “gieo gió gặt bão”... vừa thể hiện quan niệm dân gian vừa có tính triết lý của Phật giáo. Dấu ấn Phật giáo trong văn học có lẽ đặc sắc nhất, cao độ nhất và tiêu biểu nhất như văn thơ Lý – Trần. Triết học, giáo lý, nhân sinh quan, thế giới quan của Phật giáo giao thoa với tư tưởng văn hóa Việt. Khi nhắc đến văn hóa Việt, đặc tính Việt thì không thể tách rời yếu tố Phật giáo. Hình ảnh mái chùa, tháp, cổng chùa, vườn thiền, ông Bụt, chúng sanh... in sâu vào tạng thức người Việt ta.

Nền văn hóa và nghệ thuật Việt có vô số những tác phẩm lấy cảm hứng từ đề tài Phật giáo, ở phương diện khác cũng có thể nói văn học nghệ thuật thể hiện tư tưởng, triết học, nhân sinh quan, giáo lý Phật giáo và Phật giáo đã dùng văn học nghệ thuật như là phương tiện để hoằng pháp lợi sanh.

Nói tiếp truyền thống đó, ngày nay văn học nghệ thuật Việt vẫn cũng có một mảng không nhỏ liên quan đến Phật giáo, chuyển tải hoặc gián tiếp trình bày một ít giáo lý nhà Phật. Nhà Phật thường nói tám vạn bốn ngàn pháp môn, phương tiện mở cửa và văn chương nghệ thuật có thể cũng là một cửa trong vô số cửa. Văn và thơ hay những bộ môn nghệ thuật khác không hề phù phiếm hay vu vơ. Văn và thơ đã tích cực truyền tải cái đẹp, cái nhân văn và cả đạo lý đến với mọi người. Quá khứ đã thế, hiện tại tiếp nối và tương lai ắt tiếp diễn.

Đời và đạo vốn gắn bó với nhau, bổ sung cho nhau. Con người không thể không có đức tin, nếu chỉ thuần vật chất thì có khác chi loài vật. Còn nếu như chỉ thuần tinh thần thì lại là không tưởng. Đời và đạo không thể tách rời, đời làm nền tảng cơ sở cho đạo phát triển, đạo lại giúp đời hoàn mỹ, hướng thiện. Nhà nho có câu: “thanh xuất ư lam nhi trắng ư lam” là vậy! Đạo từ đời mà ra, đời nhờ đạo thăng hoa.

Đời có không ít những gã du tử dở dang đường đời, không nhập được đạo, sống ở đời mà mơ về đạo. Ngày tháng mưu sinh mà cũng là rong ruổi theo cuộc chơi trăm năm. Dòng thời gian của đời người tưởng dài lắm nhưng nào ngờ chỉ là giữa hai làn hơi thở vào ra. Những gã du tử như sậy lau nhưng mà là sậy lau biết tư duy, biết mơ về con đường đạo giải thoát dù rằng thân còn bị trói buộc trong sắc dục và bao nhiêu thứ khác của đời. Trong những lúc ấy gã du tử ngâm nga câu: “hoàng hoa thúy trúc” của bậc trưởng thượng và nhân lúc cao hứng mượn ý đó làm tựa cho tập thơ. Bảo rằng thơ đạo cũng không hẳn, đạo ca càng không phải bởi vì trong ấy đâu chỉ có “trúc biếc hoa vàng” đâu chỉ có bóng tùng, thiền môn, áo lam... mà đâu đó vẫn thấp thoáng mắt biếc má đào, có hình hài vóc hạc xương mai, có bóng dáng tay du tử ngơ ngác trên đường đời, mộng mơ trên đường tình, lạc loài trên đường nhân gian, vụng về đường văn chương, lộn độn đường tiến lui, vô thường đường sanh tử và trên hết cả là ngập ghé trên đường đạo...

Gã du tử sống giữa nhân gian mà tâm hồn dường như say đắm trong cõi “hoàng hoa thúy trúc”. Tháng ngày vất vả mưu sinh, trói buộc giữa những mối quan hệ với đời, kẹt trong bao nhiêu ngũ dục lục trần nhưng tâm hồn vượt thoát để hướng về trúc biếc hoa vàng, thậm chí có đôi khi toàn tâm chỉ tràn ngập trúc biếc hoa vàng.

Tiểu Lục Thần Phong

TAM THẾ PHẬT

Quá Khứ

Kể từ vô lượng biên niên
Khứ lai bất tận tùy duyên tự thành
Đại bi quảng độ quần manh
Hữu tình giác ngộ chúng sanh Sa Bà

Hiện Tại

Thế Tôn thị hiện chốn này
Ba lần chuyển pháp hiển bày chơn như
Trời, người quy ngưỡng đạo sư
Nhị nghiêm phước trí lòng từ vô biên

Vị Lai

Nhọc nhần sanh-tử còn dài
Chư Phật hiển hoá bản hoài độ sinh
Bao giờ dứt sạch vô minh
Cười khàn giữa chợ kệ kinh cũng lia

TỨ ÂN

Phật

Tạ ơn Phật tổ mở đường
Bao người thoát khỏi đêm trường vô minh
Thôi từ dây nhé tử sinh
Đỉnh trời mây trắng mặc tình du phương

Cha Mẹ

Này là nghĩa mẹ ơn cha
Đẻ đau mang nặng cùng là dưỡng nuôi
Đành rằng nước mãi chảy xuôi
Ghi lòng tạc dạ không nguôi nhớ người

Đàn Na

Ơn đời muôn loại cộng sinh
Sa Bà một cõi linh xinh oán ân
Nửa mai hoan hỷ tâm thần
Mình buông bỏ đặng phước phần tự ta

Quốc Gia

Quốc gia gầy dựng bao đời
Núi sông đồng loại biển trời tổ tông
Dẫu là vô ngã, sắc không
Giữ gìn cơ nghiệp con rồng cháu tiên

GIỮA GIÒNG

Giữa mùa

hạ trắng mây bay
Vui không giữa cuộc chơi này em ơi
Muôn nghìn cũng giữa làn hơi
Rong rêu là lẽ giữa đời tử-sanh

Giữa cuộc

trần trở cũng đành
Giữa nhân với quả duyên thành thế thời
Giữa vô tận nghiệp luân hồi
Phước họa xoay chuyển nổi trôi phập phồng

Giữa giòng

phiền nhọc bụi hồng
Đục trong giữa chặng mà trông bến bờ
Nhì nhằng ở giữa tỉnh mê
Lừng khừng chẳng quyết giữa về lại đi

Giữa đồng

cỏ biếc xanh rì
Giữa buông bỏ lại tiếc thì đang xuân
Nhọc lòng giữa những băng khuâng
Điều phục tâm ý giữa thần với thân

Giữa đời

dễ được mấy lần
Phi lòng toại ý giữa ân oán dày
Minh vui ở giữa tháng ngày
Đạo đời giữa chặng rằng hay pháp trần

CẢM TƯỞNG KHI ĐỌC “TỔNG QUAN VỀ NGHIỆP”

*(Cung kính dâng lên thầy Tuệ Sĩ, thầy Thanh An
và quý thầy biên soạn)*

Nhập diệt lâu rồi, Phật đã xa
Lời dạy ngày xưa vẫn chữa nhòa
“Tổng quan về nghiệp” thầy biên dịch
Phật học trùng quang đích thị còn

Trí huệ thậm thâm chữ nghĩa siêu
Đào sâu xét kỹ biết bao nhiêu
Chính xác ngôn từ và ý nghĩa
Điều nghiên tra cứu kỹ đông tây

Sự nghiệp Như Lai mãi còn đây
Sứ mệnh hoằng dương của quý thầy
Phật tử sơ cơ may phước dụng
Đê đầu đánh lễ chúng trung tôn

EM ĐI LỄ CHÙA

Em đi lễ chùa ngày đầu xuân
Trời đất thanh tân
Tà áo dài tha thướt gợi băng khuâng
Đốt hương lạy Phật
Con gái hỏi câu chi?
Người tự do, đất nước ấm no dân chủ
Mẹ cha khỏe mạnh an vui
Nhớ lời Phật không làm điều ác
Việc thiện lành gắng sức vậy thôi
Giữ tâm ý thanh tịnh
Người và vật bình an, sống trong tình thương
Chư Phật ba đời mười phương
Không ngoài tâm tưởng
Ngày mồng một lên chùa lễ Phật
Đất trời ngoại phương nắng đẹp giữa mùa đông
Em mắt biếc má hồng
Hồn dân tộc qua tà áo
Rất hiện thực và cũng đẹp làm sao
Tết ngoại phương có bánh chưng xanh, đòn bánh tét tròn
Pháo hồng nổ rất giòn
Thanh sắc xuân đậm hơn cả quê nhà nhưng sao lòng vẫn thiếu
Em không vướng vào quá khứ
Nên thoải mái vô tư
Còn những kẻ dang dở giữa con đường
Lòng mang mang nhiều nỗi
Khó khăn cả lối đi về
Ngày tết lên chùa lễ
Một mối dây buộc giữ hồn quê
Em son sắt em chưa hề biết đông phương nơi xa ấy

...

BIẾT SAO GIỜ

Đất rộng trời cao mà lòng người vặt vãnh tũn mủn
Cuộc trăm năm có là sao giữa dòng vô thủy vô chung
Người hạn hẹp trong cái nhìn, cách nghĩ
Như con tằm cuộn trong cái kén tí ti
Người tự trói mình trong định kiến
Chủ nghĩa nọ kia với phe phái lệch nghiêng
Những cái nhãn dán chặt trên trán
Hai mảnh da che tầm mắt để thẳng hướng kéo xe
Những đức tin mù lòa cuồng tín
Lại cho mình sáng suốt thông minh
Người với người quanh năm kèn cựa
Học thuyết thị phi và quyền lợi hơn thua
Trời thênh thang đất rộng bao la
Tâm quá nhỏ không đong đầy chiếc lá
Ngỡ anh hùng nào hay cũng vật vã áo cơm
Chữ nghĩa mông lung khen chê đầy ngã mạn
Tâm địa cạn và tự ngã tràn lan
Dụng chữ nghĩa tự phô bày bản dạng
Bàn tay sao che được ánh sáng mặt trời
Tâm đồ kỹ hiển hiện ra bằng lời
Vu vạ cáo gian đổ thừa xằng bậy
Cuộc trăm năm một đời không là mấy
Hại lẫn nhau và tự hại cũng tâm này
Trong cộng đồng nhỏ nhen tâm tư dị biệt
Tự cho mình đúng để có quyền triệt hạ người ta
Kim cổ bao đời tiếp diễn
Những chính thể, những chủ nghĩa sanh diệt liên miên
Kẻ tự cho mình chân lý
Ngang ngược kết tội phán xét thậm lâm ly
Nào có biết tâm mình điên đảo
Chữ nghĩa và lời buồn cười như chợ búa lao nhao

BẢO RẰNG

Bảo rằng mê
Ấy là tôi
Bao nhiêu sắc tướng rõ rồi đắm say
Tắm thân kia
Ánh mắt này
Tâm tư lạc
    Kể từ ngày biết yêu
Thần hồn lấm đạn liêu xiêu
Vì chúng em đẹp đến điều thiết tha
Bảo rằng buông
Hãy tỉnh ra
Biết bao giờ mới gọi là...
    Em ơi
Con người ta sống ở đời
Sắc trần dụ hoặc từ thời hỗn mang
Dù xa diệu vợi con đàng
Bỏ buông bao bận lòng càng xốn xang
Bảo rằng đây
Thử đá vàng
Cứ nhìn hiện tại rõ ràng thế sao
Dẫu cho sống ở xứ nào
Dính vào ngũ dục thấp cao biết liền
Hãy xem những bậc thiện hiền
Sống đời đơn giản sống riêng một mình
Bảo rằng thôi
Chớ ưu phiền
Để gì một buổi tự nhiên vì đâu...
Gốc còn bền chặt thâm sâu
Mỗi ngày một chút dài lâu mới là.

CẦM TAY MÁ

Má cầm tay con buổi chập chững đầu đời
Má dắt con đi xuyên qua năm tháng
Bao nhiêu là vất vả gian nan
Má nay già
Mình đau, xương nhức, gối chồn
Con cầm tay má trong mấy buổi
Vài bước chân với thời gian ngăn ngủi
Biết sao giờ khi đời lặn đạn xa xôi?
Ai vượt qua được số phận?
Phước phần mình chỉ có bấy nhiêu thôi.
Muốn không được không muốn cũng không xong
Cầm tay má mấy lần sau bấy nhiêu năm
Lòng dậy sóng
Má dắt con vào đời
Con cầm tay má sau tháng ngày xa diệu vợi
Thương má nhiều nhưng lặn đạn hai què
Cầm tay má con như được truyền thêm năng lượng sống
Hạnh phúc nhỏ nhoi giữa dòng đời mệnh mông
Con về cầm tay má mấy buổi chiều phố chợ đông
Thương má nhưng không thể ở gần phụng dưỡng
Sống ở đời không thể ăn trắng gió uống sương
Con thương má mà dòng đời hai ngã
Phước đức mình mỏng quá đi thôi!
Mỗi ngày con vẫn nhớ má thơ thần vào ra
Bước khó khăn của tuổi già bóng xế
Con bốn ba chân trời má lững thững nơi quê

ƠN ĐỜI MÌNH NHỚ

Tháng năm xanh biếc lá ngàn
Sắc hoa đã thắm bướm vàng tương tư
Từ khi gặp lý chơn như
Bao nhiêu mơ mộng tạ từ thế thôi

Dòng đời tương tục nổi trôi
Nòi tình vốn khổ tự hồi ban sơ
Mấy ai học được chữ ngờ
Vô thường bất chợt vật vờ nhân sinh

Vì mình sống với vô mình
Chấp vào cái ngã vô hình nên mê
Vô tình tạo nghiệp ê chề
Không mà lại có nã nề khổ thân

Vì chưng cũng tại tâm thần
Nghìn muôn tạo tác oán-ân đã dày
Nghiệp từ vô thủy đến nay
Đọa – thăng liên li đắng cay – ngọt bùi

Lòng riêng luống những ngậm ngùi
Tự làm tự chịu, hèn xui nổi gị!
Tháng năm cây lá xanh rì
Ớn đời mình nhớ từ khi quay về

Tam bảo nương tựa dựa kê
Bướm hoa thôi nhè dù mê hãy còn
Tín tâm tin tưởng sắt son
Vượt qua bể khổ là con đường này

Thân dơ thọ khổ đã dày
Tâm vô thường tựa mây bay trắng trời
Pháp phò bày khắp mọi nơi
Vốn không có ngã duyên thời hợp tan

Tháng năm sáng ánh đạo vàng
Nhân gian này với ba ngàn đại thiên
Niệm Phật quy hướng thánh hiền
Sống đời an lạc hiện tiền phút giây

Bây giờ và tại nơi đây
Tự thân hải đảo dù đây thiện căn
Con đường thánh đạo vĩnh hằng
Mà đời hưng – phế ngỡ rằng thịnh – suy

MÂY TRÔI TRỜI NHẬT NẮNG

Cuối ngày làm việc
Tôi mệt rồi
Bầu trời xanh ngát với mây trôi
Không chờ đợi
Biết rằng chưa hề trễ
Nhưng sao cứ tiếc mình muộn màng
Cuối hạ trắng thu chưa vàng
Tôi lang thang
Lạc loài vô định
Đêm nay về mộng寐 vô biên
Mai lại bình minh
Tôi chưa về
Ngày tháng dài lê thê
Cơ mề này nhọc nhằn thân xác
Người với người trôi buộc hành khổ nhau
Những cơn đau
Còn nguyên từ vô thủy
Kéo dài đến tận vô chung
Người ném trái thú đau thương
Lặn lội giữa con đường
Tôi ngỡ tôi là ta
Cơ mớ kỳ quái
Nói một vòng từ thuở hồng hoang
Có những khoảnh khắc thấy mình là hoa lá, là mây
Phút giây hiếm hoi tuyệt hảo
Tan biến như bọt nước
Dưới ánh nắng mặt trời
Ráng hồng ứng sau vầng mây
Nắng vàng lấp lánh đầu ngọn cây
Tôi đang ở đâu đây?

Tôi vẫn tìm tôi
Như kẻ dùng cầu vồng qua biển rộng
Tôi ngỡ tôi đã được tôi
Ngốc thế này là đại ngốc
Tôi biết mây không chứa được tôi
Ngốc thế này lặn lội
Còn lâu về với mây trời
Đã bảo mây bồng bênh vui bất tận
Từ vô cùng sao cứ mãi thanh tân
Năm tháng qua
Tôi già mây vẫn trẻ
Chiều về một áng mây che
Một mai kia tôi bỏ được tôi
Theo mây qua biển rộng sông dài
Đồng hoang ngấm hoa cỏ dại
Về thành chẳng vương cửa nhà ai
Bây chừ vui sao vui quá
Sá gì đất lạ, quê xưa
Tôi không phải tôi nhưng vẫn mãi là tôi
Có ngờ gì không người hỡi?
Chiều hoang vu viết vội lấy lời
Trước khi mây trôi trời nhạt nắng
Ai có ngờ chăng?

TRƯỢNG PHU

(Kính ngưỡng thầy Tuệ Sỹ)

Gió ngàn thổi mát thị thành
Quang minh lại tỏ trời xanh lại gần
Một đời gây guộc dẫn thân
Sá gì danh phận phước phần thế gian

Già lam sáng anh đạo vàng
Sậy lau phơ phất mà càn khôn xoay
Quê hương tị địa thán ngày
Nâu sồng ấp ủ tâm ngay trí hùng

Nước non muôn sự nghiệp chung
Trượng phu nào quản khổ cùng hiểm nguy
Sa môn khảng khái đại bi
Cũng vì tứ chúng mà đi sao đành

Dương cầm thánh thót âm thanh
Tiếng tơ Thích tử còn canh cánh lòng
Kể từ xuất sĩ nhập dòng
Giữ gìn chánh pháp khơi thông cội nguồn

Danh văn lợi dưỡng nhẹ buông
Đốc lòng hoằng hóa gióng chuông hộ trì
Thiền môn dựng lập thanh quy
Truyền thừa thọ ấn cũng vì tương lai

Tâm đan chẳng chút đơn sai
Cơ đồ Phật pháp ngày mai hãy còn
Cà sa lỏng lẻo nước non
Vương quyền bất bái là con Phật đà

GIAO MÙA

Trời đất chuyển mùa
Khí trời dịu dịu
Một vài chiếc lá vàng sớm giữa ngàn xanh
Không trung vẫn tràn mây trắng
Nắng chan hòa
Tôi cảm nhận từng tế bào thay đổi
Như những chiếc lá xanh đang chuyển màu
Ở độ tuổi này mọi việc trôi qua rất mau
Chỉ cái khổ của đời không hề khác
Tự thở hồng hoang

* *

Mùa đang lên
Vạn vật sinh sôi rồi hoại diệt
Riêng sự khổ có bao giờ hết
Mùa lá đẹp và những con người đẹp
Trời đất giao mùa tôi lại thấy nao nao
Cơn say sắc muôn màu sắp đến

* *

Bất lực trước vô thường
Tận hưởng phút giây sanh diệt
Hết cũ lại thanh tân
Mỗi mùa lên tái tạo một lần

NHỚ MẸ

Nhớ mẹ bao nhiêu những buổi chiều
Bệnh già hao hốt đáng liêu xiêu
Mình đau xương nhức thêm tiều tụy
Một kiếp nhân sinh chịu khổ nhiều

Đâu đợi Vu Lan mới nhớ người
Tháng ngày thương lắm những đây vơi
Vì chưng cách biệt trời phương ngoại
Chữ hiếu không xong, tội với đời

Vốn dĩ con tim đã yếu mềm
Tâm đây thương tưởng những đau thêm
Sóng lòng lay động chưa hề lắng
Mộng寐 nhiều khi trắng cả đêm

KHAI MỞ CON ĐƯỜNG SÁNG

Ngài rời bỏ điện ngọc đèn vàng
Từ tạ lạc thù đời ngũ trược ràng
Vượt thành cao bằng sông rộng lên đàng
Quyết chí tìm thầy tu đạo
Sáu năm khổ hạnh chốn rừng già
Chỉ con da bọc xương
Vẫn không thấy con đường giải thoát
Ngài dứt khoát từ đây
Ngồi dưới gốc cây thể không đứng dậy
Bốn mươi chín ngày miên mật thiền định
Khi sao mai lấp lánh trên bầu trời
Quang minh bùng lên khắp ba ngàn thế giới
Chư thiên hoan hỷ mưa hoa cúng dường
Đất rừng rùng rợn sáu cách rung động mạnh
Đường trung đạo mở ra cho hết thấy chúng sanh
Ngài thành đạo
Chúng vô thượng chánh đẳng chánh giác
Thầy của hàng trời người
Cả muôn loại hữu tình
Đường trung đạo rực rỡ quang minh
Chuyển phàm thành thánh
Đưa người mê đến giác ngộ niết bàn
Tứ diệu đế, bát chánh đạo... là giáo lý căn bản
Phật dạy ta nên nhớ lấy thực hành
Phật đạo nhiều tông môn, lắm dị biệt không đồng
Nhưng giữ lấy cốt lõi ắt dung thông
Kỷ niệm ngày thành đạo tưởng nhớ công ơn đức Phật
Đời hôm nay dầu tắt bật ngược xuôi
Hãy nhớ lấy ánh sao mai buổi sớm
Cung kính dân hoa quả hương thơm
Thấp nén nhang tưởng nhớ Phật ân
Trí huệ siêu việt
Đồng mãnh vô úy
Từ bi vô hạn
Thuyết trung đạo mở con đường sáng
Khai ánh đạo vàng
Sự kiện vô tiền khoáng hậu chốn nhân gian

BỐN MÙA VI VU

Từ tôi bỏ lại phố phường
Ngỡ như chẳng nhớ nhưng dường chưa quên
Nỗi niềm lay lắt không tên
Hồn mang mang lắm đời mênh mông đời

Từ tôi ra khỏi cuộc chơi
Thị phi bỏ lại không lời phân bua
Đành rằng lắm những thiệt thua
Thôi thì lau lách bốn mùa vi vu

Từ tôi nhận diện thân – thù
Chính mình là kẻ thậm ngu nhất trần
Thịnh suy tương tục xoay vần
Mai kia về lại rất gần suối mơ

Từ tôi rất mực tình cờ
Yêu em mấy độ đến giờ còn say
Trời sao dài lắm tháng ngày
Bây chừ chưa hết người hay chẳng người

TÔI HỌC PHẬT

Tôi học Phật bắt đầu từ Tịnh Độ
Lớp vỡ lòng bởi ông bố yêu thương
Hương trầm thơm phởng phất khắp mười phương
Dạy cho con hướng về đường giải thoát

Thân cư sĩ nhưng lòng cha dứt khoát
Tham sân si tập buông bỏ từ lâu
Nhân duyên quả rất rành rẽ tin sâu
Ngày công phu và đêm thâu niệm Phật

Cha coi thường những đam mê vật chất
Sống tại gia như mật thất chuyên tu
Đời thị phi, đời lăm lẽ lu bu
Cha một mực giữ nhưn từ bố thí

Bởi vì thế được nhiều người yêu quý
Và tôi thì thọ ngũ giới tam quy
Trì hồng danh với niệm chú Đại Bi
Tụng Tâm kinh kể từ khi học Phật

Đọc kinh sách biết những lời chân thật
Pháp chỉ bày đã tốn rất nhiều công
Tam pháp ấn: Khổ, vô thường, ngã không
Để biện biệt giả chơn trong sự học

Đời và đạo pha tạp nhiều thanh – trọc
Dùng trạch pháp khỏi uống nhọc công mình
Gặp thị phi tốt nhất giữ lặng thinh
Càng tranh cãi càng vô minh ràng buộc

Tứ Niệm Xứ, căn căn kinh cần thuộc
Thân bất tịnh nên dễ chuốc ê chề
Thọ là khổ nếu dính mắc đam mê
Tâm vô thường, pháp trọn bề vô ngã

Nam – bắc truyền cũng đều Phật pháp cả
Buông muôn duyên niệm lục tự Di Đà
Từ một tâm hiền hóa khắp hằng sa
Ngoài pháp học, pháp hành là thiết yếu

Chớ nghĩ Phật ngữ chùa chiền tôn miếu
Lại càng không mật ngữ với ngôn lời
Phật pháp dụng ngay chính ở cuộc đời
Giữ ba nghiệp luôn mọi thời thanh tịnh

Tôi học Phật với tín tâm kiên định
Ớn Phật đà khai đạo sáng quang minh
Ớn mẹ cha rất sâu nặng nghĩa tình
Ớn quốc gia, Ớn cộng sinh muôn loại

TÔI HỌC PHẬT (II)

Tôi quy y từ thuở mới lên mười
Ba dẫn đến ngôi chùa quê nước Việt
Ông tăng hiền như ông tiên cổ tích
Miệng luôn cười lông mày bạc trắng rớt che mi
Phật oai nghiêm và rất từ bi
Các vị Bồ Tát đang thăm thì mật thoại
Rằm, mừng một cả gia đình bên ngoại
Đi lễ chùa lạy Phật với nghe kinh
Ngọn đèn cây cháy đỏ lửa lung linh
Như thắp sáng vững niềm tin Phật độ
Tôi lang thang khắp vườn chùa, mộ tổ
Thuở ấu thơ nào có biết chi mô
Tứ đế khổ, thánh đạo với tâm kinh
Một lòng tin Phật, Bồ tát rất linh
Giữ ngũ giới mình là con Phật vậy
Ngoài sân chùa cờ ngũ sắc tung bay
Trong chánh điện dài phước dài nghiêm lệ
Tôi vẫn nhớ người nhà quê kẻ chợ
Thường xin xăm nghe lời giải phân minh
Có một thời tôi bác bỏ không tin
Rồi sau đó biết chỉ là phương tiện
Má ghi tên vào sổ mỗi tháng giêng
Thầy cúng sao sau đó tuyên danh tánh
Dù biết rằng không phải là chánh pháp
Nhưng độ người tùy quốc độ căn cơ
Lớn lên rồi tôi lại sống xa quê
Trong tâm tư chùa tuổi thơ vẫn nhớ
Duyên Phật pháp buổi ban sơ thuở ấy
Đến bây giờ vẫn vững chãi còn đây
Tháng ngày qua tâm trí những dong đây
Chuyện trong đạo, chuyện đông tây đủ cả
Tôi đã hiểu những gì là cảnh lá
Và điều nào gốc rễ Phật dạy ta
Đâu phải là nói huyền diệu cao xa
Phật pháp dụng ngay ở trong đời sống

Chánh kiến dùng sẽ ngăn ngừa xung động
Chánh tư duy biện biệt lẽ giả chân
Chánh ngữ nói không tổn phước hại thân
Chánh nghiệp tạo những phúc lành lưu lại
Chánh mạng sống không hại người và vật
Chánh tinh tấn thực hành như lời Phật
Chánh niệm giữ mình sát không tà vạy
Chánh định sống tỉnh thức mỗi phút giây
Dụng vào đời với tháng ngày miên mật
Minh học Phật phải biết rằng tam độc
Là căn nguyên những khổ hại trong đời
Chưa thể bỏ trong một buổi một thời
Tập giảm bớt, tập buông lời từng tí
Kết giao hảo người tương đồng tâm trí
Thầy, bạn lành sống nhân ái từ bi
Đời vô thường ngăn ngủi chẳng mấy khi
Dứt hơi thở thì bỏ đi hết thầy
Thân bất tịnh, thọ khổ xin hãy nhớ
Tâm vô thường luôn thay đổi vẫn vơ
Pháp vô ngã có bao giờ thật tướng
Luôn nghĩ nhớ Phật ở trong tâm tưởng
Giữ lục căn ngoài ảnh hưởng sáu trần
Không trụ vào những mê hoặc phù vân
Phục chơn tâm trụ vào câu Phật hiệu
Tôi học Phật, áp dụng gì tôi hiểu
Tuy sơ cơ và chẳng được bao nhiêu
Ở nơi đây dù nắng sớm mưa chiều
Thanh tịnh tâm để nghiệp tiêu giảm bớt
Không chạy theo những a dua, hóng hớt
Ta là ta sống khô phục chơn tâm
Không mê tín, không tin lầm lạc lối

LỄ PHẬT MÙA VỤ LAN

Hoa vàng trên Phật điện
Phút giây này thầm tưởng tổ tiên
Thương cha mẹ hiện tiền
Đề dầu đánh lễ Thế Tôn
Tứ trọng ân đạo đức căn bản của mỗi con người
Ôn quốc độ con dân một nước
Ôn thầy tổ khai sáng chỉ dạy chúng ta
Gần gũi thân thương ơn mẹ, ơn cha
Ôn cộng sinh nhân quần và muôn loại
Mùa Vu Lan tụng biển kinh nhớ Phật
Chỉ chúng ta tri kiến thật trong đời
Thầy cả trời, người
Mùa Vu Lan con lên chùa lễ Phật
Thương mẹ cha, cầu cho tất cả bình an
Hướng tâm về ánh đạo vàng
Đường giải thoát thênh thang nhưng không hề dễ
Mỗi người dẫn bước tự thân
Niệm diệt sanh luân hồi bất tận
Cảnh giới tùy tâm chuyển
Điểm này vi diệu vô biên
Phép mầu nhiệm, Phật lực gia trì quảng độ
Cũng tùy vào chuyển biến niệm tâm
Dằng dặc dài trường cứu tháng năm
Ba ngàn thế giới với thập phương
Hiện bóng trong giọt sương

Mùa Vu Lan con đê đầu đánh lễ dâng hương
Bao cảnh giới hiện trong tâm tưởng
Mà thân tâm này lại rất vô thường
Ngẫm mình chữ hiếu không tròn
Buộc ràng bao nhiêu ân oán
Chí khí kém, tâm trí thì hèn mọn
Tiến lui chẳng dặng
Buông bỏ không thành
Uổng một đời vô ích dưới trời xanh
Mùa Vu Lan lễ Phật thành tâm sám hối
Thêm một lần xấu hổ vì tội lỗi của thân tâm
Cầu Phật gia hộ mẹ cha sống thán ngày an lạc
Cầu cho dân tôi và loài người sống bình an
Cầu cho những thể lực hắc ám tiêu tan
Kẻ hung bạo hồi tâm chuyển ý
Hưởng từ bi và sống từ bi
Mong vơi đi những hiểm hận sân si
Nhớ Phật
Thương mẹ cha
Phút giây này mãi mãi

TRĂNG TRÒN THÁNG TƯ

Vạn lý trời xanh vạn lý hành
Diệu kỳ khoảnh khắc sử ghi danh
Tán hương hoa vũ chư thiên kính
Nhân loại mừng vui đánh lễ ngài

Một sớm chan hòa trong nắng mai
Ba ngàn thế giới đón Như Lai
Vô sanh vô diệt tùy nghi hiện
Quốc độ Sa Bà hiển thánh nhân

Ở xứ Tây Thiên ứng hóa thân
Để đem giáo pháp độ phong trần
Bao nhiêu diệu để dẫn khai sáng
Lục chủng rung rinh rạng cõi người

Dưới cội ưu đàm hoa thắm tươi
Hương bay ngược gió tỏa muôn nơi
“Duy ngã độc tôn” đây chánh pháp
Lưu bố nhân thiên khắp đất trời

Trung đạo đường tu rất tuyệt vời
Lần đầu tuyên thuyết bởi tôn sư
Xưa nay chưa thấy trong tam giới
Phạm chúng, chư thiên với vạn loài

Thị hiện ra đời độ chúng sanh
Nhập thiền miên mật suốt năm canh
Sao mai lập lánh bùng khai ngộ
Ba lần chuyển pháp chỗ vườn nai

Cho đến ngày kia nhập niết bàn
Việc làm đã tận ở nhân gian
Từ đây giới luật làm căn bản
Hoằng hóa rộng sâu ánh đạo vàng

Tháng tư tam hợp đón mùa sang
Ngũ sắc cờ bay dưới nắng vàng
Tưởng nhớ bốn sư cung kính lễ
Những người con Phật ở trần gian

RẪM THÁNG BẢY

Rằm tháng bảy muôn hương hoa bát ngát
Lòng bao người tưởng Phật nhớ tổ tiên
Nghĩ công ơn của cha mẹ hiện tiền
Lên chùa lễ khói trầm thiêng phảng phất

Mục Kiền Liên lực thần thông đệ nhất
Đại hiếu tâm động trời đất quỷ thần
Đau lòng vì vong nọ quỷ mẫu thân
Thập phương tăng cùng ân cần chú nguyện

Tâm niệm bà trong sát na chuyển biến
Lìa tham sân liền lập tức sanh thiên
Cả địa ngục cùng hưởng phước vô biên
Lửa thống khổ hóa hồng liên siêu thoát

Ngoài thiên nhiên chim véo von ca hát
Trong phật đường kinh sám hối âm vang
Ngài Địa Tạng cầm châu báu gậy vàng
Soi sáng tâm và đập tan cửa ngục

Gieo năm vóc lạy dê dầu phủ phục
Quán vô thường cùng thúc thủ thân tâm
Tuy chậm nhanh nhưng nhân quả chẳng lầm
Khi đã đọa thì tháng năm trường cửu

Phước với huệ song song nha đạo hữu
Đời phàm phu phúc họa mãi luân lưu
Nhiều buộc ràng ngõ hẹp gặp oan cừ
Bởi thế nên tinh tấn tu tự cứu

Rằm tháng bảy tế cứu huyền thất tổ
Xá vong nhân cầu tịnh độ vãng sanh
Thức tỉnh tâm đến cảnh giới an lành
Phật từ bi thương chúng sanh muôn loại

Người, phi nhân cùng về Vu Lan hội
Trăng trời đêm vắng vặc khắp núi đồi
Dòng tử-sanh vô tận mãi luân hồi
Cứ thẳng đọa đã bao đời vẫn thế

Ồn Phật dạy những người con hiếu dễ
Tứ trọng ân ghi nhớ chớ hề quên
Chẳng bằng vàng bìa đá để ghi tên
Chỉ là gốc làm nên người hiền thiện

MỘT BIẾN KINH

Bỏ mình hạ thấp thật sâu
Tôi quên tôi đã từ lâu lắm rồi
Bỏ đi buông xuống lặng ngời
Vì chưng học Phật nên thôi rộn ràng

Vậy mà lòng lại thênh thang
Mãi vui với đóa hoa vàng ngoài sân
Ngỡ rằng cũ
Lại thanh tân
Đặng nhiều an lạc tâm thần phi phong

Dẫu còn những nỗi nhọc lòng
Nhưng đời cũng đã thông dong ít nhiều
Vui chợ sớm
Vãng chùa chiều
Mặc dòng thế sự lắm điều nhiều nướng

Hương hoa đánh lễ cúng dường
Biến kinh một hóa mười phương Phật đà
Sóng âm vang vọng gần xa
Rằng mười pháp giới cũng là tại tâm

NHÂN DUYÊN MỌI KIẾP NGƯỜI

Mỗi lúc mùa lên dạ vấn vương
Bao nhiêu ơn nghĩa với tình thương
Nghĩ về cha mẹ ta thường tưởng
Chữ hiếu không tròn nghiệp chướng mang

Tháng bảy về đây lễ Vu Lan
Dâng lên chư Phật đóa hoa vàng
Tín tâm tam bảo theo ngày tháng
Tứ chúng đồng tu bạn pháp lành

Một sớm bình an dưới trời xanh
Người về phó hội những vây quanh
Này đây giây phút anh nhi hạnh
Nguyện cầu tất cả thành quang minh

Đất trời đồng vọng tiếng tâm kinh
Đại sĩ oai nghiêm hiện bóng hình
Gậy vàng, châu báu mà an định
Hỏa hóa hồng liên tịnh tấm lòng

Một kiếp nhân sinh ở giữa dòng
Đã từng tạo nghiệp lắm đục trong
Đức bạc, tài sơ thêm phước mỏng
Chấp chặt cho nên vọng tưởng hoài

Tứ trọng thâm ân đã thuộc rồi
Bây giờ là lúc phải làm thôi
Quý ở thực hành, không phải nói
Hiếu để nhân duyên mọi kiếp người

CHA CON CÙNG HỌC PHẬT

Con gái hỏi:” Đời có chi là khổ?”
Cớ sao Phật nói vậy hờ ba?
Con thấy đời hoa bướm đẹp chim ca
Rất đáng sống thảng ngày qua rộn rã
Con còn trẻ, còn non tươi xanh quá
Chưa hiểu nhiều những nghĩa lý sâu xa
Thử quán xét từ khi mới sinh ra
Cho đến chết bao nhiêu là vất vả
Đời vô thường chẳng có chi thật cả
Vì nhân duyên tụ hợp lại lia tan
Thân chúng ta cùng vạn vật thể gian
Xác tứ đại, riêng người thêm thần thức
Lăn lộn luân hồi vô vàn sinh-tử
Khởi vô minh thập nhị nhân duyên
Tham, sân, si muôn kiếp đảo điên
Đến hiện tiền vẫn còn mê chưa tỉnh
Sáu căn ta bị lục trần lừa phỉnh
Xem hư huyền là thật cứ dính ninh
Chấp chặt để rồi mãi sinh-tử luân hồi
Con cứ đọc rồi dần dần lĩnh hội
Học Phật, không thể vội được đâu
Ý nghĩa rộng và tâm thức thâm sâu

Nhưng trước hết học những gì căn bản nhất
Tứ diệu đế hoàn toàn bày sự thật
Bát chánh đạo con đường cao cả
Dẫn người tu đến thánh quả tương lai
Bồ tát đạo thực hành lục độ
Tự giác giác tha từng bước nhập vô
Phật phương tiện bày ra nhiều cửa
Nhưng chung quy cũng chỉ có Phật thừa
Con còn bé chỉ cần quy y tam bảo
Ngũ giới giữ gìn cũng đủ lạc an
Rồi mai này theo năm tháng thời gian
Con sẽ hiểu và biết thêm nhiều điều nữa
Như trẻ thơ vốn cần uống sữa
Phật tử ta nương tựa Phật đà
Học giáo lý ấy chính là pháp nhũ
Vật chất thế gian bao nhiêu cho đủ?
Biết điểm dừng ta sẽ được thành thoi
Vui sống đạo với thành ngày học Phật
Đến tương lai bằng con đường chân thật
Lợi lạc và vi diệu nhất con ơi.

THẤY LỜI XUẤT RA THỐNG THIẾT

Chưa diện kiến cũng chưa từng giao tiếp
Ngỡ thầy trò từ muôn kiếp xa xưa
Người lên đường đại chúng mãi ngủ trưa
Chống gậy trúc đội nắng mưa dẫn bước

Giữa ly loạn vẫn trang nghiêm mực thước
Tô vàng son áo xống buộc ràng nhau
Ngỡ hoàng dương nào thấu tận cơn đau
Ngày tối sẫm đêm bạc màu máu dựng

Địa ngục mở ma vương đà giả chúng
Suối nguồn khô mắt ráo hoảnh rừng rưng
Người và quý say vũ điệu thậm xưng
Mang hài cỏ đạp núi rừng nam Việt

Đêm trường sơn sao trời thay mắt biếc
Ngày cô thần chấp bút viết trường ca
Vạt áo nâu lũng lũng bóng sơn hà
Bạc thượng sĩ chăm luống cà chớm nụ

Cuộc lữ thứ trở trêu trò du thủ
Thầy tọa thiền kết giới giữa ngục tù
Pháp thời mặt quốc vận thậm âm u
Chống tích tượng dẫn thân sư dựng lập

Dòng tượng vương tuyên lời Duy Ma Cật
Ngồi an nhiên mặt thất bạc du già
Lông quan hoài pháp vận những xót xa
Thư tâm huyết lời xuất ra thống thiết

Thương dân nước dâu thấy mình chịu thiệt
Tắm thân gầy gánh vác việc giang san
Mịt mù mây âm hưởng một cung đàn
Rừng đã cháy gặm vang sư tử hồng

Không quản ngại tận thân tâm giống trống
Đất trời lay hoa rải ngập hư không
Ngài hiện thân của minh triết phương đông
Như bàn thạch giữa gió giông hung hiểm

Nhìn tranh đoạt mà thương thay cười mỉm
Pháp lữ suy sao hiểu được tim Người
Danh vọng kia và lợi dưỡng của đời
Tợ dế rách uống cho lời thiện xảo

Ngôi pháp chủ cũng chỉ là danh hảo
Có chi đâu đồng đạo phải lao đao
Ngài vì pháp nào phải vị ngôi cao
Thời thế thế biết nói sao cho tỏ

Nổi tục diêm giữ truyền đăng chư tổ
Tiếc thay người mê mãi cổ vô minh
Thị Ngạn am sấm sét giữ lặng thanh
Chí vững chắc lòng trung trinh kiên định

Vì diệu pháp truyền trao hàng thánh chúng
Chữ của thầy là tuyệt tác viên dung
Huệ mãn khai với nghệ thuật hòa chung
Thượng cúng dường hạ chúng sanh phụng sự

Thân lau sậy mà linh hồn sư tử
Cười hiền từ bậc du sĩ tượng vương
Mắt ngưng thần thấu suốt tận mười phương
Giữ đuốc sáng trên con đường hoàng hóa

Đêm nguyệt tận mạn thù sa trắng xóa
Khúc hạc cầm chấp chơi mãn thiên hoa
Từ cao nguyên đất đỏ cội thông già
Hương giới đức khắp gần xa lan tỏa

KHÍ ĐỘ TRƯỢNG PHU

Thầy đã lên đường tự thở nao
Nhiệt tâm dốc sức để truyền trao
Chánh pháp duy trì nơi cõi tạm
Thân gầy trụ vững chẳng suy hao

Sâu đời mặt pháp lắm thương đau
Tà sư tham chính vẽ bôi màu
Áo lam lụy phải trò danh lợi
Nên nổi cà sa chột đỏ au

Đồng đạo phân chia chuyện thị phi
Lục hòa quên bém kể từ khi
Ma vương thắng thế bày ra cuộc
Nội tình pháp lữ thậm lâm li

Đời khổ đau nhiều đạo lại suy
Vô thường thay đổi đoạn phân kỳ
Tánh không các pháp luôn là thế
Vô ngã thật như nhớ khắc ghi

Sắc không tâm đắc thuộc lòng rồi
Phước - họa vẫn xoay mãi chẳng thôi
Đọa - thăng bất định mà trôi nổi
Chỉ chấp ngôn từ, khổ uổng công

Thích tử thực tu buông cả xuống
Đêm tàn còn sót ánh trăng sông
Tên trộm vô tình quên, để lại
Bậu cửa thiền môn mãi sáng luôn

Thầy đã lên đường không ngoái lại
Mặc cho mưa bão có đông dài
Khí độ trượng phu nào có ngại
Từ bi, trí tuệ vẹn toàn hai

Bát nhã lắng lai tâm trí sáng
Tứ đại sa môn chứa vạn trang
Ngòi bút chảy tràn chân thật ngữ
Đạo, đời phụng sự tự tâm can

Nước loạn dân oan đạo ngã nghiêng
Ra tay chèo chống lái con thuyền
Vượt qua ghềnh thác và đông tố
Tâm nguyện đưa về chỗ tịnh yên

Hộ quốc hộ dân qua tháng năm
Tâm tư trong sáng tự trắng rằm
Nước non cổ quận không hề phụ
Thiên hạ bao người giữ trọn tâm

Trung đạo con đường Phật mở ra
Thiên nhân muôn loại cõi Sa Bà
Y giáo phụng hành nên nhập đạo
Tín tâm cần có cả công phu

Phúc nước còn đây bậc chân tu
Thầy thay sư phụng nổi chơn truyền
Hộ pháp giữ gìn cơ nghiệp cũ
Hùng tâm lý rõ sự trung kiên

Mắt sáng như sao nụ cười hiền
Thân gầy lau sậy huệ vô biên
Viết sách dịch kinh truyền dạy chúng
Độc hành tinh tấn phụng nhưn thiên

Thiền thất đời thông giữa núi rừng
Bóng thầy dáng đắp cuộc trùng hưng
Đạo pháp xương long dân tộc vững
Sử sách xưa nay cũng đã từng

ĐỘC HÀNH LY VIỄN

Đất lệch cơ đồ đổ ngã nghiêng
Bao nhiêu oan uổng với ưu phiền
Sinh lộ cùng đường duyên tắc biển
Muôn vạn người đi biển máu loang

Phải buổi gian nguy biết đá vàng
Tinh thần vô úy chí bền gan
Từ bi chan chứa bao dung chúng
Chịu trận hồng phong phụng pháp tràng

Áo vải hài rơm giữ pháp hành
Tắc lòng tha thiết độ như sanh
Gậy trúc trường sơn dưỡng thạch trụ
Hải Đức thiền môn đủ chí thành

Hỏa hận tràn lan họa hiểm hung
Nhân tâm ly tán thậm mông lung
Tăng tục đôi đàng đầy ách nạn
Đạo đời hai nẻo hạn nghiệp chung

Thầy chẳng ra đi vì đại chúng
Cầm trượng đương thân đấng đại hùng
Chí lớn mưu đồ cơ phục hoạt
Ngục tù hình án vẫn ung dung

Núi dựng rừng xanh bóng áo già
Độc hành ly viễn khúc trường ca
Cung đàn cao xướng ai tòng hướng
Du sĩ không nhà đường thăm xa

Khí phách ẩn tàng thân sậy lau
Cất lời tâm huyết dậy cơn đau
Quốc độ, dân sinh cùng đạo cả
Tiếc thay pháp lữ đã phai màu

Trí huệ thậm thâm rất nhiệm màu
Đồng đạo bao người hiểu được đâu
Long tượng tòng lâm đâu vị tướng
Chỉ vì cơ nghiệp xướng thệ sâu

Đạo pháp xương long dân tộc hưng
Lê, Lý, Trần, Lê... cũng đã từng
Thiền sư hộ quốc còn ghi chứng
Sử sách ngàn thu xưng tán danh

Đôi mắt tinh anh thấu nhiều nhương
Giương cao đuốc tuệ giữa đêm trường
Lời tâm huyết gọi trùng quang ẩn
Truyền thừa chánh pháp tận hồng dương

Viết sách dịch kinh vẫn miệt mài
Bản hoài chí nguyện chẳng hề phai
Vô ngã dẫn thân hành hoạt xử
Xứng danh trường tử sứ Như Lai

TƯỢNG VƯƠNG BẢN THỂ

Vỗ đôi cánh hạc phong trần
Đất trời khoáng đạt thanh tân lạ thường
Tấu lên khúc nhạc cúng dường
Thế Tôn cùng với mười phương Phật đà

Thanh âm một cõi Sa Bà
Ba ngàn thế giới cũng là tại tâm
Nước non chung một cung trầm
Máu sa lệ sót những lăm than đau

Dẫn thân mưa gió dãi dầu
Đạp rừng lửa cháy đội đầu gian nan
Cắt lời tâm huyết ruột gan
Duy trì chánh pháp phục quang ấn truyền

Ra tay lèo lái con thuyền
Đạo pháp dân tộc gắn liền Phật môn
Hằng tâm nhiệt huyết bảo tồn
Dịch kinh viết sách tâm hồn thẳng hoa

Đêm trường Thị Ngạn sáng lò
Núi đồi nảy nở một tòa sen xanh
Tử bi, trí dũng tinh anh
Tinh thần vô úy mà thành đạo sư

Lời lời trác tuyệt chơn như
Đạo đời phụng sự đại từ Phật tâm
Trải qua thế sự thăng trầm
Độc hành chẳng ngại tháng năm giữ gìn

Trí huệ bát nhã tâm kinh
Tượng vương bản thể mang hình sậy lau
Phước phần còn có về sau
Trùng hưng Phật đạo bền lâu với đời

Trượng phu đứng giữa đất trời
Tông lâm thanh trụ cho người dựa nương
Đức hạnh ngược gió tỏa hương
Nước non một dải vô thường thịnh – suy

HIỀN SĨ

Như cha đôi mắt sáng ngời
Thâm trầm cười nhẹ đất trời thênh thang
Từ tâm cả chí bền gan
Một lòng hộ pháp với giang san này

Tinh anh đôi mắt ông thầy
Thấu lòng người thấy sâu dày nhân duyên
Du già thiền thất tinh chuyên
Trí huệ thù thắng thiện hiền thượng nhân

Thanh tịnh cặp mắt tăng thân
Thương hàng hậu học ân cần khuyên răn
Nhọc lòng nhiều nỗi trở trăn
Lời thư tâm huyết truyền đăng nhấn người

Tỳ kheo mắt tỏ tuồng đời
Hiển bày pháp tạng tuyệt vời ngữ ngôn
Núi sông chất ngất trong hồn
Hộ dân hộ pháp bảo tồn thanh quy

Mắt bậc tu sĩ từ bi
Cung đàn khoáng đạt dễ gì thắm âm
Ai người tâm nhận được tâm
Mà hàng tứ chúng vẫn thềm ngưỡng trông

Hiền sĩ đôi mắt mênh mông
Giữa đời mạt pháp mà không sờn lòng
Trải qua bao bận bụi hồng
Hướng về cao rộng vượt trong đất trời

Mắt biếc nghệ sĩ ở đời
Văn thơ trác tuyệt những lời thiết tha
Ánh trăng soi bóng sơn hà
Thiền môn in dấu nước nhà Việt Nam

PHỤNG ẨM TRÙNG QUANG

Biết nói làm sao cảm xúc này
Lòng người ngưỡng mộ lạ lùng thay
Ông thầy áo vải cơm chay ấy
Ngất đỉnh cao vời thấy tựa non

Vượt thoát bay cao khỏi lối mòn
Minh tinh soi sáng buổi hồng hoang
Phượng trời cao rộng ngàn muôn hướng
Cả chí hùng tâm tướng phượng hoàng

Trúc thẳng tòng thẳng hạnh chánh đoan
Ưu thời mãn thế những lo toan
Xuất sĩ du tăng lòng chẳng đoạn
Yêu nước thương dân trọn chí thành

Thân gầy đôi mắt sáng long lanh
Pháp tạng hiển bày ánh tinh anh
Du già sư luận cùng kinh kệ
Tuyệt bút tài hoa để lại đời

Đôi mắt người thôi đủ vạn lời
Bao la biến pháp nước trùng khơi
Trí huệ dễ gì đo đếm được
Mạt pháp còn may phước có Người

Nước loạn dân oan rã rượi rồi
Lên đường dẫn bước độc hành thôi
Chẳng ngại gian nguy tù ngục tối
Tế độ đời đau cội gốc từ

Phải buổi suy vi pháp lữ hư
Quên lời Phật dạy với chơn như
Vì chữ lợi danh phò thế tục
Những người đoan chính rút lui đi

Trượng phu tráng khí dạ từ bi
Khởi nguồn chấn tích dựng oai nghi
Độ đời cứu đạo toàn tâm trí
Phụng ấn trùng quang ý chí ngài

Lửa cháy tàn đêm nổi bi ai
Tăng tục đôi đàng lấm ách tai
Hiền sĩ lòng đau e quản ngại
Bản hoài Bồ Tát tác Như Lai

Sư tử hùng tâm tiếng hồng dài
Tượng vương trầm tĩnh bước khoan thai
Tông lâm thạch trụ ngày nay vậy
Phật Việt sơn môn cậy phúc thầy

BÓNG NGẢ TRƯỜNG SƠN

Sanh tử bì lao có nhớ chăng
Người trong cuộc lữ vẫn tung tăng
Tranh danh đoạt lợi hòng mưu sự
Vọng tưởng đời đây cứ vĩnh hằng

Một tí làn hơi rất nhỏ nhoi
Không vào ra nữa kể như rồi
Xuôi tay một phát là rơi sạch
Còn có nơi nào anh với tôi

Thọ ần truyền thừa chẳng vị ngôi
Vì chưng cơ nghiệp chẳng đành thôi
Pháp lữ mê vui trường hí kịch
Trăng vào thiền thất nghịch dòng trôi

Một mảnh giang san cá cược chơi
Thay ngôi đổi chủ biện bao lời
Thầy về núi cả ngồi yên đó
Mất tợ sao khuê tỏ giữa đời

Cánh hạc cung trời cao thăm xa
Tiếng kêu đồng vọng khắp sơn hà
Tặng tục ai người tâm đế thánh
Phục quang trùng ấn lịch trình ca

Cơ nghiệp Như Lai dầu có suy
Tùy thời tùy lúc chẳng hề chi
Người sai chữ pháp hằng như thị
Thầy vẫn trung trinh chí khí bền

Nhạc khúc vô thường vẫn tấu lên
Lạ lùng vạn pháp vốn không tên
Mà sao lay động lòng ly viễn
Pháp vận vô can chuyện miếu đền

Rừng cháy vô hồi lửa tàn đêm
Nền xưa còn đỏ máu loang thềm
Đồng xanh xương trắng tràn lau sậy
Quốc vận thịnh suy cây chửa quên

Bóng ngả trường sơn dáng tượng vương
Độc hành cất bước giữa đêm trường
Tiếng hồng sư vương rền thập xứ
Mặc đời giông tố cứ hoàng dương

Đuốc Tuệ soi đường Thị Ngạn am
Du Sĩ nào e sự khổ kham
Thạch trụ giữa giòng ngăn nước lũ
Tông lâm khảng khái trụ phương nam

ĐAN TÂM

Đêm tàn rơi ngày nắng mới đang lên
Thầy ngồi đó khúc dương cầm tuyệt kỹ
Cao trường sơn nhiệt huyết hồn tráng khí
Rộng hải hà lòng xuất sĩ thanh an

Đêm độc hành âm hưởng một cung đàn
Trong thiền thất cây đèn cầy tỏa sáng
Vung ngọn bút hóa vần thơ hào sảng
Thêm xanh rêu muôn vạn ánh sao lay

Đêm trăng vàng hạc trắng soãi cánh bay
Thầy ly viễn kể từ ngày xuất xử
Mắt sáng sâu mỉm cười nhìn lũ thứ
Giữa điêu tàn một mực giữ đan tâm

Đêm hồng hoang dẫn bước thật thâm trầm
Địa ngục mở quỹ ca hàm huyết ẩm
Ngai vàng cao nhuộm máu đào đỏ thẫm
Thị Ngạn am nguồn mạch ẩm tàn khuya

Đêm ly loạn lòng người lấm chẻ chia
Bạc du sĩ chẳng hề lia tứ chúng
Tâm từ bi vô hình mà diệu dụng
Ngày bạo tàn không nao núng sư vương

Đêm lửa rừng thiêu rụi cả đàn hương
Thánh thần đau nỗi cùng đường nghiệt lộ
Người tuyệt vọng khóc thầm trong huyết mộ
Thầy lên đường thôi nhịp mõ vô tri

Đêm sanh-tử đại tượng định an đi
Chẳng ngại chi thanh quy môn pháp phái
Tâm độ sanh là Phật tâm vĩ đại
Có luật nào lại ngăn ngại hiền nhân

Đêm đạo tràng thầy phụng hiến thanh tân
Dòng Phật Việt thêm một lần khởi sắc
Đất trời rộng dựng chi rào nam bắc
Rỗng rang lòng ấy sở đắc vô biên

Đêm tâm kinh trụ xứ cõi thánh hiền
Bạc du già tịnh yên trong thiền thất
Mặc ngoài hiên hoa rơi tràn mặt đất
Quả trên cành nào có mất mùa sau

Đêm trời nam tha thiết nhủ thầm nhau
Buông cái tôi để quốc độ xanh màu
Dầu phù vân vẫn thường cơn dâu bể
Thuở Lý – Trần Phật Việt thể trùng hưng

RỒI SẼ CÓ MỘT NGÀY

Qua thọ nhận từ những dòng văn tự
Tâm ý thầy hiển hóa chữ nghĩa đây
Tư tưởng thầy thật bát ngát trời mây
Gom cả lại kinh sách đầy trang giấy
Đồng đạo kia có bao người trông thấy
Chẳng dễ gì mà dụng lấy được đâu
Như hư không vô cùng tận thâm sâu
Làm sao hiểu những ý nghĩa nhiệm mầu
Bậc hữu học nhất tâm cầu trí huệ
Người thế gian chẻ chia và đặt đố
Lòng tự tư nên không thể hiểu ngài
Dù giống nhau cái tứ đại hình hài
Tâm bồ đề thọ dụng lại khác nhau
Nước non này lắm lỗi những cơn đau
Dụng tích trượng chấn tác để mai sau
Đời hưng thịnh và đạo mau phục hoạt
Nuôi chí lớn rộng đường mây giải thoát
Bậc du sĩ đã lên đường dứt khoát
Có sá gì để tranh đoạt lợi danh
Chép lời Phật và y giáo phụng hành
Dịch minh văn giảng giải thành kinh sách
Buông bỏ đời như viễn khách đường xa
Giữa hư không vô cùng rộng bao la
Cánh hạc trắng lụy sơn hà loang lổ
Thương dân tình đắm chìm trong bể khổ

Từ bi tâm nên tế độ người mê
Trên đường trần vẫn mãi miết đi về
Tình pháp lữ cũng nhiều bề khác biệt
Chí phục dựng trùng hưng dòng Phật Việt
Đạo độ đời tha thiết biết bao nhiêu
Từ bình dân cho chí triết cao siêu
Một biểu tượng tăng tục đều kính ngưỡng
Người trong ngoài mong chờ và tin tưởng
Lòng nhất tâm cung thỉnh hướng về thầy
Giáo hội dân rồi sẽ có một ngày
Hàng Thích tử hội đủ đầy hòa hợp
Đạo bồ đề mở học đường trường lớp
Giáo dưỡng người đồng hướng tới thiên lương
Dạy tri kiến như thật Phật hoàng dương
Tuyên giáo lý để rộng đường giác ngộ
Qua sông mê thầy chống chèo để độ
Tinh thần thầy phương tiện hỗ trợ thêm
Chúng con là những kẻ giữa màn đêm
Cần được Tuệ bạch Sĩ hiền dẫn dắt

ĐƯƠNG THÂN LO LIỆU

Thầy ngồi đó bóng thời gian rũ xuống
Áo nâu sồng hồn muôn trượng bay lên
Đời da đoan những điệp khúc không tên
Ngày tháng củ cả một miền ký ức
Sóng từ bi dạt dào trong tâm thức
Trí bồ đề luôn sáng rực đường mây
An lạc trú ngay bây giờ ở đây
Đâu chờ đợi đến một ngày huyễn hoặc
Thầy ngồi đó trong tịnh yên tịch mặc
Mím cười xem quân loạn tặc ưu phiền
Và trò đời như con rối đảo điên
Giữ trung đạo chẳng hề thiên tả – hữu
Tình huynh đệ kể từ trào cổ cội
Nghĩa thầy trò vẫn trân trọng bảo lưu
Nước đổi ngôi thấm đẫm máu oan cừu
Người thống khổ quý thần ưu sầu thảm
Họa ngập tràn một giải đất phương nam
Quảng đại bi đâu dành cam tâm chịu
Chí phục hoạt thầy đương thân lo liệu
Mạng mạch pháp không thể thiếu trong đời
Những gian nan khó tưởng tợ lên trời
Cũng không thể làm cho người nhụt chí

Trong trời đất ung dung như ẩn sĩ
Bền kiên gan với thần khí kim cương
Thân lau sậy khoác một mảnh bào vàng
Chí giải thoát xuất trần thơ hào sảng
Luận đại thừa thầy thuyết giảng sư vương
Ẩn trí Tuệ ở giữa cõi vô thường
Con đại Sĩ đập trường sơn hành hoạt
Dầu mục đích tối thượng thừa giải thoát
Đâu bỏ đời đang đau xót xiềng gông
Dù biết rằng vạn pháp vốn giai không
Nhưng chẳng thể ẩn an trong thiền viện
Hương trầm thơm xông lung xông Phật điện
Hương giới đức ngược gió tỏa muôn miền
Thánh thần thiêng tán thán hạnh vô biên
Người trong ngoài nguyện trợ duyên hộ pháp
Hàng hậu học dốc tắc lòng đền đáp
Tặng tục đều tu học thấp đèn đi
Hướng về thầy ngọn đuốc Tuệ từ bi
Ân tôn sư bậc xuất Sĩ trong đời

TINH ANH NƯỚC VIỆT

“Giấc Mơ Trường Sơn” (*) phơ phất côi phiêu bông
Hồn mênh mông đưa “Thuyền Ngược Bến Không”
Giữa dòng đời đầy biến động bão giông
“Văn Minh Tiểu Phẩm” tấm lòng thao thức

Vì giang san chí trung trinh rất mực
“Thư Gửi Tăng Sinh...” hiện thực trở trần
Người hữu tâm chẳng biết có hay chẳng
“Trú Xứ Bồ Tát” vẫn hằng năm tháng

“Phật Dạy Chăn Trâu” bỏ dề nhân tạng
“Phát Triển Tâm Từ” tối sáng phụng hành
Bạc du Sĩ đôi mắt Tuệ long lanh
Người là cả những tinh anh nước Việt

“Những Điệp Khúc Cho Dương Cầm” rất tuyệt
Ngón tài hoa tâm huyết hiển dâng đời
Thanh vô âm chẳng nệ đến ngôn lời
“Tô Đông Pha Những Phương Trời Viễn Mộng”

Đời mê muội giạt mình, sư tử hồng
Thích tử tôn cũng con cháu tiên rồng
Mấy ngàn năm non nước giống Lạc Hồng
Cùng muôn loài cộng sinh trong trời đất

“Ngục Trung Mị Ngữ” là lời chân thật
Đạo trong đời thấm đượm chất chơn như
Nghĩa ẩn tàng vẫn tự với kinh thư
Thầy giảng giải để cho người rõ lý

“Thanh Sắc Thi Ca” phô bày tuyệt mỹ
Dụng tinh túy người nghệ sĩ từ bi
Cái đẹp nào cũng dụ hoặc mê ly
Sống tỉnh thức đâu có chi quái ngại

Thị Ngạn am một “ Góc Tùng” tự tại
Hai nẻo đường gánh vác nặng trên vai
Thân gầy gò ý chí chẳng đơn sai
Phách kim cương trong hình hài lau sậy

Dù thời thế với vô vàn đũa đày
“Đối Biện Bồ Tát” chẳng thấy lung lay
“Duy Tuệ Thị Nghiệp” dạy chúng hôm nay
Theo Thế Tôn đi “ Cửa vào Tuyệt Đối”

Ngày sẽ lên xóa màn đêm đen tối
Thông tay buông tinh tấn dẫn thân thôi
“Dẫn Vào Tâm Kinh Bát Nhã” qua rồi
Nước vô sanh với luân hồi diệt tận

(*) Những chữ trong ngoặc kép là tên tác phẩm của thầy

DỔNG LƯỢC

Tâm thành dẫu phải chuyện đùa chơi
Dẫu viết ra đây đến vạn lời
Cũng không tỏ được lòng mong ngưỡng
Bạc thầy tôn kính tướng sa môn

Thân trong thiền thất chốn cô thôn
Tâm hướng cao xa nghệ sĩ hồn
Ngón đàn diệu thủ dồn mây gió
Em ở phương nào có thấu chăng?

Trí thầy sáng rỡ tựa hoa đăng
Dịch giải kệ kinh đặng chí thành
Tinh tấn hành trì du sĩ hạnh
Hoằng dương chánh pháp thanh đường mây

Ngay lúc bây giờ ở tại đây
Tứ chúng, con dân, non nước này
Tháng ngày xuất xứ lòng lân mẫn
Giữ gìn thanh tịnh tận thân tâm

Trí Tuệ tôn sư hiển thiền lâm
Danh Sĩ đời nay khó thể tầm
Thầy là châu ngọc người nam Việt
Sao khuê lấp lánh biếc quang minh

Sấm sét oai hùng chơn lặng thình
Thiền sư nào phải sống vô tình
Quan hoài vận nước mình suy suyển
Ra tay chấn tác chuyển gian truân

Vườn chùa hoang hóa mấy độ xuân
Phải buổi gian nhân bán thánh thần
Cay đắng muôn phần dân bạc phước
Ông thầy đồng lược bước hiên ngang

Đêm trường cô tịch bóng trăng tan
Giải thoát hồng dương ánh đạo vàng
Đối diện bạo quyền gan chẳng núng
Đồng hành tứ chúng phụng Như Lai

Đạo đời chẳng một vốn không hai
Muôn sự người ơi tụ tán hoài
Nhân duyên tạo tác rồi sanh quả
Thịnh suy liên li lạ gì đâu

Pháp nhược ma cường nước bể dâu
Bồ tát tâm nào lại chẳng đau
Dẫn thân hành hoạt lòng ly viễn
Xuất sĩ màng chi chuyện lợi danh

Nực cười pháp lữ những đua tranh
Đắp áo mặc y vẫn cứ giành
Chi ẩn vị ngôi thành lỗ sự
Hội càng thêm rối tự trong ra

Một kiếp nhân sinh cõi người ta
Quanh đi quẩn lại có bao là
Nước non, đạo pháp và dân tộc
Khắc khít ngàn năm gốc Việt gia

VÔ ÚY ÔNG TĂNG

Ông thầy gầy guộc khẳng khiu
Giữa giòng mà lại xuất siêu thoát đời
Mắt như sao sáng rạng ngời
Hành tung dung dị nên người kính tôn

Tĩnh yên thiên thất sơn thôn
Ra tay chấn tác bảo tồn thanh quy
Tấm lòng rất mực từ bi
Quyết tâm ở lại cũng vì chúng con

Gặp hồi ngã nước nghiêng non
Lòng người ly tán may còn dáng sư
Lời tâm huyết đọng trang thư
Thương hàng hậu học ưu tư nước nhà

Thịnh – suy ấy lẽ Sa Bà
Dấn thân hành hoạt cũng là đại tu
Sơn hà ngày tháng âm u
Trường sơn loi lè ngục tù bủa giăng

Can trường vô úy ông tăng
Đạo đời dốc sức vẫn hằng vững tin
Đêm trường viết sách dịch kinh
Ngày dài thương lấy dân mình khổ kham

Phất phơ vạt áo già lam
Chấn cuồng phong đỏ vàng am dã từng
Sậy lau hiển hóa bách tùng
Thiền sư dựng lập anh hùng trượng phu

Tuệ càn mài giữa công phu
Sĩ thêm tráng khí kể từ dẫn thân
Đốc lòng báo đáp Phật ân
Hội đồng hoàng pháp xa gần hỷ hoan

Vượt qua những nỗi đa đoan
Đem lời Phật dạy đến toàn thế gian
Làm cho sáng ánh đạo vàng
Giữ gìn giới đức giữa ngàn dẫu suy

Con đường trung đạo đại bi
Tướng hành là giả cũng vì chúng sanh
Ông thầy rất mực tinh anh
Thiền lâm thừa lịch rạng danh sử đời

ÔN HỌC GIẢ

Mùa lễ tạ ơn ở xứ này
Từng bừng vui vẻ rộn ràng thay
Gặp nhau cho bỏ thời gian đợi
Tôi nhớ mẹ cha với nhớ thầy

Áo vải cơm chay những tháng ngày
Mà tâm thanh tịnh tựa mây bay
Công hạnh cao vời đâu dễ thấy
Trí huệ thâm sâu dậy sóng truyền

Giới đức hương bay khắp mọi miền
Dẫn thân hành hoạt cũng tùy duyên
Tinh tấn không ngừng đâu quản ngại
Bồ Tát hành thâm tại cửa thiền

Mắt sáng long lanh nụ cười hiền
Nổi lòng ly viên trọn niềm riêng
Yêu nước thương dân nên cất tiếng
Quốc vận nào đâu chuyện mỗi mình

Phật pháp truyền thừa đại tạng kinh
Thậm thâm vi diệu với quang minh
Đồng tâm hiệp lực cùng phiên dịch
Tứ chúng đồng tu Thích tử tôn

Ông thầy khéo dụng những chơn ngôn
Gìn giữ thanh quy quyết bảo tồn
Hộ pháp giữa muôn trùng nguy khốn
Dựng lập nền xưa vốn đã suy

Nổi gót tôn sư rất từ bi
Buông rồi đốt đuốc tự thân đi
Khuyến tấn tài bồi hưng sĩ khí
Phụng đạo độ đời vị cả hai

Thiên hạ vinh danh tán thán ngài
Giữa đời phiền não bậc tái lai
Bao nhiêu oan chướng hằng vô ngại
Thiền sư thi sĩ đại tài hoa

Thâm hiểu đông tây bậc triết gia
Thông kim quán cổ luận du già
Người đời xưng tụng ôn học giả
Hiền Sĩ đời nay đại Tuệ sư

Muôn pháp hàm nguyên vẫn chơn như
Đời loạn người suy chẳng thể từ
Xuất sĩ ưu tư hoài cuộc lữ
Tế độ nhân sanh chữ từ tâm

Thương người mê muội theo tháng năm
Thiên hạ cuồng quay cuộc thăng trầm
Xuống núi ra tay gầy dựng lại
Mà hồn đại sĩ tại thiền lâm

ẤN THÂN AM THỊ NGẠN

Thầy trụ vững giữa đất trời khoáng đạt
Hồn mênh mông cao khúc nhạc cúng đường
Tâm từ bi trải rộng khắp mười phương
Lòng lân mẫn đến tận đường địa ngục

Nào sá gì chuyện dương thân chịu nhục
Ở lại vì thương tăng tục vận đen
Bóng tòng lâm che chở đặng nhiều phen
Những ngày tháng đất trời nghiêng rên rĩ

Chẳng lay động bậc hiền nhân xuất sĩ
Vẩy bút ra lời tuyệt mỹ tài hoa
Khúc dương cầm xuất tuyệt kỹ bay xa
Từ thiền am mới hay là thượng tứ

Vẫn độc hành với tháng năm trụ xứ
Bậc đệ nhất hàng Thế Tôn Thích tử
Theo lời kinh hành hoạt lễ chơn như
Một huyền thoại một trang thư di cảo

Áo nâu sồng mà quang minh tướng hảo
Mắt long lanh sáng rỡ tợ sao trời
Ngọn hải đăng định hướng giữa dòng đời
Hàng tứ chúng cùng bao người nương tựa

Thầy chống chèo vững tay lái dò đưa
Quyết phục hoạt con thuyền xưa dân lập
Từng thống nhất những dị môn biệt cấp
Khác truyền thừa nhưng đã nhập chung giòng

Giáo hội dân thông suốt dải non sông
Người hữu tâm ắt trọn lòng sống chết
Bị gạt ra nào phải là đã hết
Đêm ba mươi chưa phải tết tân xuân

Thầy thọ ấn chấp nhận những gian truân
Thiện Thệ tử cả thân tâm phụng hiến
Một chữ Tuệ mà bao la như biển
Bạc du Sĩ vô úy hiện tinh thần

Uy danh vang khắp thế giới xa gần
Thầy vẫn thế ẩn thân am Thị Ngạn
Chốn núi rừng mà quang minh sáng lạn
Vạn pháp không nhưng lại chứa chan tình

Trọn tháng ngày dịch sách kinh thiên định
Đời tăng sĩ vui tịnh yên tịch tĩnh
Nhưng đâu quên vạn nước lăm điêu linh
Lòng từ ái thương dân mình khổ ải

Cơm rau dưa khoác nâu sồng áo vải
Nói truyền thừa nào có phải ngôi cao
Lúc đạo suy nên lăm chuyện xôn xao
Người tranh đoạt chiếc áo bào pháp chủ

Đêm trường sơn những phút giây du thủ
Ngôi chếp kính không ngủ cạn canh dài
Bóng núi rừng lồng trong bóng hình hài
Bình minh lên giọt sương mai chiếu sáng

ƯU ĐÀM HOA NỞ SÁNG HÔM NAY

Mỗi độ mùa hoa rộ sắc hương
Bốn loài ba cõi khắp mười phương
Đản sinh từ phụ trần hoan hỷ
Tỉnh thức bừng lên như ánh dương

Dưới cội bồ đề trí huệ khai
Ba lần chuyển pháp ở vườn Nai
Khổ tập và đây là diệt đạo
Con đường giải thoát mở tương lai

Phật đến nơi này để độ sinh
Vô biên trí huệ phá vô minh
Trời người tứ chúng đồng hoan hỷ
Lục đạo quần sanh với hữu tình

Rộn tiếng chim ca ngát hương bay
Ưu đàm hoa nở sáng hôm nay
bây bước mở ra đường giải thoát
Từ bi thị hiện cõi này đây

Tháng tư tam hợp hỷ hoan ca
Bao nhiêu đèn nến với hương hoa
Lời kinh đồng vọng trong trời đất
Tưởng niệm thâm ân của Phật Đà

THƯƠNG CHA (II)

Ngày từng ngày trăm trệ
Thân xác đau mệt mề
Tinh thần cha kiệt quệ
Thương cha lòng tái tê

Những cơn đau không dứt
Ngũ tạng lẫn cốt xương
Cha khắc khoải đêm trường
Con xa vạ trùng dương

Bệnh hành hạ thân tâm
Cha vẫn chịu âm thầm
Cầu xin đức Quan Âm
Lòng từ bi gia hộ

Giọng cha nay phều phào
Thần sắc suy thiếu nảo
Thương cha biết nói sao
Gì hơn tình phụ tử

Cầu chư Phật mười phương
Rủ hào quang tướng hảo
Gia hộ cha mau khỏi
An lạc tuổi hạc cao

THÁNG TƯ TAM HỢP TRĂNG TRÒN

Tháng tư thánh thiện trăng tròn
Trời người ba cõi hỷ hoan đón chào
Hàng Phật tử những tự hào
Đản sanh từ phụ biết bao ân tình

Phật là tất cả quang minh
Vốn từ vô tướng hiện hình độ sanh
Chí nguyện vô lượng an lành
Ở trong ngũ dục mà thành đạo sư

Chi bày lễ thật chơn như
Diệt sanh bất tận cũng từ niệm tâm
Tháng tư tam hợp trăng rằm
Bốn loài ba cõi vẫn hằng ngưỡng mong

Phật về trời đất thông dong
Thái hòa an lạc ở trong tâm người
Phật về thế giới nhuận tươi
Học buông bỏ để cho đời lạc an

Phật về sáng ánh đạo vàng
Tam châu cảm ứng rõ ràng lối đi
Trí huệ tinh tấn từ bi
Tứ chúng tin tưởng giáo y phụng hành

Tháng tư trong sáng an lành
Dâng hương đánh lễ ngày sanh Phật đà
Người trong pháp giới Sa Bà
Dựa nương tam bảo cùng là Thế Tôn

TAM BẢO

Phật bảo là đây, hy hữu thay
Như Lai thị hiện thế gian này
Thế Tôn danh hiệu người xưng tán
Mở đường giải thoát sáng tương lai

Một hôm trời biếc ánh sao mai
Trí huệ bừng lên giác ngộ rồi
Nhân loại theo đường thầy chỉ lối
Ân đức dày sâu Tối Thắng Tôn

Pháp bảo lưu hành lăm pháp môn
Căn cơ đại chúng vốn không đồng
Địa dư, văn hóa nhiều giòng giống
Mật - hiển, tịnh - thiền tông khế cơ

Lăn lộn tử-sanh vốn vật vờ
Tứ đế giảng bày để độ ta
Khổ, tập, diệt, đạo là tất cả
Sự thật nhân sinh đã rõ ràng

Soi sáng nhân thiên ánh đạo vàng
Ba ngàn thế giới pháp âm vang
Bắc - nam tuy có nhiều sai biệt
Cốt lõi nương theo quyết bảo toàn

Trung đạo đường tu bỏ cực đoan
Bát chánh noi theo mãi mãi còn
Lục độ nâng cao tròn đại nguyện
Bồ đề quả mãn thiện nhân duyên

Tăng bảo sa môn vốn tinh chuyên
Tu tâm tịnh hóa hết ưu phiền
Thường lạc tháng ngày thiền lâm xứ
Tự độ độ tha cử pháp hành

Thiền thất không môn bốn tịnh thanh
Truyền thừa quảng bố những tinh anh
Tam bảo danh xưng và tự tánh
Muôn đời tôn quý ánh quang minh

NHỚ MẸ NGÀY HIỀN MẪU

Ta định dùng lời ca ngợi ư?
Mà sao thô thiển vốn ngôn từ
Trời kia cao rộng sao đo được
Thăm thăm vô cùng nước biển khơi

Chữ nghĩa trần gian chỉ để chơi
Vô phương tả được nghĩa ơn người
Một đời vất vả vì con cái
Tuổi già bóng xế mãi còn thương

Tình cảm mẹ ta luôn vẫn vương
Chăm lo hôm sớm lẫn đêm trường
Nhọc nhằn tất tả lo cơm áo
Tạo dựng tương lai cho cháu con

Vất kiệt tâm thần thân héo hon
Giờ đây lực cạn sức hao mòn
Mẹ còn lo lắng bao nhiêu chuyện
Ôm nỗi buồn đau riêng tắc lòng

Bút cùn mực cạn chẳng cậy trông
Cọ nào vẽ đạt bóng song thân
Mẹ ơi, thương mẹ làm sao nói?
Miệng lưỡi yêu từ dối hư không

Thương mẹ lòng con những mối mong
Thái bình dương rộng sóng xa mờ
Làm sao khóa được niềm nhung nhớ
Đất cách trời cao lỡ kiếp xa

Sớm chiều chập chững bước vào ra
Bên kia biển lớn tận quê nhà
Bất tài vô tướng là con vậy
Chẳng chút nhờ chi cậy tuổi già

RỒI MỘT NGÀY NÀO ĐÓ

Trời sục leo dốc đời
Có bao giờ vượt qua
Phần nhiều quay trở lại
Một vài bay cao xa

Liên li hoài sanh-tử
Ách sâu mang khứ khứ
Khóc cười trong ảo mộng
Tranh đoạt rồi tay không

Ách tri kiến buộc ràng
Chấp chặt trong kiêu mạn
Ái dục mê muội tham
vạn cổ còn lang thang

Tình sâu cao ngất ngưỡng
Phiền não như đại dương
Lặn hụp không thấy bến
Mình mới thật đáng thương

Có vô số con đường
Nhưng chỉ quy hai hướng
Ôm vào đời trậm trịch
Buông bỏ nhìn mười phương

Dù xấu hay đẹp trời
Vẫn tiếp tục cuộc chơi
Rồi một ngày nào đó
Vui cùng mây muôn nơi

LÒNG ĐẠI BI VÔ TẬN

Từ dài sen ngài an nhiên bất động
Tâm từ bi trải rộng khắp mười phương
Lòng lân mẫn chan chứa những yêu thương
Thấy chúng sanh trong sáu đường khổ nạn

Vô sư trí huệ nhãn tròn viên mãn
Lực đại hùng hơn mọi thứ kim cương
Ngài đến đây dẫn dắt cả thế gian
Bậc tôn sư ánh đạo vàng hy hữu

Người tối tăm vô số năm trường cửu
Ngũ cái mê nên tính kế bầy mưu
Đời từng đời cứ hạ liệt luân lưu
Trong lục đục thất tình ưu hoạn mãi

Nhìn chúng sanh mà lòng bao cảm khái
Dẫn thân hành khai mở một tương lai
Chuyển pháp luân đưa người đến ngày mai
Sống tỉnh thức ấy bản hoài chư Phật

Tứ diệu đế tuyệt đối là sự thật
Ngài đã từng miên mật rất công phu
Đường đã mở mình hãy dụng công tu
Có một ngày sẽ già từ bể khổ

Vô lượng kiếp hồ đồ và nhí nhố
Với nhị biên, bao tà kiến xô bồ
Chấp thường còn, chấp đoạn diệt hư vô
Từ có Phật bao người thôi khổ thống

Ngài đã đến siêu xuất tự phương đông
Côi Sa Bà cực mệnh mông vô tận
Hy hữu thay may đúng là thời vận
Gặp được rồi đường giải thoát thanh tân

Bát chánh đạo cho người cần thánh quả
Tưởng đơn sơ nhưng ý nghĩa cao xa
Điều dụng thì rất rộng lớn bao la
Hành trung đạo đưa ta về bến giác

Bồ đề phần phẩm phụ thêm tuyệt tác
Căn bản và rộng thêm các pháp hành
Một đời người ngăn ngủi dưới trời xanh
Hãy nắm bắt và nhanh nhanh tranh thủ

Biết buông bỏ cũng như là biết đủ
Tùy phận mình cùng tứ chúng đồng tu
Bồ tát đạo lục độ rất công phu
Tứ niệm xứ tất cả từ căn bản

Hãy giữ lấy chánh pháp Như Lai tạng
Quý gì hơn tam bảo cả kho tàng
Trời và người ơn Phật đến vô vàn
Đức bốn sư với muôn ngàn tôn kính

Ngài an nhiên trong vô cùng tịch tĩnh
Cuộc hoại – thành vẫn thiên định thâm sâu
Thương chúng sanh đời liên li bể dâu
Lòng đại bi vốn từ lâu vô tận

HIẾU HỘI VU LAN

Tháng bảy về đây với thế gian
Những người con hiếu hội Vu Lan
Lên chùa lễ Phật lòng thương tưởng
Đốt nén trầm thơm hương khói loang

Địa Tạng oai nghiêm giữ gậy vàng
Địa ngục dày sâu cũng vỡ tan
Quả châu rực rỡ nghìn tia sáng
Trí huệ quang minh ánh ngập tràn

Mê lộ từ lâu những mịt mù
Tâm địa bao người thậm âm u
Vùi trong ngũ dục mà đau khổ
Lục đạo tam đồ chỗ chẳng tu

Vô lượng vong nhân chốn ngục tù
Trăm nghìn vạn kiếp đến thiên thu
Cũng từ căn bản là tâm tạo
Mê – ngộ người ta hóa chánh tà

Tháng bảy tròn trăng hiếu hội khai
Ấy nhờ ơn đức của Như Lai
Giáo dưỡng mở bày phương tiện giải
Lý – sự song hành phải cả hai

Tích Mộc Kiên Liên độ mẫu thân
Lay động lòng nhân rúng quý thân
Bát cơm hóa hóa vì keo bần
Thoát ngục u đồ vẫn tự tâm

Tháng bảy Vu Lan nhớ tổ tiên
Nguyện cầu gia hộ được bình yên
Buông bỏ cho lòng thanh tịnh hóa
Kẻ còn người mất thấy an nhiên

Niệm Phật, trì kinh hoặc tọa thiền
Tự thân hỷ lạc phước vô biên
Hồi hướng đồng chia bao pháp giới
Ta – người giao kết với thiện duyên

Phật pháp ngày nay khắp mọi miền
Đông tây đồng thể tánh uyên nguyên
Con đường giải thoát từ tâm tạo
Nhớ lời Phật dạy đạo trùng tuyên

Tháng bảy Vu Lan lễ cổ truyền
Cửu huyền thất tổ đặng sanh thiên
Mẹ cha khỏe mạnh tâm thường lạc
Thức tỉnh, tịnh yên tại hiện tiền

NGÀY SINH MỘT NGÔI SAO

(Mừng sinh nhật thầy)

Trời đêm đen kịt
Ni non tiếng côn trùng trên mặt đất
Một vì sao rất cao xa
Đã ra đời như thế
Tứ đại hợp thành như mọi chúng sanh
Có ai ngờ qua năm tháng thanh quang minh
Ngôi sao cô đơn giữa đất trời nam Việt
Sáng lung linh tuyệt diệu làm sao
Lòng người xôn xao
Lời thị phi cùng bao trò gian dối
Ngục tù nào nhất được hư không
Khủng bố không sờn lòng
Lợi danh khó ràng buộc
Đêm trường sơn sao sáng một góc trời
Nổi dòng truyền thừa
Tòng lâm thạch trụ
Chống gậy trúc vạch mây mù dẫn bước
Lời tâm huyết thức tỉnh đồ chúng, non nước
Chữ nghĩa tuyệt luân khiêm hạ hiển dăng
Thượng cúng dường hạ xa gần bố thí
Đại tượng sư vương vô úy
Thân gầy áo vải thiên sư
Ngón phong cầm diệu thủ
Có ai ngờ du sĩ bậc chân tu

Đêm trời nam long lạnh ngôi sao sáng
Ngày quê hương âm thầm Thị Ngạn soi
Mấy mươi năm ẩn nhẫn giữa dòng đời
Chí phục hoạt trùng quang dòng Phật Việt
Có những cái sanh chỉ để chờ ngày chết
Ngày ngôi sao ra đời để soi sáng đường đi
Lòng quan hoài chan chứa từ bi
Sao mãi mãi thương người lo vận nước
Trời đất vẫn âm u
Tia nắng bình minh xé toạc mây mù
Lòng người còn lắm mối phân ly
Ngày ngôi sao ra đời
Dấu hiệu đời còn hậu phước
Bạc hiền nhân đồng lược lên đường

MAY NHỜ PHÁP PHẬT

Phật đã xa rồi em nhớ cho
Đời ta lơ lửng tựa con đò
Mưu sinh, thọ hưởng nhiều gian khó
Thăng – đoạ trầm luân có biết chăng

Phật dụ, lời ta như ánh trăng
Giáo pháp còn đây vẫn vĩnh hằng
Ngón tay, ấy chỉ là phương tiện
Theo hướng mà đi hiển giáo bày

Phật đã xa rồi pháp còn đây
Em ơi lắm lúc cũng vơi đầy
Nương theo chánh pháp mình tu học
Cùng tử đừng quên, ngọc chéo y

Cái lẽ vô thường mãi thịnh suy
Tín tâm kiên cố có hề chi
Phật tử cơ cơ cần có chí
Tu phước song song trí huệ cầu

Phật pháp bao la lại thâm sâu
Truyền thừa nhiều nhánh đã từ lâu
Đường đi khác biệt tùy tông phái
Cốt lõi căn cơ phải đứng đầu

Khổ để kìa đời luôn bể dâu
Tận nhân Phật chỉ rõ vì đâu
Diệt là ra khỏi căn nhà lửa
Đạo để đường tu sửa sự sai

Thánh đạo xưa nay chẳng có hai
Tám chi bát chánh cả tương lai
Ma vương ngoại đạo lòng kinh hãi
Chuyển phàm thành thánh phải tin sâu

Mình mãi mù mờ trong khổ đau
Ngũ dục đam mê lắm sắc màu
Sáu trần dính mắc sanh lục thức
Huyền hoặc rồi ra cực tẩm thân

Chúng sinh tưởng thật chuyện phù vân
Sanh tử trần lao cuộc phong trần
Kể từ khởi thủy vô cùng tận
May nhờ pháp Phật vận đời hưng

Tâm Phật đại bi Thiên Thệ xưng
Giáo hóa quần manh chẳng thể ngừng
Đưa người mê loạn vào tu chứng
Bình đẳng thân sơ những độ sanh

Một niệm từ tâm vốn tịnh thanh
Như Lai để lại pháp tu hành
Nhân loại muôn loài chung Phật tánh
Y giáo về sau thánh quả thành.

PHẬT PHÁP TRONG ĐỜI

Phật pháp hay
Phật pháp là phương thuốc kỳ diệu
Đường đi dễ hiểu
Nhưng lợi ích được ít hay nhiều
Tùy thuộc khả năng và bản lãnh
Căn cơ phước phận của mỗi chúng sinh
Đức Phật chẳng phải thượng đế hay thần linh
Nên không dùng phép màu biến hóa
Tâm Phật từ bi lan tỏa
Khắp ba cõi bốn loài và sáu đường sanh-tử
Trí Phật sáng hơn nhật nguyệt cộng muôn vàn tinh tú
Điều được đủ mười phương
Phật là bậc vô thượng y vương
Khổ, tập, diệt, đạo đường đến niết bàn giải thoát
Bát chánh đạo y cứ mà hành hoạt
Sẽ dự vào hàng thánh quả mai sau
Lục độ ba la mật rộng mở bay cao
Là hạnh nguyện của tâm Bồ Tát
Thất bồ đề phần, trợ đạo ba mươi bảy phẩm
Giữ gìn miên mật tháng năm
Mừng Phật đản sanh Vesak trăng rằm
Đê đầu tạ thâm ân đức Phật
Chúng con sống giữa dòng đời tất bật
Ngũ dục đam mê và tam độc lấy lừng
Mà dưỡng tu giải đãi lừng khừng
Cứ trời sục mãi thẳng đọa trầm luân
Sáu căn chấp chặt sáu trần
Sáu thức mê lầm huyền hoặc

Phật đã dạy chánh niệm từng phút giây nghiêm ngặt
Tịnh thân tâm bằng thiền định thực hành
Thiền Bắc tông, thiền minh sát hay thiền chỉ, quán
Tịnh độ nhiếp tâm niệm Phật vượt thời gian
Lúc lâm chung thấy ánh sen vàng
Cùng thánh chúng về Lạc bang cứu phẩm
Bao nhiêu pháp không ngoài một niệm tâm
Dù cứu cánh hay là phương tiện
Quá khứ, hiện tại, vị lai
Một vi trần đến ba ngàn thế giới
Khổ, không, vô thường vô ngã
Tam pháp ấn Phật dạy chúng ta
Căn cứ đây để biện biệt chánh tà
Những phương pháp hay sách kinh còn nghi ngờ tranh cãi
Phật đã xa hơn hai mươi lăm thế kỷ
Lấy giới làm thầy theo giáo lý mà đi
Đạo tịnh hưng hay bị suy vi
Cũng nhờ giới tự mỗi người giữ lấy
Mình quay về dựa nương tam bảo
Và cũng là hải đảo tự thân
Muốn báo đền đáp tạ thâm ân
Cứ hành hoạt y như lời Phật dạy

DUYÊN HỢP VÀ TAN

Một ngày làm việc như mọi ngày
Buổi sáng bắt tay, húc ngực và chào hỏi nhau
Dù là đang mùa dịch nhiều thương đau
Kiếm được đồng tiền rất nhọc nhằn
Dù biết nó là vật ngoại thân
Nhưng không có nó thì làm sao sống nổi
Khi mình còn trong vòng ràng buộc
Kiếm tiền khó nhưng chi tiêu rất dễ
Tiền ra đi chẳng thấy quay về
Con người ta cũng thế
Ra đi biệt biệt
Đọa lạc là nhiều
Người trở lại mà thăng thì có được bao nhiêu
Một khi mất khó lấy lại thân người
Phép lạ trong nhà Phật
Không phải đi trên nước
Không làm người chết sống lại được
Phép lạ là chuyển hóa con người
Từ tối tăm sang rực sáng
Từ mê muội mà trở nên tỉnh thức rõ ràng
Đạo Phật ngày nay có mặt khắp năm châu
Người con Phật giờ có đủ màu da sắc tộc
Dù khác biệt lối sống và văn hóa
Nhưng có cùng tánh giác
Thông cảm, khoan dung và nuôi dưỡng lòng từ bi
Học hỏi đổi trao để tăng trưởng trí

Người muôn về nhưng cùng chung chân lý
Nhận rõ khổ, nguyên nhân khổ và con đường thoát khổ
Bát chánh đạo những con đường kiên cố
Ba mươi bảy phẩm bồ đề gồm thâu
Mỗi dòng truyền thừa có nhiều khác biệt
Có bắc, nam và có Tạng truyền
Nhưng thống nhất ở những điều căn bản
Đạo Phật là con đường sáng
Giúp con người tỉnh thức sống bình an
Đưa người về bến giác
Phép lạ trong nhà Phật là như thế
Mặc cho đời bàn luận khen chê
Mặt trời muôn đời rực rỡ
Tuy có đôi khi bị che chắn bởi mây mờ
Có sá chi ngăn ngủi ngày giờ
Dòng thời gian vô biên và vẫn thế

VẮNG LẶNG TỢ HƯ KHÔNG

Thiên hạ người muôm triệu
Đâu có chi khó hiểu
Mỗi nghiệp sanh mỗi kiểu
Như những dấu vân tay

Kẻ gian trá người ngay
Bạc thiện hiền đũa dũa
Gian nan này cuộc lữ
Phước phần chẳng giống nhau

Dù là chậm hay mau
Nhân nào cho quả nấy
Cũng nên ghi nhớ lấy
Duyên vô cùng biến thiên

Dòng sanh-tử triển miên
Vì niệm tâm ái dục
Vòng luân hồi tương tục
Có dừng dứt bao giờ

Người thiên hạ đâu ngờ
Vốn cùng chung một giuộc
Ăn, ở, mặc ràng buộc
Thăng đọa muôn kiếp rồi

Vọng tâm như mây trôi
Vẽ bức tranh vân cầu
Hình tượng với sắc màu
Bao nhiêu là kỳ dị

Chơn tâm hằng như thị
Vắng lặng tự hư không
Như nước của muôn sông
Rắn, lỏng, hơi một tánh

Người dù phàm hay thánh
Mê – ngộ có cạn sâu
Bồ đề vốn như nhau
Ai cũng đều có thể

Phật tánh là như thế
Khác ở tướng hình hài
Mà cái dụng ngắn dài
Sanh ra bao sai biệt

Cả một đời Phật thuyết
Đến cuối chẳng một lời
Đường giải thoát rạn ngời
Tùy phận dẫn thân thôi!

Ất Lăng thành, 03/2021

BẢN HOÀI NHƯ LAI

Từ thân voi trắng sáu ngà
Trời Đâu Suất xuống Sa Bà hiện sanh
Tháng tư một sáng an lành
Hoa vô ưu nở tựu thành biết bao

Cũng thân xương thịt máu đào
Vùi trong ngũ dục khác nào chi ai
Tử sanh vô tận thật dài
Quán vô thường khổ nên ngài xuất gia

Sáu năm khổ hạnh rừng già
Nhọc thân tục lụy không ra khỏi vòng
Bảy tuần miên mật bên sông
Ngộ đường trung đạo lục thông chứng rồi

Đây là kiếp chót luân hồi
“Kẻ làm nhà hời...” thì thôi nhé người
Vườn nai thuyết giáo độ đời
Ba lần chuyển mười hai thời pháp luân

Khổ để vô số gian truân
Tập để tụ hội nguyên nhân mọi bề
Diệt để chấm dứt ê chề
Đạo để đường chánh dẫn về thánh nhân

Diệu để vượt thoát phong trần
Bát chánh – trung đạo phước phần người tu
Chánh kiến mà dụng công phu
Cái nhìn như thị chẳng mù mịt mê

Chánh tư duy rõ mọi bề
Nghĩ suy đúng đắn chớ hề lẹo lơ
Chánh ngữ hiền thiện hiền dương
Chánh nghiệp tạo tác ấy tương lai mình

Chánh mạng tôn trọng hữu tình
Từ hòa hiền ái cộng sinh muôn loài
Chánh tinh tấn giữ bản hoài
Siêng năng đúng sẽ vượt ngoài trần lao

Chánh niệm ắt chẳng xôn xao
Cũng không nghĩ đến chuyện nào loạn tâm
Chánh định bản lĩnh thâm trầm
Bát phong bất động chẳng lăm lặc tư

Thực hành lý sự chơn như
Bồ đề giác ngộ kể từ Thế Tôn
Thị thành cho chí sơn thôn
Phụng hành y giáo là con Phật đà

Ôn thầy dẫn đạo chúng ta
Là bậc tỉnh thức là cha muôn loài
Trời, người, trên, dưới, trong, ngoài
Mừng ngày Phật đản bản hoài độ sinh

Ất Lăng thành, 05/2021

RẪM THẮNG TƯ

Sáng tháng tư trời xanh muôn vạn lý
Mừng ngày sanh của bậc Chánh Biến Tri
Ngài chào đời ở xứ Lâm Tỳ Ni
Thế Tôn đến mở đường đi giải thoát

Cội vô ưu ngào ngạt hương thơm ngát
Ba ngàn năm hoa nở để đón chào
Thương chúng sanh như con đỏ máu đào
Thế Gian Giải đưa người vào Phật đạo

Thân ông hoàng đủ đầy năm món dục
Ái tình kia như tù ngục buộc ràng
Buông bỏ hết đồng mãnh bước lên đàng
Minh Hạnh Túc ngài khai quang trí huệ

Hành khổ hạnh nơi rừng sâu núi tuyết
Chẳng thể ra khỏi sanh diệt vô biên
Lần nữa buông tu trung đạo tinh chuyên
Đấng Thiện Thệ bảy tuần thiền miên mật

Khi sao mai trên bầu trời sáng tỏ
Cội bồ đề Vô Thượng Sĩ lục minh
Thật lành thay cho muôn loại hữu tình
Kể từ đây thầy dạy mình tỉnh thức

Tứ diệu đế lần đầu tiên được giảng
Ở vườn nai ba luân chuyển pháp luân
Chấn động sáu chư thiên lẫn nhân gian
Là chân lý giữa vô vàn tà kiến

Đấng Điều Ngự cả một đời tuyên thuyết
Thương chúng sanh Phật là vị cha hiền
Thấy đàn con trong hỏa trạch triền miên
Nên Trượng Phu bày ra nhiều phương tiện

Việc cần làm một khi đã làm xong
Đến với đi Như Lai vẫn thông dong
Tuổi thọ mãn vô dư nhập niết bàn
Bỏ phàm thân dưới hàng cây song thọ

Lũ chúng con hàng hậu sanh loạn thế
Tuy vâng lời nhưng còn lắm muội mê
Cứ mỗi độ trăng thánng tư lại về
Lễ Ứng Cúng thanh tịnh tâm tưởng nhớ

Mừng dân sanh Thiên Nhân Sư thị hiện
Vĩ đại thay công hạnh cực thiện hiền
Lễ tam hợp niệm ơn huệ vô biên
Đức tử phụ dày công truyền giáo pháp

Rằm tháng tư hương hoa tràn khắp xứ
Tắc lòng thành cung kính lễ Như Lai
Người tỉnh thức có một chẳng thấy hai
Cả trời người và muôn loài quy ngưỡng.

TAM HỢP

Đã bảo rằng không sao có ta
Ấy là giả tạm đó thôi mà
Ngũ uẩn luân lưu tan hợp mãi
Đọa – thăng, họa – phúc đã bao đời

Cao thiên hạ thú lắm chơi vơi
Trung vị em ơi ấy kiếp người
Đây là cơ hội tu huệ phước
Dầu vậy nhân gian được bấy nhiêu

Phật đã dày công những sớm chiều
Thế Tôn hoằng hóa diệu kỳ thay
Thị hiện sơ sanh đi bảy bước
Nhân, thiên hoan hỷ rước Như Lai

Ngài đến nơi này một sớm mai
Lần đầu thuyết pháp ở vườn nai
Tứ đế là đây bày lẽ thật
Con đường giải thoát Phật tuyên xưng

Ba cõi vui mừng đất chuyển rung
Từ bi vô hạn dạ bao dung
Thương đàn con dại chung nhà lửa
Phương tiện bày ra cửa ngũ thừa

Nhất bát tam y thọ thực trưa
Một đời tinh tấn chẳng dây dưa
Rời bỏ tệ đoan hai thái cực
Duy đường trung đạo thực hành thôi

Trời đêm gần sáng sao đổi ngôi
Trí huệ bừng lên giác ngộ rồi
Mạn thù hoa trắng tràn ba cõi
Từ quang rạng rỡ soi thế gian

Phật đã về đây ánh đạo vàng
Con đường giải thoát rộng thênh thang
Thánh đạo chia ra làm tám nhánh
Y giáo noi theo hạnh sẽ thành

Lục độ nâng cao đặng quả lành
Sống đời an lạc dưới trời xanh
Thế Tôn khai mở con đường sáng
Tứ chúng đồng tâm ráng phụng hành

Dưới cội vô ưu Phật dẫn sinh
Trăng tròn rằm lớn đại quang minh
Sa La song thọ rừng yên tĩnh
Diệt độ còn thương chúng hữu tình

Sáu cách rùng rùng đất động rung
Như Lai thuyết giáo thậm viên dung
Lợi lạc tùy theo căn tánh chúng
Cơn mưa pháp xuống chằng riêng chung

Đuốc pháp phá tan tối mịt mù
Trống pháp vang lừng khởi dung thông
Giục người thức tỉnh từ cơn mộng
Ngộ đã vương tròn rộng giác tha

Thế giới hôm nay dấu khác xa
Nhân tâm, quốc độ với sơn hà
Chỉ riêng giải thoát con đường đạo
Kim – cổ, đông – tây vẫn mãi là

Tháng tư về lại giữa Sa Bà
Trời người muôn loại hỷ hoan ca
Lễ mừng tam hợp tăng già tán
Phước huệ ngài hơn vạn ánh sao

Tưởng niệm Phật đà dạ nao nao
Nghĩ đến công lao đấng đại từ
Như khứ Như Lai như thị thuyết
Bản hoài duy nhất quyết độ sanh

TRUNG ĐẠO

Chẳng kéo cho căng cũng chẳng chùng
Không cần khổ hạnh hoặc buông lung
Đúng sai, phải trái nhìn ra cả
Giữ trọn con đường tả hữu phi

Dù ở bên nào cũng chúng sinh
Vì chưng vọng tưởng hóa vô minh
Vô thường nào biết sanh phân biệt
Địch thù hay là huyết thống ta

Nhập diệt lâu rồi Phật đã xa
Còn đây chánh pháp giữa Sa Bà
Y giáo phụng hành gìn giữ nghiệp
Đạo vẫn song song nhịp bước đời

Quốc độ mình đây lấm lổ làng
Bao lần đổi chủ sử sang trang
Thắng thua nên nổi niềm ân oán
Biết đến bao giờ cạn tiếng than

Sân hận, tham lam ngập thế gian
Nhân danh này nợ nói năng càn
Chủ nghĩa hoang đường nghe rất dã
Cơ đồ dân tộc phá tan hoang

Đạo pháp ngàn năm vẫn vững bền
Cho dù lắm lúc cũng chông chênh
Pháp lữ hai lòng phò quyền thế
Diễn trò bôi mặt để gì nên

Trăm năm một cuộc ngỡ dài lâu
Mưu sự nợ kia quên bể dâu
Chưa từng thiên lệch nhân quả luật
Chẳng chóng thì chầy hậu họa sâu

Phật giáo đồng hành với nước non
Cơ nghiệp ông cha vẫn hãy còn
Trung đạo con đường duy nhất đúng
Đạo đời hai nẻo phụng hành chung

Ất Lăng thành, 05/2021

MỘNG TU SĨ

Tôi đã từng mơ trở thành tu sĩ
Rũ bỏ đi những hệ lụy của cuộc đời
Bao nhiêu khổ đau lẫn lộn khóc cười
Và rối rắm của con người nhiều sự
Làm tu sĩ để ra khỏi cuộc chơi này
Nhiều mệt nhọc và lắm đắng cay
Tôi muốn tránh khỏi bon chen tranh đua danh lợi
Muốn cầu an lạc thân tâm
Nhưng sự đời không dễ, hoàn toàn không dễ
Mình còn lắm đam mê
Nợ đời ràng buộc
Tình cảm thân thuộc và dục lạc thế gian
Tâm hồn đa cảm, tính cách đa mang
Mộng tu sĩ không dễ dàng đạt được
Tôi ngưỡng mộ những thiền sư dẫn bước
Hoằng dương pháp, chấn tác đời
Giữa lao lung vẫn thanh thản cười
Buông bỏ cả không một lời luyện tiếc

Có những thiên sư vô cùng trác tuyệt
Về cho đời đôi mắt biếc nguyên sơ
Cả tăng, tục có ai biết ai ngờ
Là biển cả của từ bi, trí huệ
Giấc mơ tu sĩ không thể thành hiện thực
Khi trong tâm sắc dục vẫn ray rứt lao xao
Không làm sao buông bỏ để bay cao
Như mây trắng, như nắng vàng du xứ
Cuộc chơi nhọc nhằn bất tận của dòng sanh-tử
Khó mà ra khỏi
Lặn lội thế thôi
Nhưng tìm an lạc giữa dòng đời
Ở tại đây và nguy giây phút hiện thời
Mình biết mình và mình biết đủ

NGÀY HỘI HIẾU

Tháng bảy Vu Lan về
Lòng bao người tưởng nhớ
Tổ tiên và ông bà
Cùng hiện tiền mẹ cha

Lên chùa ngày hội hiếu
Hương khói trầm phiêu diêu
Nhớ tứ ân Phật dạy
Cảm khái biết bao nhiêu

Ơn Phật, ơn thầy tổ
Ơn dưỡng dục sinh thành
Ơn thọ chung quốc độ
Ơn tín thí cộng sanh

Rằm tháng bảy an lành
Cầu chúc vậy quanh năm
Mọi người đều như thế
Ngày và đêm sáu thời

Hiếu dâu chỉ một ngày
Trọn đời xin nhớ lấy
Đời nối đời vẫn vậy
Gốc của mỗi con người

Hiếu là điều căn bản
Của loài người thế gian
Đời vô thường hợp tan
Duy hiếu thì bất biến

Mọi rợ hay văn hiến
Thô tháo hoặc thiện hiền
Đông tây tuy khác biệt
Hiếu vẫn là trước tiên

Ngày hội hiếu thiêng liêng
Nét dân tộc cổ truyền
Thương mẹ cha vĩnh viễn
Ơn đức người vô biên

KÍNH MỪNG HỘI ĐỒNG HOẰNG PHÁP

Đời đã lâu rồi nay thấy đây
Ánh quang rạng rỡ thế gian này
In dấu tôn sư ngày tháng cũ
Hoàng dương tăng tục tụ vùng mây
Ông thầy khởi xướng nổi nghiệp xưa
In sách dịch kinh giáo truyền thừa
Hương thơm giới đức bay muôn hướng
Ông ả vàng tươi tướng tượng vương
Anh linh tiên tổ hãy còn thương
Người nay đồng mãnh chí can trường
Gầy cuộc trùng quang đường phục ần
Phật pháp lưu truyền tận bốn phương
Hoan hỷ hân tin giữa nhân gian
Ánh sáng chơn như gốc đạo vàng
Phước phần tứ chúng chung thừa hưởng
Oan trái nghịch duyên chướng hóa tan
Người vẫn quan hoài pháp thế gian
Lòng từ đâu quản ngại gian nan
In dấu đan tâm thầy độ chúng
Non nước ngàn năm dựng pháp tràng
E ngại gì không chuyện thịnh suy
Toàn tâm tận lực chẳng lo gì
Hòa thượng dẫn thân vì đại nghiệp
In lòng tạc cốt kịp thời cơ
Em hỡi đừng quên bước trở về
Những người con Phật tình đừng mê
Sách kinh học lấy lòng ghi nhớ
Ứng dụng chơn truyền để huệ khai

AN LÀNH MỘT SỚM THÁNG TƯ

Này em thiên hạ thái bình
Tháng tư mừng đón dân sinh Phật Đà
Ba ngàn thế giới hoan ca
Phúc lành một cõi Sa – Bà biết bao

Đường trần sóng những xôn xao
Trời, người hoan hỷ lòng nao nao lòng
Một vầng dương giữa bụi hồng
Soi đường chỉ lối thoát giòng tử-sanh

Này em một sớm an lành
Mẹ ngài chuyển dạ vịn cành đầm hoa
Dưới chân sen nở bầy tòa
Chỉ trời chỉ đất thiên hà độc tôn

Ấy là chân lý tuyên ngôn
Ngọn đèn soi sáng lối mòn vô minh
Hào quang nhật nguyệt lung linh
Mặt thù hoa rải trên mình Như Lai

Này em cung kính Phật đài
Đề đầu đánh lễ nhớ hoài thâm ân
Bản tâm lặng lẽ trong ngần
Tuyết băng thanh tịnh bụi trần chẳng vương

Phật là bậc đại y vương
Từ bi, trí huệ phi thường biết bao
Rạng ngời hơn cả trăng sao
Ba ngàn thế giới đón chào minh sư

NGÀI NGỒI ĐÓ

Ngài ngồi đó trong nắng mưa sương gió
Thương chúng sanh trầm mịch với âu lo
Vẫn tịch tĩnh trong bể dâu biển động
Mà tâm vô cùng cao rộng mênh mông

Ngài ngồi đó thì thầm bao hoa lá
Miệng mỉm cười nghe muôn tiếng chim ca
Vui bình minh trong ánh nắng chan hoà
Và an nhiên trong xế tà bóng ngả

Ngài ngồi đó thảng năm dài chẳng đợi
Đến hay đi thẩu rõ lý trong đời
Bầu trời xanh mây trắng mãi rong chơi
Đây phút giây sống thành thời lạc trú

Ngài ngồi đó trắng đêm bàng bạc lấm
Ngọc lưu ly thanh tịnh tợ thân tâm
Trong lặng lẽ sấm động sư tử hồng
Một vầng dương tỉnh thức tự phương Đông

Ngài ngồi đó không gian vô cùng tận
Đã bao đời mà vẫn mãi thanh tân
Vĩ đại sao nhưng lại rất thật gần
Đấng trí huệ cả thiên nhân quy ngưỡng

Ngài ngồi đó pho tượng giữa vườn hoa
Bóng bao la cả vũ trụ sơn hà
Ánh sáng soi khắp ba ngàn thế giới
Đêm tàn canh phới phới ánh trăng rơi

NGỌN HẢI ĐĂNG

Một buổi sớm mai trở lại nhà
Mẹ ngài chuyển dạ dưới cội hoa
Ưu Đàm khai nhụy xuân nhân loại
Vũ trụ hoan ca khúc thái hoà

Bảy đoá sen vàng nâng bước chân
Xem mùi phú quý tựa phù vân
 Gian nan khai mở con đường sáng
Hạnh phúc lành thay ánh đạo vàng

Trí huệ chơn như ngọn hải đăng
Chánh pháp từ đây sẽ vĩnh hằng
Thức tỉnh muôn loài sư tử hồng
Từ tâm tỏa sáng một vầng trăng

THÁNG TƯ MÙA ĐẢN SANH

Hai mươi lăm thế kỷ trôi qua
Kể từ khi bậc du sĩ xuất trần
Ba y một bát du hoá nhân gian
Hiện thân làm ông hoàng tột đỉnh cao sang
Rồi xả bỏ như đôi dép rách
Sống đời thanh bạch
Dùng trí huệ mở đường giải thoát cho chúng sanh
Ngài độc hành tìm chân lý
Rong ruổi bốn phương giảng pháp từ bi
Hoá độ kẻ ngu si
Thuyết lời sư tử hồng
Chấn động cả nhân thiên
Thế Tôn!
Ngài là cha hiền của bốn loài ba cõi
Là đáng đạo sư hết thầy trời người
Chúng con nguyện đời đời đánh lễ
Thế gian này không ít kẻ mê mờ
Giáo điều hóa và thần thánh hoá nghi lễ
Diễn giải vô căn, thêm thắt nghĩa kệ kinh
Biến ngài thành một vị thần linh
Tưởng tôn kính mà hoá ra bất kính
Huyền hoặc hoá và qụy lụy van xin
Về với thêm bao nhiêu điều mê tín
Thế Tôn!
Năm rồi lại năm, hoan hỷ ngày đản sinh
Ôn lại thông điệp tình thương và tỉnh thức
Dùng trí huệ phá vô minh
Qua hai mươi lăm thế kỷ truyền thừa
Không tránh khỏi nhiều nguy tạo linh tinh
Mong các bậc thiện tri thức ra tay chấn chỉnh
Trả lại chân những giá trị thật của ngài
Loại bỏ những điều huyền hoặc
Lau chùi đi những nét vẽ nguệch ngoạc vụng về
Trên gương mặt từ bi trí tuệ
Mừng đản sinh đốt hương trầm đánh lễ

CÒN MÃI NƯỚC NON NÀY

(Kính dâng lên giác linh đức tăng thống Thích Huyền Quang)

Từ thưở thầy đi mãi đến giờ
Nguyên Thiều còn trụ giữa lòng quê
Từ bi lan toả “Sơn hà tại” (*)
Hậu thế noi theo vết tích ngài

Tòng lâm Nam Việt sáng sao mai
Trí huệ bừng lên độ mẫn khai
Bao dung thương cả người sai trái
Bồ tát tâm thành mãi chẳng phai

Giữa cõi ưu phiền chẳng suy hao
 Gian nan thể sự tựa ba đào
Như Lai sứ giả vui hành đạo
Một cõi giang hà một ánh sao

Quốc độ từ khi vắng bóng thầy
Muôn lòng thương nhớ ngất trời mây
Thế phách từ đây hòa cát bụi
Tinh anh còn mãi nước non này

(*) “Sơn hà tại” Đường thi

NGỤC NÀO NHỐT ĐƯỢC TỪ BI

(Kính dâng lên giác linh đức tăng thống Thích Huyền Quang)

Thầy đi giữa lúc bộn bề
Giang san dang dở mịt mờ tương lai
Màn đêm mây chục năm dài
Cà sa, gậy trúc miệt mài độ sinh

Cô đơn cả cuộc đặng trình
Vì chưng khổ lụy vô minh quan quyền
Từ bi tỏa nộ cười hiền
Thương dân đau khổ triền miên tháng ngày

Ngậm ngùi túi nhục đắng cay
Đốc lòng giữ nước non này mai sau
Công phu Phật Pháp nhiệm mầu
Vấn kham nhẫn giữa hiểm sâu lòng người

Con thuyền đạo pháp tả tơi
Ra tay lèo lái mặc lời thị phi
Quan quyền mê muội sân si
Vấn nêu cao đức từ bi Phật Đà

Một đời lận lợi Sa Bà
Hộ dân hộ quốc cùng là Phật Môn
Thầy về trụ giữa sơn thôn
Dịch kinh dạy chúng bảo tồn thanh quy

Ngục nào nhốt được từ bi
Lợi nào có thể làm suy Bồ Đề
Kim cương vô úy chẳng nề
Tám mươi năm lẻ chưa hề hư hao

Trải qua mấy cuộc ba đào
Sơn hà đồng vọng xô xao hải triều
Thầy về nghỉ giữa Nguyên Thiều
Một vì sao rụng một chiều quang âm

Bóng thầy mãi mãi trong tâm

...

RẪM THẮNG TƯ

Em ơi nguồn cội thái bình
Hỷ hoan về giữa dân sinh Phật Đà
Ưu Đàm nở một đoá hoa
Ba ngàn thế giới sáng loà ánh dương

Từ đây mở một con đường
Trời người ba cõi cúng dường Thế Tôn
Từ lâu lặn hụp sóng cồn
Vùi trong ngũ dục tâm hồn đảo điên

Phật về mang lại thiện duyên
Ngũ thừa phương tiện con thuyền đại bi
Đã từng phiền não sân si
Giờ nương trung đạo mà đi đường lành

Mừng ngày từ phụ dân sanh
Bốn loài ba cõi tâm thành tạ ơn
Phật đem tri kiến chánh chơn
Chỉ cho mình rõ nguồn cơn pháp trần

Niệm mê tạo nghiệp bội phần
Giác ra mình lại thấy gần Như Lai

NGUYÊN XUÂN

Mùa xuân ngút ngát sơn hà
Cánh hoa lay khẽ Sa Bà nguyên sơ
Này em tao ngộ tình cờ
Một trăm con bướm hôn ngơ ngẩn sâu

Trùng trùng một cõi xanh dâu
Giang hà cổ quận lên màu nguyên xuân
Tình ơi ta chữa một lần
Mắt xanh em hãy nguyên thần sâu xưa

Tình nào dài cuộc tiền đưa
Mà xuân bất tận mấy mùa nguyên hương
Như Lai hằng trụ nguyên thường
Đào hoa khai nộ cúng dường Phật thân

Trời xuân phương ngoại nguyên tân
Lỗi hoa thôi lại mấy lần hẹn hoa
Một ngày nguồn cội xa xa

...

NHỚ SONG THÂN

Mưu sinh ở tận chân trời
Ruổi rong ngày tháng xứ người mãi mê
Nhớ thương cố quận chưa về
Biết rằng cha đã phát phơ mái đầu

Mắt đà nhuộm sắc bể dâu
Chứa chan tâm sự buồn đau kiếp người
Trăm năm này cuộc khóc cười
Tuổi già bóng xế nói lời thiết tha

Mẹ như nắng đã xế tà
Xác thân tứ đại cũng đà suy vi
Một thời son sắt xuân thì
Sát na sanh diệt bao kỳ hư hao

Mẹ ơi một giọt máu đào
Công ơn này biết kiếp nào trả xong
Nhớ thương canh cánh bên lòng
Chỉ e bất chợt... của giòng tử-sanh

Này ơn dưỡng dục sinh thành
Này duyên hội ngộ đã dành mẹ cha
Mình sum họp lại một nhà
Sinh ly tử biệt cách xa nghìn trùng

Lòng thương cha mẹ vô cùng
Duyên đời trắc trở chẳng chung một bề
Xa xôi cách trở đi về
Mà tâm son sắt chưa hề nhạt phai

Dâng hương lễ trước Phật đài
Từ bi gia hộ gồm hai thâm tình
Sắc không lời thật Tâm kinh
Độ qua bến giác chúng sinh Sa Bà

Phật Đà niệm niệm tâm ta
Vượt qua kiếp số hằng sa vi trần
Mỗi chiều lại nhớ song thân
Nghìn trùng xa cách vẫn gần trong tim

TƯỢNG PHẬT NHỎ TRONG VƯỜN

Ngài ngồi đó
Giữa thiên nhiên nắng gió
Vườn nhỏ
Hoa cỏ thanh thanh
Trên đầu trời xanh trùng trùng mây trắng
Một cánh hoa rơi
Hương theo gió bay muôn nơi
Ngài ngồi đó
Tôi ngày hai buổi đi về
Nhọc nhằn mưu sinh , nặng nề như vơi hết
Đôi khi đến bên ngài
Tôi thấy tôi trở lại chính là tôi
Lòng an lạc thánh thơi
Bao phiền muộn rụng rơi theo chiếc lá
Cảm nhận năng lượng từ bi đang lan toả
Ngài ngồi đó
Thanh thân ung dung giữa trời đất mênh mông
An nhiên bất động
Dù mưa gió bão giông
Lồng lộng trong bình minh, trong ráng đỏ mây hồng
Tịch tĩnh trong đêm trăng
Thương chúng sanh hụp lặn trong mê muội
Tâm từ chưa hề nguội
Ngài ngồi đó
Tôi ngày hai buổi đi về

RẪM THÁNG BẢY VU LAN BÁO HIẾU

Trời tháng bảy muôn tấm lòng nao nức
Đi lễ chùa tế ơn đức tổ tiên
Suy tưởng công lao thương nhớ mẹ hiền
Dù quá vãng hay hiện tiền đậm ấm

Trời tháng bảy ngày rằm thiêng liêng lắm
Ởn Phật Đà mở lối phá tối tăm
Ởn sinh thành dưỡng dục suốt bao năm
Ởn quốc độ, ơn đàn na bá tánh

Trời tháng bảy lễ Vu Lan báo hiếu
Mỹ tục muôn đời sẽ mãi còn nêu
Chút lòng thành dâng lên mẹ cha yêu
Đầy nụ hoa con cài trên ngực áo

Trời tháng bảy mang mang miền phương ngoại
Thương nhớ mẹ cha lòng chẳng chút nguôi ngoai
Trong tim con và sẽ là mãi mãi
Lễ tạ Phật Đà gia hộ song thân

NHỚ MẸ HIỀN

Tôi sống xa quê nhớ mẹ hiền
Ngày đêm tâm sự nỗi niềm riêng
Vu Lan ngày hội lên chùa lễ
Phật Đà gia hộ mẹ bình yên

Diễn tích ngày xưa đức Mục Liên
Khổ đau khi thấy mẹ ưu phiền
Khẩn cầu thần lực mười phương Phật
Mẹ thoát u đồ đến cõi tiên

Mẹ có thương con nhớ Phật Đà
Bao điều phải quấy mặc người ta
Ngày đêm niệm Phật mình an lạc
Mai hậu sen vàng sẽ nở hoa

Hiếu hạnh vi tiên vẫn nhớ rằng
Cầu mong mẹ khoẻ phúc thêm tăng
Hào quang chu Phật tràn ba cõi
Ởn mẹ lòng con vẫn vĩnh hằng

ĐONG ĐẦY HƯ KHÔNG

Sư về núi cũ chiều qua
Ghé bờ suối biếc hái hoa cúng đường
Hành thiền du cước thập phương
Hỷ hoan rũ hết bụi đường trần lao
Kể từ năm hầy xôn xao
Quan quyền dọa dẫm gươm đao cận kề
Lợi danh ngũ dục bộn bề
Sắt son vô úy chưa hề lung lay
Thản nhiên chẳng gợn đôi mày
Sư qua phố thị một ngày cuối thu
Non xanh sương khói mịt mù
Hạc theo dấu vết công phu ẩn tàng
Cà sa bọc lấy Kim Cang
Dòng sư tử hồng rền vang đất trời
Mùa đông tuyết đổ bởi bởi
Nhớ xưa cầu pháp có người chặt tay
Đốt lò sưởi giữa am mây
Sư ngồi dáng núi đong đầy hư không
Màn đêm le lói lửa hồng
Nghệ tây đội tuyết giữa đồng nở hoa
Xuân xanh bát ngát sơn hà
Bạt ngàn hương sắc la đà bướm ong
Đường trần xuôi ngược thông dong
Mấy mươi năm lẻ ruổi rong cõi ngoài
Sư về xóm hạ thôn Đoài
Xanh xao cổ quận quan hoài nước non
Tổ đình xưa vẫn hầy còn
Rong rêu bia đá đã mòn tháng năm
Như Lai thường trụ đêm rằm
Đốt hương lễ Phật khói trầm mông lung
Ngoài hiên xanh biếc cội tùng
Tử sanh một niệm phù dung chữa tà
Chơn thường đậu cánh hoa lan
Tạ từ quan ngoại hạ vàng sư đi
Suối nguồn bất tận từ bi
Thảo nguyên bát ngát xanh rì huệ khai
Sa Bà một cõi miệt mài
Đi về chẳng ngại bản hoài độ sanh

GÃ LÃNG TỬ

Như bao người gã cũng từng đam mê đeo đuổi
Tìm cầu trong sắc dục và lạc thú của cuộc đời
Tháng năm dài mê muội rong chơi
Mà chẳng biết đời người ngắn ngủi giữa làn hơi.
Ham thích nhiều mà chẳng thỏa mãn được bao nhiêu
Những phiền não giúp gã ta dần dần thêm hiểu
Sự thật khổ đau, những buộc ràng phiền nhiễu
Càng tham nhiều thì tâm hồn càng như lửa thiêu
Rồi một hôm gã lãng tử quay về học Phật
Hy vọng tìm ra ý nghĩa thật cuộc đời này
Từng bước dần buông, từng bước nhẹ đường mây
Gã đã thấy và mê say con đường sáng
Tứ Diệu Đế là bước đầu căn bản
Nhìn nhận ra thấu hiểu thật rõ ràng
Bát Chánh Đạo chuyển phàm thành thánh
Cho những ai ý giáo phụng hành
Rồi Lục Độ là bước tiền dẫn cao
Ốn Bốn Sư, ơn chư tổ đã dày công khai phá, truyền trao
Tâm từ bi, lòng lân mẫn biết là bao
Ấy chưa kể những Tánh Không, Bát Nhã
Trí tuệ siêu phàm như biển cả bao la

Gã lẳng tử từ khi quay về học Phật
Thấy nhẹ đi những lo toan thường nhật của đời người
Đã trở nên thân thiện và an lạc tươi cười
Sống hài hoà với đời và muôn loại
Vâng lời thiền sư “ sống” trong từng sát na hiện tại
Giữ tâm mình chánh niệm chẳng lung lay
Phật trong tâm vẫn thầm niệm suốt đêm ngày
Và mọi nơi, mọi thời có thể
Mạng sống mong manh giữa hai làn hơi thở
Quốc độ vô thường, vạn pháp vốn giai không
Hãy vui với bình minh và hoàng hôn rắng đỏ mây hồng
Nhưng vẫn nhớ ngày qua là cạn dần sự sống
Thay đổi bên ngoài, lẽ sanh diệt bên trong
Gã lẳng tử từ khi thôi rong chơi viễn xứ
Trở về đây tâm hồn dần vắng lặng những ưu tư
Nguyện làm con nương tựa đức Như Lai
Kể từ đây và sẽ là mãi mãi

GIỮA DÒNG SANH DIỆT

Trời đông tuyết đỏ trắng rừng
Mà mai chín đỏ mấy từng em ơi
Con chim ngơ ngác giữa trời
Lẻ đàn di trú kêu lời thiết tha
Màu trinh bạch phủ sơn hà
Lặng im lay động Sa Bà nguyên sơ
Sắc là bụi tuyết phất phơ
Không thành nước tụ bốn bề vô biên
Như Lai hoá nọ cười hiền
Sóng âm đồng vọng trăm miền hỷ hoan
Bạt ngàn hoa nở xuân sang
Gấm thêu mặt đất địa đàng là đây
Kìa con bướm vũ mê say
Mộng hồ điệp hãy còn cay cay lòng
Vì chưng chữa ngộ sắc không
Nên mình vất vả lội dòng vô minh
Sắc xuân nàng né chân tình
Ái ân là nợ vô hình buộc nhau
Hư mà lại thực niềm đau
Xuân xanh bất tận dài lâu bốn mùa
Áo nâu tịch tịch cổng chùa
Sư lên núi cả đã vừa hạ quân
Giang hà một giải thanh tân
Bồ đề cao thụ non thần trầm tư
Hạc tìm theo vết thiền sư
Nương dòng bát nhã suối từ đại bi
Cỏ cây một cõi xanh rì

Vì mê hoặc nói những gì giả chân
Sát-Na này mỗi pháp trần
Vạn hoa hoá hiện pháp thân Di Đà
Giữa đồng có kẻ cuồng ca
Tụng dòng kinh tuệ giữa hoa lá ngàn
Đẹp lên man mác mùa vàng
Xạc xào lá đổ ngập tràn sắc thu
Am mây sư cử công phu
Giữa dòng sanh diệt kẻ từ trắng lên
Đường trần nay rộng thênh thênh
Hành thâm bát nhã bỏ quên cõi ngoài
Vàng thu nhuộm đỏ non đồi
Hai con bạch hạc dưới trời hoàng hoa
Trùng trùng mây bạc xa xa
Nụ hoa hàm tiếu thấy là Như Lai

HẠ CA

Một hôm vui quá vui chừng
Trông ra bát ngát mấy từng hư không
Ngày xưa con cháu tiên rồng
Giờ đây lại nhập vào dòng vô môn

Đời bao nhiêu lớp sóng cồn
Mà sao chợt thấy trong hồn nở hoa
Em quên mình giữa Sa Bà
Thấy con bướm vỗ ngõ là Trang Châu

Tháng ngày mộng寐 đã lâu
Em về tắm bến giang đầu biếc xanh
Trôi đi nửa lớp bụi thành
Bên bờ thấp thoáng một nhành thiên hương

Chú chim nhỏ gọi thiên đường
Cớ sao hót giữa vô thường sớm mai
Tình nào xưa nặng hai vai
Chiêm bao một giấc ngủ dài dưới trăng

Từ ta gỡ hết buộc ràng
Mười lăm năm cũ hai hàng lệ rơi
Hoa dương rực rỡ vàng trời
Gót son chạm đất cất lời hát ca

Tiếng em vọng giữa giang hà
Thiết tha dưới hạ bóng tà dương huy
Dịu dàng đáng đắp từ bi
Tâm thường tịch tịnh có gì ngại đâu

Huệ là bát ngát thâm sâu
Nửa đêm đốt đuốc qua cầu tử – sinh
Thì thầm tiếng tụng tâm kinh
Vượt qua ắt đến nơi mình phi phong

Bỏ công lặn lội ngược dòng
Cội nguồn phía trước bụi hồng sau lưng
Ca lãng cát tiếng vang lừng
Ô hay Tịnh Độ đâu chừng quanh đây

Một màu nước biếc trời mây
Giữa làn hơi thở phút này đẹp sao
Không môn tinh tấn dẫn vào
Mở ra vô tận nhiệm màu hỷ hoan

Cổng sài ngô trúc thên thang
Mà trong pháp bảo vô vân thanh tân
Sáu căn chẳng mắc sáu trần
Nụ hoa hóa hiện pháp thân Phật Đà

Mới hay nguồn cội đâu xa
Rằng mười pháp giới cũng là từ đây
Chung quy ở một niệm này
Trùng trùng vô tận đủ đây hư không

Em về thán hạ mây hồng
Mức bình nước suối vun trồng khóm hoa
Một đêm nguyệt tận sơn hà
Nở ra thanh tịnh một toà Như Lai

Rợp trời bạch hạc bay qua
Vô thanh pháp ấn âm ba hải triều
Ba ngàn thế giới phiêu diêu
Trong ngoài châu quận kết điều phi phong

Em về hoa hạ vàng đồng
Tâm kinh đắc thất lòng không ngại gì
Sáng ngày thấy vết chim đi
In trên sương sớm xanh rì cỏ non

HÁI HOA CỨNG DƯỜNG

Một đêm sương lạnh sơn hà
Cánh hoa lay khẽ Sa Bà đong đưa
Sầu từ cổ lũy xa xưa
Tình còn rong ruổi người chưa thấy về
Sắc vàng nhuộm thắm sơn Khê
Xạc xào lá đỏ bốn bề cô liêu
Nghiêng nghiêng một vạt nắng chiều
Thương em gầy guộc hồn xiêu mấy mùa
Tuyết phong tịch tịch mịch cổng chùa
Ngoài sân con trẻ chơi đùa hỷ hoan
Màu trinh bạch ấy hãy còn
Giang hà khoác chiếc áo choàng tình khô
Hài rơm in khắp núi đồi
Vết chân hành cước mây trôi trắng trời
Đêm qua tuyết đổ bởi bởi
Sư về khép cửa tụng lời Tâm Kinh
Tử – sanh nửa cuộc đấng trình
Huệ là Bát Nhã độ mình, độ tha
Ngoài đồng nầy một nụ hoa
Giữa trời tuyết trắng ấy là chơn như
Vô tình mở lại trang thư
Tôi xa cổ quận chữa từ tạ nhau

Sầu nào chẳng chút thương đau
Tình nào chẳng đẹp người đầu thương người
Tàn đêm mộng寐 em cười
Nhân duyên tri ngộ ơn đời phi phong
Bao giờ mình nhập sắc không
Về chơi nguồn cội ra đồng hát ca
Mùa xuân con én la đà
Lòng thên thang quá hái hoa cúng dường
Như Lai thường trụ thập phương
Khói trầm phảng phất huệ hương ngũ phần
Bồ đề hoá hiện Phật thân
Đại từ khai nộ cát đặng tử lan
Một trăm con bướm hạ vàng
Vỗ đôi cánh mỏng ngõ ngàng áo xiêm
Vườn chùa lạnh lốt tiếng chim
Tần già, bạch hạc... đâu tìm về đây
Nghìn trùng cổ quận trời mây
Một trời phương ngoại người say chẳng người
Ta còn rong ruổi cuộc chơi
Sư về nguồn cội thành thời nói cười.

HẢI TRIỀU ÂM

(Kính viếng giác linh ni trưởng)

Lăng Nghiêm pháp hội hôm nào
Hải Triều Âm hãy còn nao nao lòng
Rõ ràng vạn pháp giai không
Mình đem mình buộc vào vòng tử - sanh
Sa Bà ngày tháng quần quanh
Vui trong ngũ dục mà đành thiên thu
Căn bản sinh-tử
Tự thở bao giờ
Căn bản bồ đề
Từ lâu quên lãng
Sư bà thuyết giảng thên thang
Pháp âm vọng đến ba ngàn đại thiên
Nhiệm mầu Phật pháp vô biên
Giúp người tỉnh giữa đảo điên hồng trần
Một ngày thính pháp thanh tân

...

CÓ PHẦN PHỈ PHONG

Nhọc nhằn vất vả mưu sinh
Vì chưng cơm áo nên mình lao đao
Trăm năm lắm cuộc ba đào
Sắc không dầu thuộc chúng nào để đầu
Ở trong ngũ dục đã lâu
Phước mình mỏng phải dải dầu tháng năm
Này em tao ngộ đêm rằm
Hỷ hoan một niệm khói trầm phất phơ
Vui trong khổ hải vô bờ
Thương nhau là nợ có ngờ gì chẳng
Mà tâm sanh diệt dải đăng
Chẳng hay thường trụ vĩnh hằng pháp thân
Tĩnh thì thấy thật thanh tân
Mê mình mộng mị bụi trần xôn xao
Này em mắt biếc má đào
Tám con đường đạo lối vào thánh nhân
Dù đang trong cuộc phong trần
Mới hay mình vẫn có phần phỉ phong
Quyết tâm mình chẳng phụ lòng
Giác sanh bản nguyện hoài mong Phật Đà
Khổ kham thế giới Sa Bà
Tâm kinh chú viết ấy là vượt qua
Bên này bất giác là ta
Tình ra thì lại về nhà Như Lai

KHÍ PHÁCH KIM CANG

Khi ngài thiêu thân con chữa ra đời
Lớn lên rồi nghe bao lời huyền thoại
Một đoá hoa sen trong lửa hồng sáng chói
Giữa ngã tư chính chỗ ngài ngồi
Hoa sen lửa toả hào quang chói lọi
Đốt hết hận thù gây dựng lại niềm tin
Dùng ánh sáng soi rọi lòng tăm tối
Lấy từ bi thức tỉnh sự vô minh
Cao cả thay nhẵn nhục hy sinh
Tiếp bước Như Lai lấy thân giáo làm minh chứng
Dùng bạo lực ấy thật là hoang tưởng
Bởi vì chúng thể sự vốn vô thường
Chỉ có công bằng, chỉ có tình thương
Là có thể trường tồn mãi mãi
Bồ Tát hạnh vô cùng vĩ đại
Chẳng lửa nào của thế gian thiêu nổi trái tim ngài
Thân tứ đại mà khí phách kim cang
Lấy thân mình hộ pháp độ nhân gian
Giữa biển lửa đáng từ bi ung dung, thanh thản.

CỐI NGOÀI SẮC KHÔNG

Này con bướm mộng Sa Bà
Vàng hoa khai sắc giang hà xôn xao
Người đi đi tận phương nào
Người nơi cổ quận nói chào người đứng
Mới hay mình vẫn chưa từng...
Mấy mùa đã trải nửa chừng dở dang
Này con bướm mộng hoang đàng
Say hồ điệp khúc lữ làng tương tư
Vườn thiền nở đoá chơn như
Đường trần xuôi ngược kể từ ban sơ
Lòng người từ đặn đam mê
Ruổi rong đã lắm chưa hề quên nhau
Tình nào chẳng chút thương đau
Sâu này đẹp một sắc màu trăm năm
Này con bướm mộng trắng rằm
Tơ vàng buộc lấy đêm nằm chiêm bao
Mơ hồ đồng vọng nao nao
Người từ muôn thuở, người sao thương người
Sâu lên lấp lánh sao trời
Nửa đêm chợt thấy em cười liêu trai
Người ơi mộng mị hình hài
Bỏ quên thân phận cõi ngoài sắc không

LẠC TRÚ

Em về phố cũ chiều sương
Vàng hoa nở giữa con đường nguyên sơ
Rong chơi từ độ bao giờ
Bỏ quên nguồn cội bốn bề xanh dâu
Ngấn ngơ ở bến giang đầu
Mùa xuân em nhé thay màu gấm hoa
Biếc xanh suối tóc lược ngà
Má đào em hãy vẫn là thanh tân
Tiếng lòng đồng vọng tương lân
Nhịp con bướm vũ non thần ngấn ngơ
Cánh lan tao mặc tình cờ
Mùa xuân nở giữa bến bờ hương quan
Trời tây xuất bóng hạc vàng
Vỗ đôi cánh bạc thênh thang đất trời
Em về nguồn cội rong chơi
Nhìn nhau mắt biếc nói lời thiết tha
Vườn chùa có nụ bạch hoa
Nở ra thanh tịnh một toà Như Lai
Lên non sư quấy thảo hài
Về thành bẻ một nhánh mai cúng dường

Hỷ hoan này giữa con đường
Tâm thường cõi tịnh thập phương Sa Bà
Búp sen chấp cánh tay ngài
Kính cung lễ Phật hằng hà hỷ sanh
Sát na này niệm tâm thành
Mình chơi chung cuộc đã dành trăm năm
Em vui trẩy hội hôm rằm
Một trời cổ quận khói trầm phất phơ
Vân du từ độ bao giờ
Giang hà một giải bốn bề nước non
Xốn xang cổ quận hãy còn
Kể từ năm nợ chưa tròn nhớ nhung
Đời tranh xưng bá xưng hung
Sư rong chơi giữa muôn trùng thiên nhiên
Từ tâm toả nộ cười hiền
Hiện trong lạc trú rừng thiền vô môn
Hỷ hoan này giữa sơn thôn

...

LÊ NGƯỜI MAI SẼ HÓA THÀNH CƠN MƯA

(Tưởng niệm chùa Liên Trì bị phá hủy)

Vị sư già trên đồng xà bần đổ nát
Ngôi chùa đâu?
Vẫn mãi mãi ở trong tâm
Dù bạo tàn, dù bồi xóa của tháng năm
Đốt cây hương nhỏ, trầm cuốn theo chiều gió
Người sống về đâu?
Hương linh cũng deo sâu
Ngài ngồi xuống
Cho từ bi, bác ái đứng lên
Lê rơi hôm nay sẽ thành cơn mưa tưới mát ngày mai
Gieo hạt mầm từ ái
Rồi mai kia hoá cội bồ đề
Thức tỉnh người mê
Dầu nhọc nhằn muôn bề gian khổ
Thương người hiền, dung thứ kẻ vô minh
Ngôi chùa đó, đồng xà bần vương vãi
Dầu vô thường, lòng không khỏi bi ai
Bảy mươi năm gánh vác hai vai
Trong một sớm hình hài tan tác
Ngôi già lam giờ hoá khói mây bay
Ngài ngồi xuống đưa bàn tay che chở
Kẻ khốn cùng nặng nợ oan gia
Ruộng vườn mất, cửa nhà ủi phá

Chiếc áo nâu màu đất mẹ quê hương
Lệ ngài rơi trên cát bụi đau thương
Rồi mai kia sẽ thành dòng nước mạch
Chảy tràn trong tâm tưởng
Vị sư già ngồi khóc quê hương
Đã từ lâu tình pháp lý chỉ là huyền tượng
Tình đồng loại cũng đã vắng bóng
Chẳng thấy, chẳng nghe, chẳng nói thể là xong
Vị sư già cô đơn
Đau nỗi đau đời
Một mình dẫn thân
Cát bụi phong trần
Mỗi giọt nước mắt này là muôn vạn hoá thân
Lệ hôm nay mai sẽ hoá cơn mưa
Con cháu sẽ ngồi nghe câu chuyện ngày xưa
Có vị sư già
Đốt nén hương giữa xà bần gạch đá

MỘT ĐÓA SEN HỒNG CHỚM NỞ

(Kính tặng tân ni cô Hạnh Từ)

Mới hôm nào cô bé xinh xắn, giỏi giang
Với giọng ca thỏ thẻ oanh vàng
Trước mắt tương lai tươi sáng
Em lớn lên cùng những ước mơ
Tương lai rộng mở
Rồi đột nhiên em trở thành ni cô
Bao nhiêu người ngỡ ngỡ
Cõi nhân thiên hớn hỡ mừng vui
Em đã về nhà
Là con gái Phật
Tất cả nhẹ nhàng buông xả
Bao buộc ràng phá bỏ hết từ đây
Đường mây rộng thênh thang
Thôi nhé từ đây phần son, điểm trang bỏ lại
Khoác cà sa
Nổi tiếp bước Như Lai
Thôi nhé từ đây bỏ lại mộng寐 những đêm dài
Ngày đã lên ánh sáng soi tuệ giác
Em đã bước ra khỏi vũng bùn ngũ dục
Giữa đầm lầy nở một đóa sen hồng
Đời hay đạo cũng nhiều chông gai thử thách
Mong ni cô dũng mãnh vượt qua
Một người xuất gia
Phước cả nhà, phước cho tất cả
Người con gái Phật bước lên đường giải thoát
Tự độ mình, sau lợi lạc chúng sinh

...

NÀY BẠN HỒI

Thật chẳng thể nào giữ gìn được chánh niệm
Khi xác thân ê ẩm đốn đau
Từng tế bào đang huỷ hoại thậm mau
Lẽ sanh diệt nối tiếp nhau bất tận.
Khi thân đau thần thức cũng mê mờ
Muốn công phu nào phải là chuyện dễ
Câu Phật hiệu loạn giữa bốn bề nghịch duyên oan nợ
Làm sao thiên khi tứ đại tái tê?
Khi khoẻ mạnh vốn đã nhiều giải đãi
Thì làm sao hữu sự lại tinh chuyên?
Vì vậy cho nên phải miên mật thường xuyên
Giờ cận tử sẽ không phiền không nào.
Lúc vô sự vốn đã nhiều trạo cử
Huống chi là khi tứ đại phân ly
A lại da khởi lên bao ký ức
Thiện ác mơ hồ đã lập tức ra đi.
Này bạn hồi! dù công cao cái thể
Hay sang giàu ngang chủ tế Thiên Vương
Rồi một mai khi con qui vô thường
Nó ghé lại là giữa đường đứt gánh.
Chúng ta duy chỉ còn một cách
Luyện thân tâm ngay từ lúc này đây
Sống bình an thanh thản với tháng ngày
Và khi ấy nhẹ đường mây vĩnh viễn.
Bạn có biết nhiều người khi nhắm mắt
Trông bình thân thần thái thật an nhiên
Ấy công phu ngày tháng đã hiện tiền
Họ ra đi như về miền hứa hẹn

NHƯ LAI THƯỜNG TRỤ

Ngàn con bướm vũ mùa sang
Giang hà một cỗi lá vàng bay bay
Đường trần có gã đắm say
Sát na hiện tại đẹp thay Sa Bà
Vô thường hoá hiện cánh hoa
Mà trong sanh diệt thiết tha đã từng
Mùa đông tuyết đổ trắng rừng
Sư về khép cánh cửa tùng tịnh tâm
Ngọn đèn leo lét âm âm
Khói lên phảng phất hương trầm nhẹ xông
Xuân sang hoa nở trắng đồng
Như Lai thường trụ giữa dòng thiên thanh
Sắc nào một giải biếc xanh
Không nào em hỡi mấy nhành thiên hương
Chơn như này mộng miên trường
Nàng về phố hạ nửa đường tương tư
Chơn tình phong kín trang thư
Cánh hoa phượng cũ tạ từ dấu xưa
Sông nào dài cuộc tiễn đưa
Tình nào thao thức sầu thưa thốt lòng
Tâm kinh chẳng ngại sắc không
Huệ là Bát Nhã cắt dòng vô minh
Trùng trùng duyên khởi nhân sinh
Vì mê ôm mãi cái hình hư vô
Mãi quên chung một nắm mờ
Tử-sanh bất tận cơ hồ đã quen
Có người vượt thoát đêm đen
Thành thoi hành cước qua miền hỷ hoan
Sư về đánh giấc trên non
Nhập trong định đến tròn con trăng rằm
Hai con bạch hạc về thăm
Đại từ khai nộ từ năm sư về

NIỆM NIỆM TÂM TA

Mưu sinh ở tận chân trời
Ruổi rong ngày tháng xứ người mãi mê
Nhớ thương cố quận chưa về
Biết rằng cha đã phất phơ mái đầu
Mắt đà nhuộm sắc bể dâu
Chứa chan tâm sự buồn đau kiếp người
Trăm năm một cuộc khóc cười
Tuổi già bóng xế nói lời thiết tha
Mẹ như nắng ngã chiều tà
Xác thân tứ đại cũng đà suy hao
Mẹ ơi một giọt máu đào
Công ơn này biết kiếp nào trả xong
Nhớ thương canh cánh bên lòng
Chi e bất chợt của dòng tử-sanh
Này ơn dưỡng dục sinh thành
Này duyên hội ngộ đã đành mẹ cha
Mình sum họp lại một nhà
Rời ra cách biệt, rồi xa nghìn trùng
Lòng thương cha mẹ vô cùng
Nhơn duyên trắc trở chẳng chung một bề
Xa xôi cách trở đi về
Mà tâm son sắt chưa hề nhạt phai
Dâng hương lễ trước Phật đài
Từ bi gia hộ gồm hai thâm tình
Sắc không lời thật tâm kinh
Độ qua bến giác chúng sinh Sa Bà
Phật Đà niệm niệm tâm ta
Vượt qua kiếp số hăng sa vi trần
Mỗi chiều lại nhớ song thân
Nghìn trùng xa cách vẫn gần trong tim

TRĂNG RẪM THÁNG TƯ

Rằm tháng tư giữa đêm vàng nguyệt bạch
Côi sơn hà phút chốc bỗng nên thơ
Đêm lung linh như một thuở ban sơ
Bạc du sĩ xuất trần trong quốc độ
Đời chìm đắm dòng thời gian cũ kỹ
Người đến đây khai mở một con đường
Dùng trí huệ, hiểu biết và yêu thương
Dem ánh sáng xua tối tăm u ám
Đêm tháng tư nguyệt hằng viên mãn
Muôm loài hỷ hoan cất tiếng ca vang
Và chư thiên tung hương hoa phụng hiến
Ba cõi tràn đầy pháp hỷ vô biên
Rằm tháng tư trần gian tràn diễm lệ
Ta viết vần thơ danh lễ bạc xuất trần
Dù muôn đời vẫn cứ mãi thanh tân
Bạc xuất sĩ vô cùng vĩ đại
Rất thân thương và rất thật gần

Trái tim từ bi lân mẫn yêu thương
Và trí tuệ vô cùng trác tuyệt
Hiển hiện uy nghiêm như một toà núi tuyết
Lại mệnh môn xanh biếc cả bầu trời
Dạt dào như sóng nước trùng khơi
Vùng mây trắng bay qua giữa dòng đời biến động
Rầm thán tứ rền vang sư tử hồng
Thức tỉnh người mê lặn hụp chốn bụi hồng
Say ảo ảnh nhận trăng giữa giòng làm thật
Đời vô thường giữa hơi thở mong manh
Rầm thán tứ rợp trời đàn hạc trắng
Rập rờn say vũ khúc đêm trăng
Dưới cội cây vừng nhật nguyệt vĩnh hằng
Bạc du sĩ vẫn an nhiên muôn thuở

TRĂY HỘI VU LAN

Này đây một lẵng hoa vàng
Em về trẩy hội Vu Lan cúng dường
Khói trầm xông khắp mười phương
Nghĩ công sinh dưỡng mà thương mẹ già

Cù lao chín chữ bao la
Tháng ngày lần lửa để mà báo ân
Một đời vất vả tảo tần
Hết con đến cháu đâu cần ai hay

Nghĩ mà khoé mắt cay cay
Mình sao vụng dại tháng ngày lỡ qua
Em lên chùa lễ Phật Đà
Dâng hương khẩn nguyện cầu gia hộ người

Vui sao khi thấy mẹ cười
Chợt nhiên mình thấy ơn đời phi phong
Này đây một cõi bụi hồng
Quý gì hơn chút tấm lòng thảo thơm

Em về một cõi êm đềm
Hiên chùa rụng trắng một thềm ngọc lan
Cầu cho mẹ được bình an
Cửu huyền thất tổ Lạc Bang vĩnh hằng

Lên chùa thấp ngọn hoa đăng
Vườn chùa đã sẵn gió trăng bốn mùa
Rằng gương hiếu tử ngày xưa
Mục Liên cứu mẹ sử vừa trùng tuyên

Vu Lan tưởng nhớ mẹ hiền
Hiếu là gốc đạo nhân thiên làm đầu
Sa Bà chớ tưởng dài lâu
Vô thường là lẽ bể dâu đổi dời

Mẹ ơi thương mẹ suốt đời
Dù đi cuối đất cùng trời chẳng suy
Em về thanh thoát từ bi
Thương người lỡ vận quy y Phật Đà

Tâm thành dâng cúng hương hoa
Em quỳ lạy lễ bên toà Như Lai
Vu Lan hiếu hội vừa khai

...

ĐỪNG MONG NGHE NGƯỜI

Nhĩ căn lơ lửng lững lơ
Nửa nghe rằng có nửa ngờ rằng không
Mơ hồ đồng vọng bên trong
Nghe mình chẳng đợi đừng mong nghe người

LÒNG CAY CAY LÒNG

Một hôm chợt chạm mắt người
Sát-Na sanh diệt đất trời ngừng quay
Từ vô lượng kiếp mê say
Bỗng như hiển hiện lòng cay cay lòng

HOA QUỲNH NỞ

Xiêm y vũ khúc nghệ thường
Nở nà bạch ngọc mười phương khôn cùng
Gặp đây một cuộc trùng phùng
Mai về cố quận mấy từng nhớ thương

VÃN GIÓ TRĂNG

Vãn trăng gió của cuộc đời
Vô tình khách hãy còn chơi biên hà
Năm qua tháng lại trôi qua
Một hôm hốt giấc cuồng ca nói cười

KỂ TỪ CUỘC CHƠI

Đêm qua tuyết đổ hiên nhà
Sáng ra mắt cả sơn hà vàng thu
Sát na tao ngộ chơn như
Diệt – sanh mấy bận kể từ cuộc chơi

CHUNG NGHIỆP

Nhọc nhần cho cuộc mưu sinh
Ngày qua ngày những như hình vong thân
Vạn người chung một nghiệp trần
Vì chưng phước mỏng nên phần lao đao

TRỜI ĐẤT THÁI BÌNH

Tạ ơn trời đất thái bình
Mấy mùa du thủ cho mình cuồng ca
Ruổi rong một cõi sơn hà
Người trong thiên hạ biết là tri âm

CHỢT VƠI MẤY PHẦN

Những toan theo lối thiền môn
Ngặt vì một nỗi phần son mê đời
Hôm nào người ghé lại chơi
Chao ôi nhiệt huyết chợ vơi mấy phần

NHỌC NHẪN MƯU SINH

Nhọc nhằn lắm cuộc mưu sinh
Dừng đứng người hại, vô tình người đau
Cùng trong một cuộc bể dâu
Hơn thua được mấy về đầu hỡi người

SAY LỠ LÀNG

Em từ kiếp nọ về đây
Tôi không uống rượu mà say lỡ làng
Giá mà đổi cả thế gian
Để đưa em đến địa đàng bướm hoa

BỐN BỀ CHIÊM BAO

Rong chơi một cội giang hà
Gặp em giữa cội Sa Bà ngăn ngõ
Thương nhau rất mực tình cờ
Sầu lên nhan sắc bốn bề chiêm bao

AN LÀNH MỘT SỚM THÁNG TƯ

Này em thiên hạ thái bình
Tháng tư mừng đón dân sinh Phật Đà
Ba ngàn thế giới hoan ca
Phúc lành một cõi Sa Bà biết bao

Đường trần sóng những xôn xao
Trời, người hoan hỷ lòng nao nao lòng
Một vầng dương giữa bụi hồng
Soi đường chỉ lối thoát giòng tử-sanh

Này em một sớm an lành
Mẹ ngài chuyển dạ vịn cành đầm hoa
Dưới chân sen nở bảy tòa
Chỉ trời chỉ đất thiên hà độc tôn

Ấy là chân lý tuyên ngôn
Ngọn đèn soi sáng lối mòn vô minh
Hào quang nhật nguyệt lung linh
Mặt thù hoa rải trên mình Như Lai

Này em cung kính Phật đài
Đề đầu đánh lễ nhớ hoài thâm ân
Bản tâm lặng lẽ trong ngần
Tuyết băng thanh tịnh bụi trần chẳng vương

Phật là bậc đại y vương
Từ bi, trí huệ phi thường biết bao
Rạng ngời hơn cả trăng sao
Ba ngàn thế giới đón chào minh sư

VUI SỐNG ĐẠO

Thầy dạy:” Không có bùn thì cũng chẳng có sen”
Mọi trạng thái tâm không từ ngoài đến
Buồn hay vui tự mình tạo nên
Sướng hay khổ cũng từ nhân trở quả
Và ngoại cảnh chỉ là duyên tác động
Nhưng dễ cuốn mình vào những trận bão giông
Này em ơi! Minh hãy lắng lòng
Để nhận rõ những tuồng đời sanh diệt
Chớ vội tin ở cái mà mình biết
Vì sáu căn dính mắc ở sáu trần
Nên mãi mãi trôi lăn trong sinh-tử
Sống ở đời vốn nhiều khổ lụy
Ngũ dục bộn bề nên rất dễ sân si
Và bao thứ đam mê dụ khi
Mình dễ dàng đánh mất từ bi
Tâm bồ đề đâu dễ gì tăng trưởng
Ấy chưa kể bao nhiêu nghiệp chướng
Nó luôn luôn thử thách hiện tiền
Bởi thế nên cần vững vàng chánh kiến
Để tư duy tám con đường chân chính
Luôn luôn nhớ thân mình bất tịnh
Tâm vô thường, thọ khổ, vạn pháp giai không
Nhận biết rõ sẽ lạc an cuộc sống
Chấp nhận lấy những gì mình không thể...
Cuộc bể dâu sẽ dễ đổi phần
Dầu cho đời có đen bạc phù vân
Vui sống đạo với tinh thần giải thoát

VÃN VĨNH HẰNG

Tôi sống xa quê nhớ mẹ hiền
Ngày đêm tâm sự nỗi niềm riêng
Vu Lan ngày hội lên chùa lễ
Phật đà gia hộ mẹ bình yên

Điển cổ ngày xưa đức Mục Liên
Khổ đau khi thấy mẹ ưu phiền
Khẩn cầu thần lực mười phương Phật
Mẹ thoát u đồ lên cõi tiên

Mẹ có thương con nhớ Phật đà
Bao điều phải quấy mặc người ta
Ngày đêm niệm Phật mình an lạc
Mai hậu sen vàng sẽ nở hoa

Hiếu hạnh vi tiên vẫn nhớ rằng
Cầu mong mẹ khoẻ phước thêm tăng
Hào quang chu Phật trùm ba cõi
Ởn mẹ lòng con vẫn vĩnh hằng

ƯU ĐÀM HOA NỞ SÁNG HÔM NAY

Ba ngàn năm nở một mùa hương
Bốn loài ba cõi khắp mười phương
Đản sanh từ phụ trần hoan hỷ
Tỉnh thức bừng lên như ánh dương

Dưới cội bồ đề trí tuệ khai
Ba lần chuyển pháp ở vườn nai
Khổ, tập là dây và diệt, đạo
Con đường giải thoát mở tương lai

Phật đến nơi này để độ sinh
Vô biên trí huệ phá vô minh
Trời, người tứ chúng lòng phơi phới
Lục đạo quần sanh với hữu tình

Rộn tiếng chim ca ngát hương bay
Ưu đàm hoa nở sáng hôm nay
Bây bước hoá ra đường giải thoát
Từ bi thị hiện cõi này đây

Tháng tư về lại cõi Sa Bà
Dâng lên đèn nến với hương hoa
Lời kinh đồng vọng trong trời đất
Tưởng niệm thâm ân Phật Thích Ca

THÁNG MƯỜI HAI HOA TUYẾT BAY

Hoa tuyết đêm qua đã trắng đồng
Em về một cõi lặng thinh không
Nhà ai khói tỏa làn mây bạc
Bếp sưởi bùng lên sắc lửa hồng

Mới đó vàng thu đã vắng rồi
Vô thường thay đổi mãi không thôi
Chiều nay lạnh lắm trời phương ngoại
Mình nhớ xa xôi cõi nước nhà

Tuyết phủ vườn ta chẳng ngại đông
Nghệ tây rục rở này đơm bông
Sơn hà trang điểm tuồng sanh diệt
Hoa nở đẹp sao biếc giữa dòng

Tượng Phật lặng im trong tuyết rơi
Mà nghe trần trở nổi đau đời
Ngày xưa khai phá con đường đạo
Thương cả quần sanh vạn kiếp người

Một sớm mùa đông hoa tuyết bay
Bao la tinh khiết những đong đầy
Một màu trinh bạch vô cùng tận
Trong cửa nhìn ra vẫn ngỡ mây

Phơ phất mùa đông tháng chạp Tây
Má đào cô gái đỏ hây hây
Mỗi mùa một sắc thay màu mới
Cuộc lữ Sa Bà cứ mãi chơi

TẾT MIỀN PHƯƠNG NGOẠI

Pháo nổ râm rang
Ngập bánh mứt với hoa vàng
Những ngôi chùa phảng phất khói nhang
Người cố công tạo một quê hương miền phương ngoại
Tôi mơ màng dõi tìm đôi mắt biếc
Gặp những đôi mắt xanh
Và tóc vàng như rơm mùa gặt
Không thể che giấu sự háo hức
Ánh mắt lướt qua những thân hình hấp dẫn
Dục vọng muốn dập đi nhưng vẫn cứ lâng lâng
Ngày tết miền phương ngoại
Tôi lang thang đi tìm mà chẳng biết tìm gì
Bảo rằng nhớ
Bảo rằng thương
Ngày nào mà không thương nhớ
Kẻ đa mang sống quá xa quê
Hội xuân đồng hương ồn ào náo nhiệt
Nhưng thật tình chẳng tha thiết em ơi
Ngày tháng đông đầy tuổi càng thêm chông chất
Cuộc trăm năm được mất thật ngu ngơ
Cứ mỗi mùa xuân mình càng thấy bơ vơ
Xuân cổ quận giữa trời đông phương ngoại
Ngày đầu năm đốt nén nhang bái vọng
Miếu đền thiêng và tổ tiên nước Việt
Tết cổ truyền vẫn còn nguyên trong máu huyết
Phương trời nào cũng hướng lòng về
Miền phương ngoại vật chất rất phủ phê
Không thể thay thế hồn quê cổ quận

TAM DANH

*(Tưởng niệm hòa thượng Thích Quảng Độ,
tướng Lê Minh Đảo, ca sĩ Thái Thanh)*

Danh tăng quảy gót về tây
Bao nhiêu kinh kệ tháng ngày dịch xong
Bây chừ vô tận thông dong
Thân về cát bụi thức trong đất trời
Kê vai gánh vác việc đời
Kế sách, thỉnh nguyện vì người khổ đau
Ngàn xưa cho chí ngàn sau
Sa Bà này vẫn nguyên màu ban sơ

Tướng tài thất thế sa cơ
Hai mươi năm lẻ một giờ sủng buông
Rời ra cách cõi xa nguồn
Lưu vong thân xác thần hồn xót xa

Ngọc khua khánh chạm danh ca
Thanh âm trong trẻo người ta nhớ hoài
Nước nhà loang lở sóng bồi
Xứ người rong ruổi lạc loài tháng năm

NẸO QUÊ XA

Có những chiều nhìn trời mây trắng quá
Lòng bồi hồi nhớ đến nẻo quê xa
Ở nơi ấy mẹ già đang mong ngóng
Mà nơi đây ta mãi sống phiêu bồng

CÁC BÀ MẸ TRÊN ĐỜI ĐỀU VĨ ĐẠI

Các bà mẹ trên đời đều vĩ đại
Lòng thương con mãi mãi chẳng đơn sai
Dù tấm bé hay trưởng thành trai tráng
Vẫn nhọc tâm lo lắng quan hoài
Mang nặng đẻ đau chín chữ cù lao
Tình yêu thương dạt dào như biển cả
Dẫu vô tình bất tri như gỗ đá
Hay động vật muôn loài khác lạ
Cũng nao lòng khi nghĩ đến mẹ thương ta
Thế gian này dù có viết vạn lời ca
Cũng chẳng thể nào mô tả
Bao yêu thương, vất vả một đời Người
Hạnh phúc sao khi con thấy mẹ cười
Đó thật sự những phút giây kỳ diệu
Thương mẹ lắm ngày tháng thêm già yếu
Chẳng giảm suy tình mẹ thương con
Ca dao ví công cha to lớn tựa núi non
Và nghĩa mẹ như suối nguồn tuôn chảy
Vĩ đại, bao dung mà lắm lúc chẳng ai hay
Mẹ ơi mẹ, con có được hôm nay
Quả ngọt con từ đắng cay đời mẹ
Con thương mẹ cất một lời khe khẽ
Tự thâm sâu trong tận đáy lòng con

NHỚ MẸ

Con ở chân trời mẹ cổ hương
Nghìn trùng mờ mịt mấy đại dương
Nghịệp duyên sinh kể đành xa cách
Nhớ mẹ lòng con những vẫn vương

NGÀY LỄ CHA

Ngày của mẹ muôn hương hoa khoe sắc
Tỏ lòng hiếu thay lời nói tạ thâm ân
Công sinh dưỡng lao nhọc tảo tần
Suốt một đời nuôi con khôn lớn
Ngày của cha dường như vắng lặng hơn
Vị trượng phu như đại thụ giữa rừng già
Giáo dưỡng con bằng tình thương cao cả
Ngày qua ngày cha hiển hiện trong ta
Có những nỗi khổ cha không hề thổ lộ
Mà buồn lo trong ánh mắt đăm chiêu
Lớn lên rồi giờ thì con mới hiểu
Khổ nhọc thân tâm vì sinh kế ưu phiền
Thâm tâm con luôn thương nhớ cha hiền
Con bất lực nhìn thời gian tàn phá
Làm suy hao thân thể cha già
Thương cha lắm lòng vẫn luôn cầu nguyện
Mong cha vui an lạc giữa cõi vô thường
Ngày của cha đâu chỉ là hôm nay
Ngày nào cũng là ngày cha mẹ cả
Thì thâm tạ ơn cha mẹ
Dẫu viết ngàn trang cũng không thể nói hết lời
Nguyện ghi nhớ suốt đời

MẸ VỀ QUÊ

Mẹ về quê
Bón bề lại vắng
Ánh nắng chiều chênh chếch ngoài thềm
Vườn lặng im
Phố nhỏ lim dim trong bóng xế
Bữa cơm chiều như thiếu vị nhạt lấm em ơi
Mẹ về quê
Tôi vẫn rong ruổi xứ người
Bao năm quen rồi mà sao nay bỗng như lạc lõng
Thấy trong lòng trống rỗng
Hoa trong vườn như hao hụt mấy phần hương
Đường chiều vắng người bách bộ
Cửa đóng im lìm không bóng dáng ra vô
Mẹ về quê
Tôi ngày hai buổi đi về lặng lẽ
Không có ai ôn tồn, thú thi, nhắn nhe
Dù bao tuổi vẫn là con của mẹ
Tháng năm dài không thể làm suy suyễn
Tình mẫu tử thiêng liêng
Mẹ giờ đã cao niên
Con xa ngoài vạn dặm
Bóng hình người mãi mãi khắc trong tâm

RẪM VU LAN NHỚ MẸ

Con lên chùa lễ hôm rằm
Thì thầm khẩn nguyện khói trầm phất phơ
Trọn năm qua đến bây giờ
Ngày ơn cha mẹ lại về hôm nay

Thương mẹ khóe mắt cay cay
Đẻ đau mang nặng người hay chẳng người
Lo toan vất vả một đời
Nuôi con khôn lớn biển trời công lao

Thân này từ giọt máu đào
Hình hài nên dáng mẹ hao hốt mòn
Làm sao báo đáp cho tròn
Lên chùa lễ Phật lòng con hướng về

Tấc lòng con trẻ đơn sơ
Cầu cho cha mẹ mọi bề lạc an
Mẹ ơi mong mẹ vững vàng
Tháng ngày ngấn ngủi trần gian lụy phiền

Hôm rằm mẹ tế tổ tiên
Mẹ cha là Phật đầu tiên ở nhà
Con quỳ lạy tạ Phật đà
Nhớ người vạn dặm đường xa không cùng

Đêm rằm trăng sáng mộng lung
Mùa Vu Lan lại muôn trùng nhớ thương
Mẹ ơi trong cõi vô thường
Học lời Phật dạy dựa nương bồ đề

Trăm năm này cuộc di về
Trọn đời ơn mẹ không hề lãng quên

LONG TƯỢNG

(Kính dâng lên giác linh hòa thượng, tăng thống Thích Quảng Độ)

Chẳng ở long cung hoặc ẩn mây
Hiện thân ở tại thế gian này
Thanh quy pháp phái thiền môn giữ
Như Lai trưởng tử trừ danh thầy

Viết sách, dịch kinh độ chúng sinh
Gặp thời mật pháp thậm vô minh
Cất lên tiếng gọi người mau tỉnh
Lèo lái thuyền qua những thác ghềnh

Chẳng ở rừng sâu chốn đại ngàn
Dem thân gánh vác việc giang san
Yêu nước thương dân lòng rất mực
Can trường chính trực tợ kim cang

Lao tù dày đọa mấy mươi năm
Vấn lung linh sáng ánh trăng rằm
Bồ tát hiện thân vô úy thí
Dòng đời vạn biến dễ gì suy

Chí cả huệ cao vượt thế nhân
Một đời hành đạo lắm phong trần
Nước non đau đáu lòng ôm ấp
Trượng phu nào sá nhọc nhằn thân

Long tượng thiền lâm nước Việt nay
Cảnh tỉnh người mê ở xứ này
Đạo đời hành hoạt nêu gương sáng
Kim cổ đồng song mây trắng bay

DỰNG LẬP

Am Thị Ngạn những đêm trường dựng lập
Lau lách gầy ốm ấp lấy quê hương
Góc đời hoang lộng lộng khắp mười phương
Bạc đại sĩ đã lên đường từ thuở

Chống gậy trúc vén mây mờ mở cõi
Đời hoang vu đơn độc lối đi về
Thao thức vì cơn cuồng vọng u mê
Thuyền đạo pháp giữa bốn bề sóng gió

Ngày trường sơn đêm lại dẫm hoàng hôn
Thân lưu đầy mộ lấp cửa sơn môn
Lửa le lói chếp kính trong huyết động
Ánh trăng tàn vàng vọt bóng non sông

Tám cà sa ngàn năm hồn Đại Việt
Bọc thân gầy hoá khí phách kim cương
Dựng tích tượng hộ pháp với giang san
Đèn lưu ly giữa đêm tàn cháy sáng

Bạc đại sĩ ngồi an nhiên bất động
Bóng hình in lộng lộng cõi hư không
Mắt sáng quắc xuyên ba ngàn thế giới
Bàn tay gầy chấn gió dữ cuồng phong

Bạc trí huệ nhận truyền thừa lịch đại
Đấng tượng vương mang dép cỏ không ngại
Chí phục hoạt kiên cố chẳng đơn sai
Tâm sách tấn hàng hậu lai tiếp bước

ĐÃ THẤY VÔ THƯỜNG

Thế giới có lắm đô thành xa hoa tráng lệ
Người đi như nước chảy bốn mùa
Có những con tàu giỡn sóng vượt đại dương
Và những chuyến bay vượt cung đường vạn dặm
Ra ngoài không gian
Xuống lòng biển cả
Con người vĩ đại quá
Làm chủ thế gian này
Bỗng nhiên có một ngày
Con vi trùng nhỏ đến mắt thường không thể thấy
Nó bay xa phát tán cõi người ta
Thế là loài người hoảng sợ kinh hoàng
Từ đông sang tây dịch bệnh lan tràn
Sống với chết chỉ trong gang tấc
Thành đô phố phường phong tỏa
Nếu lúc trước đã từng cười ngạo nghễ
Thì bây giờ lo sợ cúm rúm co ro
Người cố thủ trong nhà như thú trốn trong hang ổ
Vạn con đường trở nên vắng vẻ
Thiên nhiên lấy lại nét hoang sơ
Những khai thác tàn hại môi trường tạm dừng thời dịch bệnh
Đời sống tự nhiên hồi phục thật diệu kỳ

Con người đã hành xử như chủ tể
Giờ đây đã thấy vô thường
Con người ngỡ mình vĩ đại
Nào ai hay yếu hơn con vi trùng bé tí ti
Trí - ngu, sang - hèn và bao nhiêu phân chia kỳ thị
Bỗng nhiên bình đẳng với vô thường
Cái chết đến không có đường tránh khỏi
Chẳng nơi nào có thể ẩn trú an toàn
Chỉ duy có phước đức và thiện nghiệp đã làm
Hãy quay về nương tựa
Quá lâu dài trong cơn mê cuồng vọng
Và một ngày con vi trùng nhỏ hơn hạt bụi trong hư không
Cho con người nếm trải đau thương
Phước họa thật khôn lường
Đã thấy vô thường liệu có học được gì chẳng
Đời dâu bể vẫn thán năm tiếp diễn
Sanh diệt, thịnh – suy... liên li không ngừng
Ôn dịch xưa nay thiên hạ cũng đã từng
Lại tái lai cơn sinh thành hoại diệt
Cuộc đời này có chi là vĩnh viễn
Lưu chút tình mình gặp những mùa sau

THẠCH TRỤ

Thân lau sậy dập dềnh theo vận nước
Cuộc chiến tàn vẫn ở lại quê hương
Áo cà sa che chở lấy miếu đường
Đôi mắt sâu thấu mười phương thế giới

Am Thị Ngạn một góc trời Nam Việt
Ngọn bút trào trác tuyệt những vần thơ
Về mắt biếc thánh thiện đến nguyên sơ
Ngài ngồi đó có ai ngờ thạch trụ

Trong nghịch cảnh không lay lòng đại sĩ
Tháng năm dài dèp cỏ đập trường sơn
Chống gậy trúc đỉnh đầu cơn sóng lớn
Thương dân tình nào sá hơn với thiệt

Tâm Bồ Tát hiện ra từng dòng chữ
Những trang văn tâm sự bậc đạo sư
Lễ thịnh suy ứng vận pháp chơn như
Ngài ung dung kể từ khi du sĩ

Đạo suy vi ngã nghiêng tình pháp lữ
Bức tâm thư khắc khoải cõi lòng người
Mấy ngàn năm truyền thừa dòng pháp sử
Đạo và đời gắng sức giữ mai sau

Đêm đen dài dãi mắt cõi bể dâu
Người đã sống như buổi đầu lập nguyện
Dịch kinh sách và hoằng truyền chánh pháp
Không thời cơ tự tạo lập nhân duyên

Bạc đại sĩ giữa dòng đời ly loạn
Pháp suy vi lòng dốc sức lo toan
Tâm bồ đề vững chãi tựa núi non
Lái thuyền đạo về con đường phía trước

Nổi chư tổ quyết dẫn thân tiếp bước
Lợi lạc người và non nước quê hương
Bạc thượng nhân đem chánh pháp hoằng dương
Bồ Tát đạo là cúng dường chư Phật

KÌA TRÚC BIẾC HOA VÀNG (*)

Phút trước qua quá khứ
Phút sau sẽ tương lai
Hoài công chi tranh cãi
Mở miệng lập tức hai

Ta sống cái hình hài
Mà tâm đâu chẳng thấy
Kẻ vô minh cướp lấy
Sai xử chuyện Đông-Tây

Ở tại sát na này
Vốn không mà lại có
Đời nhọc nhằn khổn khổ
Cơm áo chẳng đùa chơi

Mạng sống giữa làn hơi
Quyền thế lớn cuồng nông
Giàu sang đầy kho bổng
Tưởng có lại hoá không

Bình minh sớm nắng hồng
Hoàng hôn chiều rắng đỏ
Hít thở như làn gió
Vui biết mấy cỏ hoa

An lạc chẳng đâu xa
Rất gần và đơn giản
Khi lòng mình thanh thân
Chẳng lia pháp thế gian

Bí quyết thật dễ dàng
Hễ cho tức là nhận
Càng xả càng nhẹ hẫng
Ngày mỗi ngày thanh tân

Tựa như là bạch vân
Thong dong chẳng buộc ràng
Rong chơi hoài năm tháng
Kìa trúc biếc hoa vàng

(*) Mượn ý từ câu “Hoàng hoa thúy trúc”

MỘT CUNG TRỜI MỘNG

Cơn đau chữa tận trở mình
Về đây nhập cuộc mặc tình rong chơi
Mãi mê em mất biếc ngời
Thản nhiên lúng liếng nói cười băng quơ

Rằng ta cũng rất tình cờ
Gặp nhau giây lát bây giờ tương tư
Chép nghìn linh tám trang thư
Thôi thì thôi thế kể từ hôm nay

Sắc sao đẹp đến dường này
Bảo rằng không vẫn tháng ngày thiết tha
Bên kia bờ ắt vượt qua
Mà sao mình mãi la đà biết bao

Một cung trời mộng hồng hào
Ba ngàn thế giới má đào điểm trang
Pho kinh chất chứa lời vàng
Tiếng em thánh thót địa đàng biếc xanh

CUỘC VUI Ở GIỮA HAI BỜ

Một hôm về với ngọn ngành
Em vui quá độ mà thành liêu trai
Bỏ quên thân phận hình hài
Cuộc chơi bất tận rạc rài tháng năm

Mình còn mộng mị trong tâm
Thấy hoa thanh vận thì thầm thương hoa
Mơu sinh một cõi người ta
Nhọc nhằn vất vả vẫn là với nhau

Nòi tình biết mấy lần đau
Cuộc trăm năm vẫn nguyên màu đắm say
Từ vô lượng đến hôm nay
Má hồng mắt biếc còn lay lắt lòng

Vô cùng là cõi hư không
Buộc ràng sinh-tử ở trong đất trời
Ngày xưa em nở nụ cười
Mà nay mình mãi một đời ngẩn ngơ

Cuộc vui ở giữa hai bờ
Mộng hồ điệp ấy đến giờ chưa tan
Mở ra trang Pháp Bảo Đàn
Trụ vào vô trụ hai hàng lệ sa

Này em đẹp tựa tiên nga
Này tình quán quít cũng là thế thôi
Đôi bờ hai ngả xa xôi

...

MÙA XUÂN HẢI NGOẠI

Em vui thấy hội hoa đào
Mùa xuân hải ngoại ngọt ngào sắc hương
Dạt dào tư tưởng tơ vương
Mình đang ở giữa ngoại phương đất trời

Long lanh mắt biếc rạng ngời
Nhìn nhau thâm hiểu những lời vô ngôn
Cánh đào rơi đỏ thiên môn
Má đào em hỡi hãy còn ruổi rong

Ngấn ngơ lặn lội giữa giòng
Bên này bến nọ mà không đến bờ
Biết ngày xưa có đợi chờ
Mùa xuân thấy hội bây giờ gặp đây

Vì lòng mê mẩn đắm say
Sắc hương mộng mị tháng ngày thiết tha
Nhớ sao một cõi Sa Bà
Tổ tiên nguồn cội nước nhà Việt Nam

Lễ chùa em mặc áo lam
Tịnh tâm tĩnh tọa khói trầm bay lên
Ba ngàn thế giới mộng mênh
Hồn dân tộc với miếu đền thức thao

Này em biết đến khi nào
Trong ngoài cố quận nói chào với nhau
Kể từ tàn cuộc bể dâu
Mùa xuân đang dở nỗi đau dậm dài

Dâng hoa qùy dưới Phật đài
Sắc không là vậy vẫn hoài nhớ nhung
Quốc gia mình mãi thủy chung
Mái chùa phương ngoại tương phùng nước non

Mùa xuân dân tộc hãy còn
Về đây trảy hội tế hồn tổ tiên
Nổi giòng tương tục mỗi giềng
Đất trời một cõi ba miền phi phong

CỐI LÒNG MÌNH MỞ MÊNH MÔNG ĐẤT TRỜI

Một đêm sương lạnh sơn hà
Ánh trăng bàng bạc Sa Bà nguyên sơ
Em ơi rằng tự bao giờ
Mình rong chơi giữa bến bờ hương quan

Trăm năm giấc mộng chữa tàn
Tình tha thiết lasso buộc ràng với nhau
Mình thương từ thuở ban đầu
Nhớ nhung chẳng đặng còn đau thánng ngày

Má đào mắt biếc đắm say
Gót hài vóc hạc làm lay lắt lòng
Rõ ràng sắc tức thị không
vẫn hoài lận đận giữa dòng chữa thôi

Tâm kinh vẫn tự thuộc rồi
Đã dành nước chảy hoa trôi chẳng dừng
Bảo rằng chẳng nhớ người đừng
Cớ sao mình lại chữa từng quên em

Tình nào dài suốt một đêm
Người nào trọn kiếp đi tìm đến nhau
Ôm lòng ấp ủ cơn đau
Trong ngoài cổ quận bạc đầu luyện thương

Rằng đây mình giữa con đường
Sắc không đâu phải dễ thường quên sao
Mà em lúng liếng má đào
Nửa buông bỏ xuống nửa lao đao đời

Tình ta dầu chữa trọn lời
Trong tim lửa vẫn cháy ngời sắc son
Mai kia tình vẫn hãy còn
Minh về lại tiếp tục con đường này

Trúc xanh biếc giữa vườn cây
Hoa vàng rực rỡ đủ đầy sắc không
Em e ấp ứng má hồng
Cõi lòng mình mở mệnh mộng đất trời

Nửa đêm em nở nụ cười
Phải từng mơ lấy dáng người liêu trai
Hương hoa hoá hiện hình hài
Pháp trần sanh diệt không ngoài niệm tâm

Dòng đời trăm tích tháng năm
Dòng tư tưởng ấy vẫn thâm thức thao
Nhớ người lòng lại nao nao
Cuối xuân mình lại nói chào hạ dương

HÓA THÀNH CƠN MƯA (*)

Cơn mưa bất chợt giữa đời
Ấy là lệ của một thời nở hoa
Em về hạ hỷ hoan ca
Ô kìa một cõi giang hà biếc xanh

Từ lâu ở giữa bụi thành
Mãi mê mà chứa trọn vành ước ao
Dù em mất biếc má đào
Đã từng bận bịu sóng xao nhọc lòng

Sắc, thanh... này mộng giữa dòng
Ngày vui đem lại lệ hồng xót xa
Một hôm nguyệt tận sơn hà
Lung linh lạ lẫm Sa Bà nguyên sơ

Mới hay rằng tự bao giờ
Mình mê muội mãi chẳng ngờ chơn tâm
Mặc dù rong ruổi tháng năm
Vẫn vằng vặc mảnh trăng rằm xuân xưa

Lệ nào nay hoá cơn mưa
Sầu nào thao thức cũng vừa hỷ hoan
Bỏ thành mình lại lên non
Hát ca bất tận giữa con đường này

Buông rồi nên thõng hai tay
Hạt hư vọng nảy mầm cây bồ đề
Vàng hoa hạ khắp bốn bề
Bỏ công nương nấu đợi chờ thu đông

Em còn ngần ngại gì không
Mấy mươi năm lẻ cũng trong niệm này
Rằng tâm vốn sẵn đủ đầy
Bây giờ lại thấy cái ngày thủy chung

Thành thơ đi giữa đường tùng
Ngồi chơi hít thở vô cùng lạc an
Mở ra một cõi thanh thang
Giọt mưa hoá hiện chứa chan suối nguồn

Xưa vàng phổ hạ em buồn
Nay vàng hoa nở ngọn nguồn rong chơi
Long lanh mắt biếc em cười
Phút giây hoá hiện dòng đời tử sinh

(*) Lấy cảm hứng từ câu: “The tears I she’d yesterday have become rain”

ĐÃ TỪNG VẬY SAO

Rót ly vang đỏ tự mừng
Mấy mươi năm lẻ đã từng vậ sao
Ừ thì chẳng đón đưa nhau
Thưa rằng quên đã từ lâu lắm rồi

HỖ HOAN XUÂN

Tạ ơn chư Phật ba đời
Trong ngoài cố quận đất trời thanh tân
Hỗ hoan xuân vẫn thật gần
Hoàng Hoa hội dễ mấy lần trùng lai

VỪA ĐƠM BÔNG

Người di rong ruổi bốn mùa
Hoa đào hoài vọng đã vừa đơm bông
Người vui trong cõi bụi hồng
Mùa xuân bất tận người không thấy người

THUYẾT TIÊN

Đầu mùa áo lụa xanh xang
Trắng trong bạch ngọc giữa vàng vân thôn
Cúng đường Thiện Thệ Thế Tôn
Hương là lời kệ vô ngôn giữa trần

XUÂN SẮC BIẾC HỒNG

Cuối đông đã rộ hoa đào
Mái chùa hải ngoại nao nao tắc lòng
Mùa lên xuân sắc biếc hồng
Một cung trời mộng giữa giòng tử-sanh

MẤY AI

Sao em mướt mát mướt mà
Sắc không hiểu thế mà ta tôn thờ
Mấy ai học được chữ ngờ
Trăm năm đôi lấy một giờ như chơi

MỪNG ĐẢN SINH TỪ PHỤ

Rằm tháng tư lại về trong nguyệt bạch
Mây muôn đời phiêu lãng với trời xanh
Người hỷ hoan đây giây phút thái bình
Cả ba cõi mừng đản sinh từ phụ

Đuốc trí huệ sáng soi toàn vũ trụ
Từ cung trời cho chí chỗ thâm u
Lòng mong người và lữ thứ cùng tu
Hãy lên đường đừng chần chừ chi nữa

Ngài thị hiện lòng từ bi chan chứa
Độ trời người và vạn vật sinh linh
Đời nhọc nhằn vì nhiều nỗi vô minh
Mau tỉnh thức hãy tự mình dẫn bước

Bi, trí đủ lại cần thêm dũng lược
Và bao nhiêu phương chước hiển quyền
Pháp môn nào cũng vi diệu vô biên
Thân thực chứng chẳng phải huyền hoặc thuyết

Tu khổ hạnh sáu năm nơi núi tuyết
Da bọc xương khí huyết thậm suy hao
Rồi một hôm thiền định dưới trời sao
Ngài giác ngộ và truyền trao chánh pháp

Ốn Thế Tôn thật khó mà đền đáp
Chỉ đường ra khỏi bão táp phong ba
Vượt đêm đen rũ bỏ cuộc mù sa
Sống tự tại và tương lai giải thoát

Rằm tháng tư tiếng nhạc trời thánh thót
Dưới ánh trăng đàn bạch hạc bay về
Cùng chư thiên tất cả đã chinh tề
Cõi nhân gian dâng hương hoa đánh lễ

Năm rồi năm rằm tháng tư rạng rỡ
Bạc vi nhân xuất thế độ quần mê
Trời và người từ một thuở ban sơ
Nay có Phật con đường về rộng mở

Phật, chúng sanh vốn đều đồng một thể
Giác hay mê từ niệm đó mà ra
Thức tỉnh thì tánh đức thật hằng sa
Còn mê muội mãi mãi là sanh-tử

Rằm tháng tư trăng đêm trời viễn xứ
Đốt hương trầm con mặc tướng Như Lai
Thầy trời người vĩnh viễn chẳng đơn sai
Đã đến đây chỉ dạy toàn nhân loại

NGỌN ĐÈN HỘT VỊT

Trần nhỏ hắt hiu
Ngọn đèn hột vịt tim nhỏ cháy liu riu
Đêm tàn canh
In bóng trên tường
Ngọn đèn theo chân các bà, các cô ra chợ
Buổi đầu ngày khi chưa có ánh mặt trời
Trên bàn thờ
Ngọn lửa âm i cháy
Thắp sáng ngày đêm qua tháng năm
Tượng Phật từ nghiêm và bài vị tổ tiên
Quá thân quen mà lại rất thiêng liêng
Đóm lửa nhỏ niềm tin nhen nhúm
Đã bao đời ở giữa nhân gian
Đèn hột vịt liu riu ánh sáng vàng
Thắp sáng giữ gìn niềm tin hy vọng
Đời bão giông vẫn vững lòng
Trần nhỏ bốn mùa thay đổi
Đời thịnh suy bao chế độ rồi qua
Điện quang dẫn phủ sáng sơn hà
Đèn hột vịt dẫn lui vào dĩ vãng
Thình thoảng đó đây trên bàn thờ ngọn đèn dầu còn sáng
Đóm lửa vàng lung linh
Một cung trời cổ tích
Ngọn đèn hột vịt đã tỏa sáng trước bình minh

TRĂNG VU LAN

Rằm tháng bảy trăng Vu Lan rạng rỡ
Nhân gian này đẹp lắm ánh vàng tơ
Cả sơn hà đường tịch mịch ngân ngơ
Lên chùa lễ em bồi hồi tưởng nhớ

Ôn Phật độ chúng sanh trong ba cõi
Pháp nhiệm mầu chỉ lối thoát đường ra
Ôn tam bảo vĩ đại và bao la
Từ quá khứ đến tương lai, hiện tại

Ôn cha mẹ đã sinh thành dưỡng dục
Từng nhiều đời tích phúc đức nuôi con
Thâm ân này như biển cả núi non
Lòng hằng nhớ nhưng khó mong đền đáp

Minh sinh ra đã là dân một nước
Nghĩa quốc gia trên trước chẳng hề quên
Tình quê hương muôn đời vẫn mông mênh
Đi hay ở lòng vững bền tin tưởng

Thầy chỉ dạy truyền trao bao tri thức
Cùng cộng sinh lữ thứ ở trong đời
Người và vật chung dưới một bầu trời
Hãy cho nhau những nụ cười an lạc

Rằm Vu Lan ánh trăng vàng dát bạc
Những đường tơ rải rác nửa sơn hà
Minh mộng mơ chuyện tình nghĩa một nhà
Cùng kiến tạo một quốc gia hạnh phúc

TRÁY HỘI NƯỚC NON

Thưa rằng
xuân sắc rạng ngời
Gió mưa qua
hải muôn đời vẫn xanh
Ngày xuân
về với ngọn ngành
Lòng hoan hỷ quá một cành vàng mai
Thướt tha tà áo lụa dài
Đạp trên cỏ biếc gót hài thắm son
Em vui trảy hội nước non
Miếu đèn rêu phủ vết mòn tháng năm
Hồn tiên tổ tự xa xăm
Linh thiêng hiển hiện khói trầm phát phơ
Lòng lay động lắm hồn quê
Năm rồi năm lại bốn bề xuân sang
Rập rền lân múa rộn ràng
Phố phường rộn rã xóm làng phỉ phong
Này em nguồn cội phương Đông
Truyền thừa một thuở cha rồng mẹ tiên
Nước non một giải ba miền
Mái chùa thấp thoáng cửa thiền khói hương
Mùa xuân vĩnh viễn con đường

...

MÙA BẮT TẬN

Hạ nêu ngày mừng bảy
Em bảo thật nhanh thay
Thế là xong ngày tết
Như gió thoảng mây bay

Tôi cười, em khờ thế
Tết có hết bao giờ
Không đi cũng chẳng đến
Hiển hiện từ ý thơ

Tết đất trời rạng rỡ
Vỗ về từng cơn mơ
Tết lòng mình muôn thuở
Vẫn đẹp nét nguyên sơ

Em thướt tha thanh vận
Đạp trên cỏ mùa xuân
Đỏ tươi gót chân trần
Mắt biếc mùa bắt tận

MỪNG XUÂN

Tạ ơn chư Phật ba đời
Trong ngoài cố quận đất trời thanh tân
Hỷ hoan xuân vẫn thật gần
Hoàng Hoa hội dễ mấy lần trùng lai

VỪA ĐƠM BÔNG

Người di rong ruổi bốn mùa
Hoa đào hoài vọng đã vừa đơm bông
Người vui trong cõi bụi hồng
Mùa xuân bắt tận người không thấy người

VU LAN HẢI NGOẠI

Hải ngoại không quên nỗi nghiệp nhà
Giữ gìn mỹ tục của ông cha
Vu Lan báo hiếu khai mùa hội
Hoan hỷ lòng ai sao thiết tha

Một cõi trời Tây hoa ngát hương
Nhớ về cha mẹ nặng yêu thương
Công lao sanh dưỡng bao ngày tháng
Quy dưới Phật đài dâng nén hương

Đã hiếu vô thường chớ tiếc chi
Những gì phiền não hãy buông đi
Thâm ân chư Phật luôn ghi nhớ
Chi đường, khai ngộ kể từ khi

Đất nước mình đây lắm lỗ làng
Rất nhiều cơ hội sử sang trang
Tiếc thay bỏ lỡ vì tư lợi
Đau lòng còn đọng ở tâm can

Dù sống nơi nào cũng nhớ quê
Nghìn trùng cách trở với sơn khê
Con dân mình vẫn thầm mong ước
Rộng mở thành thang lối trở về

Rằng ơn thầy tổ chẳng hề quên
Cộng sinh lữ thứ vốn không tên
Tác động lẫn nhau liên kết lại
Làm người ơn nghĩa ấy mà nên

Tháng bảy hôm rằm đã đến đây
Mặt người rạng rỡ lạ lùng thay
Hoa nở, chim ca, hương phảng phất
Lên chùa lễ Phật đất trời lay

Hiếu thảo nào đâu phải một ngày
Vu Lan là lễ để phô bày
Làm con hiếu hạnh tròn đầu dễ
Thức tỉnh người mê ở cõi này

Làn sóng giao thoa khắp đất trời
Trong ngoài cổ quận với muôn nơi
Hải ngoại mừng khai mùa hội hiếu
Trời, người hoan hỷ biết bao nhiêu

BUỘC RÀNG

Bảo rằng buông bỏ nhẹ mình
Mà sao em hỡi chữ tình da mang
    Để gì một buổi sẽ tan
Từ vô lượng đã buộc ràng với nhau
    Kể từ dấm dẳng cơn đau
Tháng năm đã lấm bạc đầu chữa thôi
    Bao lần ngắm áng mây trôi
Mà lòng bồi hồi bồi hồi ước ao
    Vì chùng mắt biếc má đào
Ở trong cuộc lữ xôn xao đã nhiều
    Vì chùng cơn áo bao điều
Mưu sinh vất vả cũng liều dần thân
    Cuốn theo thế sự xoay vần
Mình mê muội với tần ngần xót xa
    Nhọc nhằn lấm cỏi người ta
Biết bao phiền não Sa Bà khổ kham
    Cực thân lẫn với nhọc tâm
Tử sanh bất tận vẫn trầm mịch luân
    Nhớ người nên dạ băng khuâng
Ôn đời khắng khít phải lần lửa mang
    Này em hai chữ buộc ràng

CHÀO NHAU (II)

Chào nhau em nhé một lời
Dấu cho mình chỉ một thời thoáng qua
Nòi tình trong cõi người ta
                  biết đau
                  ấy mới
                          biết là thật thương

Chào nhau lòng dạ như đường
Mà tâm mình vẫn lệ thường trước sau
Thời gian thấm thoát qua mau
Có gì đâu
          có gì đâu

                  có gì
Chào nhau giấu nỗi lắm lì
Ngán ngơ một đời quá thì xuân xanh
Bao nhiêu mộng vỡ không thành
Thiệt thời chi mấy... cũng đành thế thôi
Chào nhau một tiếng để rồi
Trăm năm chung cuộc bồi hồi thiết tha
Rằng tình ở giữa Sa Bà
Xoè hai tay đếm... có là bao nhiêu
Chào nhau nắng sớm mưa chiều
Mùt sinh vất vả lắm điều đắng cay
Vì chưng cơm áo tháng ngày
Nhọc nhằn thân

                  vẫn còn say cuộc đời
Chào nhau chẳng nói nên lời
Nửa đêm mộng寐 em cười xuyên sao
Dòng đời lận lợi lao đao
Tình còn thao thức lòng nao nao lòng

CHÀO NHAU

Chào nhau buổi sáng đầu ngày
Mở ra trọn vẹn phút giây hiện tiền
Hỷ hoan nở nụ cười hiền
Mặt mừng tay bắt giữa miền nhân gian

Chào nhau chung một bước đường
Trước sau cũng thể vội vàng mà chi
Trăm năm liệu để lại gì
Mưu sinh vất vả cũng thì thể thôi

Chào nhau những kẻ lạc loài
Đa đoan chi lắm lại hoài nhớ nhung
Tiểu nhân quý
rẻ anh hùng
Nước non cố quận
lộn tòng phèo lên

Chào nhau oán bỏ ơn đền
Tiến lui dang dở chẳng nên bề nào
Phận mình vốn đã hư hao
Thương người lận đận mà xao xuyến lòng

Chào nhau duyên nợ chẳng đồng
Hạ thân thật thấp ở trong đất trời
Nhìn nhau chẳng nói nên lời
Biết bao tâm sự ơn đời thiết tha

Chào nhau giữa cõi người ta
Thấp cao thân phận cũng là trả vay
Biết rằng gặp ở nơi đây
Bởi từ cổ độ đã dày nhân duyên

Chào nhau bất luận mối giềng
Mình quan hệ tự từ tiền kiếp xưa
Lỡ làng chẳng dặng đón đưa
Vi xa cách mặt mà thưa thớt tình

Chào nhau ngã bóng nghiêng hình
Cười đà diên đảo nên mình ngần ngại
Thưa rằng từ thuở ban sơ
Đã từng như thế bây giờ thế thôi

Chào nhau hoang dã núi đồi
Nửa đêm phố thị thiệt thòi cơn mê
Chào nhau lặn lội đi về
Chào nhau như thể chưa hề chào nhau

CHUYỆN MƯỜI NĂM

Mười năm tâm lực phân kỳ
Hỏi lòng mình có nhớ gì tiếc chẳng
Thật thà thừa một lời rằng
Trăm ngàn không đến vạn lần cũng không

Mười năm vất vả nhọc lòng
Xuân thì đánh mất xuống giòng tử sinh
Thế mà dạ vẫn đinh ninh
May ra còn một chữ tình nguyên sơ

Trở cơn mộng mị giữa đời
Nhìn nhau chẳng dặng không lời mà đau
Tháng ngày thắm thoát qua mau
Có gì đâu có gì đâu có gì

Bất cần dáng vẻ lắm lì
Mà trong gan ruột vẫn thì xuân xanh
Cuộc chơi mình vẫn độc hành
Không đứng duyên nợ đã đành em ơi

Xuống thì hun hút chơi vơi
Mình chìm đến tận đáy đời nhân gian
Sầu lên chót vót nút ngàn
Mà mình lãng đãng chưa tàn cơn mê

Lẻ loi chẳng lối đi về
Lạc loài ở giữa bốn bề người đứng
Này em mình vẫn chưa từng
Một lần trọn vẹn lệ mừng hỷ hoan

CHUYỆN MƯỜI NĂM

Mười năm xuôi ngược đường trần
Người trong thiên hạ chưa lần viếng thăm
Nhọc nhằn lắm một niệm tâm
Đã bao lần lửa chưa lắm em ơi

Mười năm lận đận ở đời
Nói năng chẳng dặng cất lời dở dang
Dở thầy dở thợ lỡ làng
Bó thân thật bé chu toàn áo cơm

Mười năm chẳng trọn thảo thơm
Một cung trời mộng nhiều đêm giật mình
Trần thân vất vả mưu sinh
Mà lòng ôm ấp chút tình đa đoan

Mười năm giấc mộng chưa tròn
Mai mười năm nữa có còn gì không
Dấn thân trong cõi bụi hồng
Thôi thì thôi cứ theo giòng nước xuôi

Mười năm thương nhớ khôn nguôi
Một ngày biết mấy buồn vui kiếp người

LÁ VÀNG VỀ CỘI

Gieo trong gió
Muôn triệu đoá sao sa
Lá vàng hoan hỷ quá
Đã xong một vòng quay giữa cõi sơn hà
Thân mỏng manh mà cả bề dày tháng năm
Sự sống của muôn loài
In bóng dáng nước non
Trong đó có cả mùa xuân xanh tươi mát rượi
Như tuổi thơ thở mới vào đời
Và mùa hè nồng nàn rực rỡ
Sống hết mình cho hơi thở mát trong lành
Giờ về cội cuối thu
Sẽ hoá mùn nuôi cây cỏ đợi mùa sau
Lá không chết mà bắt đầu vòng quay mới
Chẳng diệt chẳng sanh chỉ hoá hiện hình hài
Lá nằm dưới trăng sao diễm tuyệt
Nay vàng thu mai lại tuyết mùa đông
Ở cuộc chơi vĩnh viễn quay vòng
Đẹp tha thiết yêu biết bao sự sống
Dẫu nhọc nhằn đời vẫn không tàn mộng
Cháy hết mình rực rỡ lúc mùa lên
Lá về cội để ngày mai xanh biếc

AN LẠC LẮM

Họ bảo tôi ăn chay chi cho uống
Sống ở đời hưởng rượu thịt đi thôi
Một chút buồn chợt thấy thật lẻ loi
Khi mình gặp phải những lời chống đối

Họ lại nói ăn chay là khờ dại
Loài vật kia là để đãi cho mình
Hãy ăn nhậu cho mặc tình thoã thích
Cớ làm sao phải kiêng nhịn thiệt đời

Rồi một hôm những người bạn tuyệt vời
Lòng nhân ái phát động và gọi mời
Hãy ăn chay vì môi trường sinh thái
Vì tình thương và vì cả tương lai

Này bạn hỏi chớ sanh lòng e ngại
Hoa quả củ rau... dinh dưỡng vốn đủ đầy
Các loại hạt có rất nhiều chất đạm
Ăn uống lành khoẻ nhẹ cả thân tâm

Vật hay người đều biết yêu sự sống
Biết đón đau và cảm xúc yêu thương
Nỡ lòng nào mình hưởng thụ thịt xương
lấy cái chết uống ăn làm sự sướng

Bạn có biết ăn chay để làm chi
Sức khoẻ an toàn, tăng trưởng từ bi
Sống không chỉ nhận mà phải cho đi
Thì cuộc đời sẽ vô cùng hoan hỷ

Càng buông xả thì càng an lạc lắm
Sống giản đơn phơi phơi cả thân tâm
Mặc cuộc đời mưa nắng với tháng năm
Trái lòng thương đến muôn loài vạn vật.

CHẰNG TRỤ

Sư về phố hạ chiều qua
Ngẩn ngơ giữa cảnh phồn hoa bốn mùa
Ngựa xe huyền náo cảnh chùa
Mà tình pháp lữ người thưa thớt lòng
Mình trong một cõi bụi hồng
Trăm năm lặn lội giữa dòng tử-sanh
Này đây vui lúc về thành
Bỏ quên hạc cũ bên gành nước rơi
Sắc không hiển hiện mây trời
Chơn kinh vô tự thị lời thiết tha
Cơn đau đáng đắp Sa Bà
Niềm vui ngút ngát sơn hà nước non
Mỹ miều nhan sắc phấn son
Giọt sương ngọn cỏ lá cồn phất phơ
Đã quên rằng tự bao giờ
Hy hoan giữa chợ chưa hề hư hao
Trò đời nhiều nổi lao đao
Kỳ tâm chẳng trụ lòng sao thương người
Vân am sư những cả cười
Ông tăng xuống núi dạo chơi kể từ
Truyền thừa ngộ đắc chơn như

...

CỔ QUẬN

Bên kia bờ đại dương
Còn một nửa yêu thương
Người ra đi kể từ khi nổi cơn gió bụi
Lắm cảnh biệt ly, bao kẻ ngậm ngùi
Vùng đất mới mở vòng tay hào phóng, bao dung
Cứu mang những con người thất cơ lỡ vận đến đường cùng
Thời gian qua gầy dựng lại cuộc đời no ấm
Nhưng lòng dạ vẫn âm âm
Canh cánh nhớ thương trời cổ quận
Còn anh em bạn bè và gia quyến thân nhân
Nơi chôn nhau cắt rốn
Chứa chan kỷ niệm mãi ấp ủ tâm hồn
Nhà Phật dạy: Thập phương hư không bất ly dương xứ
Dù biết vậy nhưng đâu đủ công phu chế ngự tâm tư
Kinh sách viết: Cổ kim tam thế bất ly dương niệm
Mình phạm phu nên nhớ thương dậy sóng trong tim
Học Phật, học thiền đâu phải để thành gỗ đá
Chẳng dám lạm bàn Kim Cang, Bát Nhã...
Đơn giản thôi tập tành buông xả
Và hiểu rằng mọi việc đều có nhân quả mà ra
Không có gì để gọi là tự nhiên hết cả
Trùng trùng duyên khởi diệt sanh
Cuộc trăm năm rong ruổi dưới trời xanh
Vốn vô thường, mong manh giữa làn hơi thở
Trời phương ngoại ôm nỗi niềm thương nhớ
Nguyện đem yêu thương giúp đỡ mọi người
Sống hài hoà tôn trọng sự sống muôn loài
Dù cổ quận hay chân trời hải ngoại
Cũng không ngoài một cõi nhân sinh
Ràng buộc nhau bao duyên nợ ân tình
Mong tất cả sống trong tình thương tình thức.

CŨNG TRONG NIỆM NÀY

Ngoài đồng tuyết vẫn bao la
Lòng nghe rộn rã sơn hà xuân sang
Vì chưng chẳng có mai vàng
Nhớ thương cố quận lại càng thiết tha
Nhớ xưa ong bướm la đà
Vườn chùa có cội thanh trà ngát hương
Hỷ hoan giữa cõi vô thường
Một mình mây nước thập phương Sa Bà
Sư về hái nụ bạch hoa
Cúng dường cung kính một toà Như Lai
Phù sinh mộng huyễn còn dài
Ruổi rong phương ngoại vết hài tuyết in
Thanh tâm này cuộc đặng trình
Sư đem pháp bảo độ sinh xứ người
Phỉ phong xin tạ ơn đời
Bỏ quên nguồn cội một trời tuyết bay

Công phu miên mật ai hay
Giữa dòng tự tại tháng ngày đẹp sao
Này em mắt biếc má đào
Xuân này rồi nữa xuân nào gặp nhau
Ngược xuôi một cõi bể dâu
Nụ cười chắt chứa cái sầu trăm năm
Một trời cổ quận xa xăm
Còn thao thức mãi âm âm cõi lòng
Dấu răng đã thuộc sắc không
Thập phương lai khứ cũng trong niệm này
Một trời phương ngoại hồn lay
Vô thường chẳng ngại lòng say xuân về
Rằng xưa gieo hạt bồ đề
Mà nay xuân sắc bốn bề hoan ca
Một ngày nguồn cội xa xa

ĐI CHO HẾT CUỘC CHƠI NĂM THÁNG

Có lúc tưởng mình rơi chạm đáy đời
Thân đau và tâm thì rã rời
Những cái khổ nó dày vò ngày đêm
Tôi thèm khát quyền lực và những điều mà người đời có
Mình thật hèn mọn và bé nhỏ
Như hạt bụi, như cọng cỏ ven đường
Tôi đã chán chường
Và cực kỳ tuyệt vọng
Từng ước mong cá cược với ma vương
Đánh đổi linh hồn để lấy quyền lực giàu sang
Rồi một hôm tôi lại quán vô thường
Nhận thấy mình đang quay cuồng trong ảo tưởng
Chợt có chợt không
Thân này bất tịnh
Càng ham muốn thì càng dính mắc
Ngọn lửa tình không thể tắt
Mình vẫn còn may mắn biết là bao
Đời còn có muôn vạn người bệnh tật đón đau
Rất nghèo khổ không cơm ăn áo mặc
Sống lầm than trong bất hạnh tối tăm
Chịu nhiều oan trái và áp bức bất công
Từ đó thấy mình vẫn còn nhiều phước báo
Dù rằng có biết bao phiền não
Đời vốn khổ là một lẽ thường tình
Tháng ngày cực nhọc mưu sinh
Tôi đã đến và tôi đã thấy
Càng quán chiếu thì càng thêm thấu hiểu
Chưa buông đặt nhưng ít nhiều nhẹ bớt
Chấp nhận để hơn những nỗi đau đời
Chút pháp hỷ giữa muôn ngàn lời phải trái
Tỉ quang minh trong tăm tối vô minh
Nuôi hy vọng vững bước đường trình
Đi cho hết cuộc chơi năm tháng

PHÚT GIÂY HIỆN TẠI

Núi sông đẹp sao
Trời đất bao la
Lòng thư thái lạ
Lặng ngắm bình minh với chén trà
Và dòng đời vẫn mãi mãi trôi qua
Những ngày nhọc nhằn mưu sinh như chợt vơi
Thương lắm người ơi!
Ta đang tận hưởng phút giây này
Trời đất vô cùng
Khứ lai mộng lung
Đời ngắn ngủi xin người đừng hoang phí!
Ngỡ mình hay tranh hùng xưng bá, tranh đủ thứ
Để mà chi?
Sao bằng ta với ta
Lạc an trong sát na hiện tại
Thế gian này
Lớp lớp sóng cồn hưng – phế, thịnh – suy
Ngồi xuống nhìn mây bay
Ngồi xuống thở nhìn đời
Kèo chớp mắt ra đi chưa kịp ngắm
Có hoa tươi thắm
Cá lội chim bay
Tuyệt diệu sao phút giây sống thực tại này.

LẠI MỘT VÌ SAO RƠI

(Kính dâng lên giác linh đức hoà thượng, tăng thống Thích Quảng Độ)

Cổ quận ơi, mùa xuân còn dang dở
Lại một vì sao rơi khỏi bầu trời
Chín mươi ba năm cháy sáng một đời
Đã tận hiến cho người và đạo pháp
Bồ tát hiện thân giữa phong ba bão táp
Lèo lái con thuyền đạo qua ghềnh thác hiểm nguy
Khổ nạn tù đày chẳng thể làm suy vi
Dạy chúng dịch kính
Phục hoạt dân sinh
Mấy thế chế chưa hề khuất phục
Thân tứ đại mong manh mà khí phách kim cương
Lòng từ như biển
Trí huệ vô biên
Vững vàng giữa đời loạn lạc
Bao khủng bố hiện tinh thần vô úy
Chín mươi ba năm làm thân Như Lai trường tử
Chống tích tượng khô phục dòng truyền thừa chính thống
Gọi thể quyền mở đường sống cho dân
Bảo tồn thanh quy
Chấn uy đạo cả
Đứng lên gánh vác sơn hà
Việc chưa tròn người đã phải ra đi
Nhưng cơ nghiệp vẫn còn đây cho hậu thế

Người đã về nơi muôn thuở
Ánh sáng hoà vào quang minh rạng rỡ
Bản hoài độ sinh chẳng mới
Sẽ tái hồi nhập lại cõi Sa Bà
Hộ pháp, hộ dân, bảo tồn non sông một giải
Bồ tát vẫn nhiệt tâm mãi mãi
Đâu bỏ chúng sanh tìm an trú riêng thân
Một vì sao rơi
Sẽ có nhiều vì sao mới
Ánh sáng hoà quang chẳng mất bao giờ
Một vì sao rơi
Buồn đau cả cõi trời, người
Tâm tướng, tâm tạng, vô tướng không lời
Đêm về quỳ trước Như Lai thâm khẩn
Người về Phật quốc rồi người sẽ tái hồi
Cổ quận mùa xuân đang dở
Thuyền đạo pháp suy vì sư tử trùng phạm thực
Bồ tát lại về
Bồ tát sẽ hiện thân

MỘT CHỮ MÀ BAO ĐIỀU KỲ DIỆU

Ngày lại ngày trôi qua
Mình thêm một chút già
Đời nhọc nhằn mưu sinh vất vả
Cơm áo nào đâu phải chuyện đùa chơi!
Kiếm được đồng tiền mệt muốn bể hơi!
Ấy chưa kể những bất công phiến nã
Chiều về ra công viên tản bộ
Thả hồn theo hoa lá, cỏ cây
Nằm trên thảm xanh mà ngắm trời mây
Chợt nhớ lời thiền sư dạy:
Buông!
Một chữ thôi mà bao điều kỳ diệu
Nhọc nhằn như giảm thiểu
Tâm an lạc một cách lạ lùng thay
Dẫu phước mỏng mà mình lại gặp may
Tin Phật pháp và được thầy chỉ dạy
Pháp trong đời, muôn pháp tự tâm ta
Ngày tháng vẫn âm thầm tiếp nối đi qua
Sanh-diệt không ngừng trong mỗi sát na
Dẫu nhọc nhằn vẫn cao lời ca ngợi
Ôi đời sống biết bao là tuyệt mỹ.
Này em ơi! những cái đã cho đi
Lại chính là cái ta còn mãi mãi!
Thời gian như dòng sông cuốn trôi đi tất cả
Mà chút tình hoài
Còn hiện bóng trong ta.

MỘT MÙA NGUYÊN SƠ

Xuân xanh một cõi giang hà
Em rời phố thị hát ca ngoài đồng
Đã hoa khoe sắc biếc hồng
Hỷ hoan này niệm ở trong đất trời

Em về nguồn cội rong chơi
Từ lâu mê muội giữa đời hơn thua
Hái hoa lễ Phật lên chùa
Lòng an lạc giữa một mùa nguyên sơ

Sắc không chẳng kẹt hai bờ
Tâm kinh bát nhã lối về mai sau
Sa Bà một cõi bể dâu
Ruổi rong mấy độ từ lâu lắm rồi

Tiếng lòng còn vọng chưa thôi
Em vui trẩy hội giữa hồi nguyên xuân
Trăm năm lưu lạc phong trần
Mình chia chung cuộc mấy lần phi phong

Sắc sao đẹp thế má hồng
Nào hay lễ thật là không ấy mà
Say xuân này cõi Sa Bà
Cánh hoa hoá hiện Di Đà pháp thân

Long lanh giọt lệ trong ngần
Em thầm thâm tạ Phật ân cúng dường
Mùa xuân vàng đoá hoa dương
Sắc hương dâng khắp mười phương Phật Đà

Một ngày cố quận xa xa
Một trời phương ngoại bao la thái bình
Thì thầm vọng tiếng Tâm Kinh
Giữa chừng xuân chợt thấy mình ở trong.

MỘT NGÀY HÈ NẮNG GIÓ VỚI MÂY BAY

Cuộc đời này thật vất vả làm sao
Với những người chẳng có bao phước báo
Nhọc nhằn mưu sinh
Lại thêm ràng buộc chữ tình
Lắm lúc lòng lung lay và căng thẳng
Đời cay đắng
Dù thuộc lòng sắc tức là không
Khi không tiền thì hiểu đời thêm sâu sắc
Cơm áo nào đâu phải chuyện đùa chơi
Và bao thứ nợ đời
Lấn thấn trong cái vòng quay mờ mịt
Kiếm tiền chi tiêu và rối rắm ưu phiền
Đời nổi đời sinh-tử liên miên
Người với người cuồng điên bức bách
Có những kẻ của mấy đời ăn chẳng hết
Vẫn tham lam bòn vét từng xu
Có những bọn người tàn độc thậm ngu
Lại vỗ ngực tự xưng đỉnh cao trí tuệ
Chúng muốn biến tất cả thành nô lệ
Cúi đầu nghe lời dối trá, gian tà...
Những thể chế ăn tàn phá hoại
Dùng xảo ngữ: nhận loại đại đồng
Mặc sức hung tàn rồ dại với cuồng ngông

Dân phải chịu vì chung công nghiệp
Hoại, hành khổ và khổ liên miên nối tiếp
Nhiều khi vui mà chẳng biết nhận ra
Những cái vui nhỏ nhiệm giữa Sa Bà
Rồi cũng sẽ tất cả là huyễn tượng
Muôn vạn pháp đều như sương như điện
Thoạt có thoạt không ấy vốn lẽ vô thường
May mà còn có trí huệ tình thường
Và pháp Phật chỉ con đường giải thoát
Diệu Pháp Liên Hoa cả phương trời bát ngát
Nhưng gốc căn Bát Chánh Đạo là nền
Xin nhớ rằng chớ cao vọng mà quên
Tất cả từ một tâm lưu xuất
Đời nhiều nỗi đau thương và u uất
Bởi nghiệp xưa đã trở quả hiện tiện
Buồn hay vui cố gắng giữ tâm niệm thiện hiền
Cứ y giáo sẽ dần chuyển nghiệp
Đời đời nghiệp mang theo chuyển tiếp
Tùy thuộc theo thiện – ác hôm nay
Một ngày hè ngập tràn nắng gió mây bay
Mình nhớ Phật, pháp chỉ bày giải thoát.

MÙA XUÂN SON SẮT VĨNH HẰNG

Tuyết

Phơ phất

trắng cung trời

Lòng lay lắt lất

nhớ người viễn phương!

Rộn ràng

tết ở cổ hương

Mình còn lãng đãng dặm trường mãi mê.

Mười ngàn dặm vẫn chưa hề

Tâm tư vẫn nhớ bốn bề xuân xưa

Bao giờ mình lại đón đưa?

Bao giờ người hỏi

Xin thưa bao giờ?

Ngoại quan đâu dám hững hờ

Vẫn luôn thao thức có ngờ chi chẳng?

Mùa xuân son sắt vĩnh hằng

Năm rồi năm

vẫn dài đằng đoi nơi.

Mình xa

Góc bể chân trời

Nhớ mùa xuân

nhấn

một lời nước non

Mai vàng

Pháo đỏ

Gót son

Em vui trẩy hội giữa con đường này.
Đất trời ngan ngát hương bay
Mình mơ một sớm xuân say hội làng
Sân chùa phảng phất khói nhang
Bên đình hát bội rộn ràng biết bao.
Em xinh má đỏ hoa đào
Lúng la lung liếng nói chào người đương
Mùa xuân cổ quận tương bưng
Mặc đời dâu bể chưa từng nhạt phai
Một mai em nhé
                                một mai!
Mình về tết
                                lại cầm tay
                                xuân thì

RONG CHƠI HOÀI VIỄN XỨ

Nếu hỏi rằng: Ta từ đâu đến?
Biết nói sao khi chẳng đến từ đâu
Ở nơi này mình tồn tại đã lâu
Rồi sẽ đi về đâu?
Có đi đâu mà lại phải về!
Chơi đã chán chê
Mình nằm nghe sương khói thờ
Chút tàn hơi
Cũng đủ để đam mê.
Cõi nhân gian lắm chuyện bộn bề
Đúng với sai, đấu tranh hoài chẳng thể
Cơn mộng mị mệt nhoài
Cũng thế thôi!
Cuộc mưu sinh đủ cực nhọc lắm rồi
Mỗi chiều về ngồi nghe lá hát chim ca
Rồi sẽ qua
Nào ai hay biết được
Như lá rơi, như nước chảy mây bay
Ta chẳng đếm tháng ngày dài ngắn
Chỉ biết phút giây ngay lúc này.
Tình vĩnh viễn bướm hoa tuyệt mỹ
Người về đây thủ thi chuyện liêu trai
Tàn đêm trăng chan chứa mộng hình hài
Ngày đang lên rong chơi hoài viễn xứ
Chẳng hề phụ tình người trong lữ thứ
Mất biếc nào ngơ ngác mãi tương tư.

VĂN THÂM THIẾT THA

Này em một giải giang hà
Mình rong chơi giữa Sa Bà tháng năm
Có gì lưu luyến trong tâm
Vẫn thương muôn thuở vẫn thâm thiết tha

***

Này em nguồn cội sơn hà
Mình và muôn loại đều là cộng sinh
Tử sanh một cuộc đấng trình
Cũng đồng một thể hữu tình với nhau

***

Mình đau vật cũng biết đau
Có cùng cảm giác, đỏ màu máu tươi
Một thời gian ngắn ở đời
Muôn loài cùng với con người tương thân

***

Ăn chay an lạc tinh thần
Sống đời hoà hiếu xa gần mến thương
Ăn chay bảo vệ môi trường
Sóng từ bi tỏa bốn phương đất trời

***

Này em nhẫn nhủ đôi lời
Mấy mươi năm lẻ cuộc chơi hồng trần
Mỗi ngày lại một thanh tân
Kể từ quyết bỏ nợ nần máu xương

***

Niềm vui ở giữa con đường
Người và vạn vật vẫn vương cõi này
Cộng sinh duyên nợ đã dày
Đã nhiều tương tác người hay chẳng người

***

Một ngày mình lại rong chơi
Mẹ thiên nhiên với nụ cười hỷ hoan
Mai kia trời đất hãy còn
Tình thương chan chứa ở non nước này

TÔNG LÂM THẠCH TRỤ

*(Khế thủ danh lễ giác linh
hoà thượng, tặng thống THÍCH QUẢNG ĐỘ,
đồng tưởng nhớ hoà thượng, tặng thống THÍCH HUYỀN QUANG)*

Có những cội tùng chẳng ngại tuyết sương
Đầu non mỡ mọt giữa đêm trường
Thân lau sậy bọc lấy kim cương
Bảo giông rèn giữa
Danh lợi trò đùa
Nhọc nhằn nhân gian gánh vác hai vai
Sóng dữ phong ba vững tay chèo lái
Có những tâm hồn lồng lộng hư không
Phất phơ vạt áo nâu sồng
Vấn cười cột tù dày, giam lỏng
Vận nước nhiều như sóng
Pháp nhược ma cường
Ngài đứng thẳng lấy thân làm thạch trụ
Dang hai tay bảo bọc tông lâm
Nào ai thấu bản tâm Bồ Tát
Mấy mươi năm ôm bình bát độ sanh
Kẻ vô minh lấm thủ đoạn gian manh
Triệt đường sống và gỡ trò mạt ly

Nào có hề chi
Ngọc sáng lưu ly
Càng tai ương lại càng thêm vô úy
Trí huệ khai viết sách, dịch kinh
sách tấn đồng môn, khuyến độ hậu sinh
Chín mươi ba năm chưa một ngày ngừng nghỉ
Ngọn đèn cháy sáng đến tận giọt dầu cuối
Hơi thở trả lại hư không, nhắm mắt xuôi tay
Thân tứ đại lại về cát bụi
Mà tinh thần bất diệt thiên thu
Quảng rộng khắp muôn loài cùng bá tánh
Độ sơn hà và nhất thiết chúng sanh
Vạn lời khen, tán tụng cũng không cùng
Tâm Bồ Tát bút mực nào tả đúng
Huyền diệu sao ý chỉ Phật môn
Quang minh soi ba ngàn thế giới
Bạc danh tăng dựng tích trượng mở đường
Thuyền đạo pháp giữ la bàn đúng hướng

NGÃU HỨNG PHÁC HỌA

Sư

Tụng kinh thông thuộc lâu lâu
Muôn duyên buông bỏ lấy đâu buộc mình
Công phu vạch một lộ trình
Cười khàn thể sự như hình chiêm bao

Tăng

Tâm hình dị tục khác người
Đắp y cạo tóc ngược đời mà đi
Quyết lòng trường dưỡng từ bi
Huệ khai đắc đạo đến thì chưa thôi

Kinh

Kim ngôn ngọc ngữ kho tàng
Lời lời độ thể hàng hàng chân như
Mấy mươi thế kỷ kể từ
Hội đồng kết tập bây chừ còn đây

Kệ

Những lời trí tuệ truyền thừa
Hậu sinh lặn dạn vẫn chưa thọ tròn
Ấy là bút tích di ngôn
Kể từ sơ tổ vẫn còn hôm nay

Thiên

Chỉ là mọi sự tạm dừng
Quán cho thấy rõ tận từng gốc rễ
Dòng đời một vệt sông trăng
Sát na sanh-tử vĩnh hằng vượt qua

Trần

Vô cùng dụ hoặc người ta
Lục căn đắm đuối thành ra buộc ràng
Đam mê phiền não vô vàn
Tử sanh bắt tận lại càng nhọc thân

Dục

Lòng tham đâu biết điểm dừng
Bạc tiền, danh dự, tưng bừng uống ăn
Chơi bởi nhan sắc tung tăng
Đọa là cái chắc ấy rằng tự thân

Tinh

Nhác trông những tưởng rằng khờ
Ấy mà tuyệt đỉnh có ngờ gì không
Lách mình ra khỏi bụi hồng
Bỏ buông muôn sự vun trồng thiện căn

Mé

Tranh giành danh phận ngôi cao
Phùng phùng đấu đá hại nhau đến cùng
Thông minh quá độ hoá khùng
Một ngày trở gió vào chung một lò

Tình

Tưởng tình hoá đá mất rồi
Từ lâu chẳng thấy bồi hồi chút chi
Tình cờ thấy mặt thanh mi
Nửa đêm ngồi dậy chép ghi vội vàng

Tưởng

Mơ màng chẳng rõ mặt mày
Bao nhiêu huyền tượng vẫn xoay trong đầu
Vọng là gốc rễ thâm sâu
Ngủ trong tạng thức từ lâu lắm rồi

Đạo

Ngỡ rằng trốn tránh cuộc đời
Ai hay đồng mảnh không lời mà đi
Ngày đêm nương nấu tử bi
Độ mình là lẽ lại vì thế nhân

Đời

Tưởng rằng thật
Mãi mê chơi
Một hơi thở dứt uống đời biết bao
Cuộc trăm năm những xô xao
Biết đâu họa phước lối nào tái sanh

Phước

Nhiều tiền của
Lắm lợi danh
Bao nhiêu thuận lợi và hanh thông đời
Tiếc rằng không cú được người
Một mai hết
Ắt phải thời đọa thôi

Thân

Chỉ là tứ đại hợp thành
Rằng đang thọ nghiệp nên đành vậ thời
Xuống lên liên tục luôn hồi
Dụng công em nhé vun bồi phước duyên

Tâm

Chủ tế tạo tác trùng trùng
Người và vạn vật cùng chung niệm này
Sơn hà đại địa trời mây
Sắc không là cũng lẽ này em ơi

Thăng

Lên cao bỏ lúc phong trần
Người ta sung sướng tâm thần hỷ hoan
Nhìn đời thắm sắc tươi son
Bao nhiêu hy vọng hãy còn chứa chan

Trầm

Đến hồi hạ liệt lao đao
Việc trong thiên hạ có nào khác chi
Cực đại rồi lại suy vi
Vô thường là thế có gì bền lâu

Văn

Văn chương ẩm ở hội tề
Tưởng sơ ngộ đã định đề dặt lên
Thưa rằng tiểu tử không tên
Bản lai diện mục từng quên tháng ngày

Quỳnh

Một lần thôi giữa đêm thanh
Trắng trong bạch ngọc mấy nhành thiên hương
Gặp dây giữa cõi vô thường
Mai này xa cách mười phương đất trời

Khờ

Tâm tư khô cạn mạch nguồn
Mốc meo chữ nghĩa buông tuồng tứ thơ
Trần gian có gã khờ khờ
Mấy mươi năm lẻ chưa hề tỉnh ra

Thiên Tình Sử

Búng tay cái tạch đã đời
Kìa em mắt biếc nụ cười thiết tha
Cuộc chơi này giữa Sa Bà
Một thiên tình sử ấy là chiêm bao

Ơn Đời Thế Thôi

Của tin chỉ một chút này
Gởi tình cho gió mây bay trắng trời
Thiết tha ta nói lấy lời
Đắng cay đã lắm ơn đời thế thôi

Vô Tận Ngẩn Ngơ

Tôi từ vô tận ngẩn ngơ
Gặp em ở giữa bến bờ nhân gian
Thương nhau chẳng luận lở làng
Thời gian bôi xóa chừa tàn thiết tha

PHÚT GIÂY NGẪU HỨNG

Hài Thêu Hoa

Em chưa về với ngọn ngành
Mùa xuân đã biếc trên nhánh hoàng mai
Thướt tha tà áo lụa dài
Giữa thành thấp thoáng góc hài thêu hoa

Vớt Trăng

Một ly vang đỏ đủ vừa
Ngày trong bận bịu đêm thừa dư hương
Vì chẳng chẳng đặng tình trường
Thò tay xuống nước toan dường vớt trăng

Hương Thân

Nửa đêm nằm mộng giật mình
Cuồng cơn thống khoái ấy tình giao hoan
Đá lăn lóc lở núi non
Rạng ngày ra vẫn hầy còn hương thân

Sương Sao

Mười sinh vất vả nhọc nhằn
Đổi bao tinh lực nuôi thân với đời
Chợt nhiên em đến nói cười
Đường trần khổ vậy có người sương sao

Lạnh Lùng Lơ

Gặp nhau cất một tiếng chào
Ta - người hoan hỷ ai nào mắt chi
Vậy mà cũng có đôi khi
Lạnh lùng lơ
chẳng nói chi nửa lời

Uống

Ông thầy áo vải cơm chay
Cốc keng chuông mõ tháng ngày kệ kinh
Dân oan, nước loạn mặc tình
Phật cười uống cả công trình bấy lâu

Qua Làn Khói

Tôi xa cố quận mấy mùa
Ngày xuân lễ Phật lên chùa ngoại phương
Nghìn trùng cả Thái Bình Dương
Qua làn khói thấy quê hương hiện tiền

Ngộ

Hoa đào nụ hầy còn non
Cung trời hải ngoại hầy còn tuyết băng
Gặp người giữa chợ ngộ rằng
Mùa xuân chẳng nệ vẫn hằng hỷ hoan

Vô Minh

Con chim nhỏ đậu bên mình
Lú lo nó hót vô minh thảng ngày
Vụng tu nặng nợ kiếp này
Gã khờ ngơ ngẩn còn say men tình

Một Lần Thôi

Một lần thôi nhé em ơi
Một lần thôi đủ đã đời ước ao
Một lần đồng vọng xôn xao
Một lần thôi lại mãi sao một lần

Vô Tận Tương

Tôi chơi phố chợ thị thành
Trai xinh gái đẹp để dành cho ai
Tắc thân nặng nợ hình hài
Từng vô tận tương nên hoài tử-sanh

Phong Trần Như Ai

Của này chẳng đáng một đồng
Ởn người nghĩa trọng vàng ròng một cân
Vậ nên mới phải nợ nần
Giá không ất cũng phong trần như ai

Tưởng Chừng

Tưởng chừng rất mực tinh anh
Ai dè một miếng táo xanh chua lè
Nhả ra sợ chúng cười chê
Nuốt vào chẳng dạng mà tê tái lòng

Rẻ Khinh

Ông trù nhiều sự rối ren
Tham lam, ích kỷ, nhỏ nhen với đời
Nói năng thô lỗ ác lời
Ngôi cao quốc chủ nhưng người rẻ khinh

Người Chinh Chu

Bán mua da thịt lấy tiền
Bao nhiêu chê trách xô xiên nặng lời
Đêm qua nham nhở chơi bời
Sáng nay đạo mạo ra người chinh chu

TINH ANH ĐỂ LẠI

*(Kính viếng hương linh pt. Tâm Tấn - nữ sĩ Trinh Tiên,
thân mẫu của nhà văn Vĩnh Hảo và nhà thơ Vĩnh Hữu)*

Hoa sen rụng hạt xuống đời
Hương thơm thoang thoang cõi người Việt Nam
Đã tròn một cuộc trăm năm
Trinh Tiên nữ sĩ khói trầm phát phơ

Đạo - đời hai nẻo dòng thơ
Tài hoa đến độ có ngờ gì không
Ngày xưa xuân sắc má hồng
Phải lòng công tử theo chồng về dinh

Một đời Tâm Tấn trung trinh
Rằng con nhà Phật trọn tình thế nhân
Bây giờ Người bỏ xác thân
Tinh anh để lại bội phần thiết tha

Những lời ai điếu gần xa
Đồng tham đạo hữu cùng là cháu con
Người đi đức hạnh hãy còn
Người về Phật quốc vương tròn phước duyên

Người mau nhập cảnh thánh hiền
Hồng liên hoa nở ở miền Lạc Bang
Tiễn người có cánh hạc vàng
Tâm hương bá vọng ngoài ngàn dặm xa

TRỞ THÀNH TRANG THƠ

Từ em nhập cuộc rong chơi
Mấy mùa hoa hạ đã đời du ca
Đẹp sao một giải giang hà
Khứ lai bất tận vẫn là thanh tân

Mình vui dễ được mấy lần
Mà trong tình lỡ vẫn cần có nhau
Vụng về để trái tim đau
Bảo rằng quên vẫn nguyên màu nhớ thương

Từ em bỏ lại con đường
Bụi hồng lãng đãng phố phường xanh xao
Chứa phai mắt biếc má đào
Về vui nguồn cội thì thảo nấng mưa

Nguyên sơ một thuở ngày xưa
Giờ vàng hoa hây sâu thưa thớt lòng
Ít nhiều tiểu ngộ sắc không
Nhẹ nhàng buông bởi liễu dòng vô minh

Từ em một tấm chân tình
Bây giờ học lấy Tâm kinh Phật Đà
Em về đồng nội hát ca
Ngàn con bướm vũ dưới tà dương huy

Tiếng chim dưới suối từ bi
Gọi người ở giữa xanh rì nước non
Môi son em vẫn hây còn
Làm sao ngăn ngại được con đường về

Đã từng đắm nổi đam mê
Tưởng chừng đâu đã Bồ đề hư hao
Ấy là hư vọng lao xao
Bồ đề vô thụ thuở nào còn nguyên

Từ em viếng cảnh vườn thiền
Trong tâm chợt sáng một viên hoa dăng
Lòng hoan hỷ lạ ngỡ rằng
Sát na này chạm vĩnh hằng phi phong

Từ em đa tạ ơn lòng
Cơn đau tình lỡ bênh bồng mây bay
Em về thấy hội hôm nay
Vấn thanh vóc hạc vẫn gầy dáng mai

Thảm hoa in dấu thảo hài
Nở ra như cánh lan dài biếc xanh
Lệ xưa hoá ngọc long lanh
Chuyện ngày xưa đã trở thành trang thơ

Bây giờ phổ hạ ngân ngơ
Vàng hoa rực rỡ bến bờ hương quan
Một ngày nguồn cội thên thang

...

MẸ ƠI THÁNG CHẠP ĐÃ VÀO XUÂN

Mai lật lá xong nụ đã dơm
Các lò kẹo mút nức mùi thơm
Vườn sau rau quả xanh tươi quá
Mùa gặt qua rồi rạ với rơm

Củ kiệu, hành hương đem muối dưa
Rộn ràng gà gáy giữa ban trưa
Bao cô gái tắm bên sông vắng
Té nước cười vang nắng lá thưa

Tháng chạp chợ quê náo nhiệt sao
Gánh xiếc về đây rộn tiếng rao
Một đàn em nhỏ reo hò giỡn
Cô gái xuân xanh ửng má đào

Tháng chạp gần xa đến mọi nhà
Đô thành mở hội chợ phù hoa
Trai thanh gái lịch muôn màu áo
Đầy đó đi dùng pháo nổ to

Tháng chạp mẹ ơi đã thật gần
Nhớ người nên dạ những băng khuâng
Xuân đến lại thêm cao tuổi hạc
Mái tóc giờ đây bạc mấy phần

Hải ngoại em ơi tuyết vẫn đầy
Nhớ về cố quận có ai hay
Bể dâu xui khiến người lưu lạc
Những ngày tháng chạp mắt cay cay

Tháng chạp mùa xuân ở xứ này
Hội xuân lắm thứ để chưng bày
Lòng sao trống trải nhiều khi tủi
Hồn quê cố quận cuối chân mây

Tháng chạp ngàn hoa đẹp lắm thay
Chút tình mình gửi gió hương bay
Nhớ nhau câu hát lời xa cách
Thương vóc em gầy xuân dấm say

Tháng chạp muôn người dạ phi phong
Thì thùng lân muá trẻ trông mong
Em ơi tình vẫn chưa hề tận
Mất biếc mùa xuân thắm má hồng

YÊU VỚI GHÉT

Yêu với ghét vốn muôn đời lẫn lẫn
Vì hồ đồ mà nhìn nhận không ra
Càng cực đoan càng nhiều nỗi xót xa
Nặng thiên kiến nên chánh tà chẳng biết

Yêu với ghét nói hoài không hết chuyện
Cuồng cách nào cũng sanh sự đảo điên
Lòng tư vị ton hót với huyền thuyên
Mặc đúng sai gây ưu phiền phe phái

Yêu với ghét đồng tây nào có khác
Thuận theo mình thì cất nhắc ngợi ca
Nếu nghịch ý triệt hạ chẳng buông tha
Chỉ duy nhất chính mình là lẽ phải

Yêu với ghét từ xưa nay vẫn thế
Con người ta quanh quẩn nỗi u mê
Mở miệng ra đầy nặng nhẹ khen chê
Tâm tính toán đặng kéo bè kết cánh

Yêu với ghét cả hai đều mắc kẹt
Hoặc bên này hoặc nghiêng lệch bên kia
Bao lý lẽ biện bác hoặc chẻ chia
Quên sự thật còn đá bia muôn thuở

Yêu với ghét dù sang hèn, cao thấp
Trí hay ngu cũng va vấp như thường
Hiện hiện bày cổ quận đến ngoại phương
Người với người đang tận đường tàn độc

Yêu với ghét không bao giờ chấm dứt
Khi cái tôi quá lớn chiếm trong người
Mà tâm tư cực hẹp lượng ở đời
Nên cao vọng ngỡ dựng trời đột đất

Yêu với ghét gây nên nhiều tai họa
Phụ điều hay ngụy biện cái tà tri
Thậm ngu si lại ngỡ là sáng trí
Cơ mề này thật chẳng chỉ riêng ai

Yêu với ghét ngày nay càng loạn động
Mạng xã hội đang loang rộng tin truyền
Cái giả dối đạt đến độ tinh chuyên
Làm dư luận khởi cuồng điên chẳng biết

Tiểu Lục Thần Phong
Ất Lăng thành, 2020

VỀ ĐÂY EM TRẤY HỘI NON SÔNG

Mùa xuân ơi!
Hân hoan lắm lòng người
Làn sóng an hòa lan toả khắp đất trời
Sắc hương muôn hoa nở
Em xinh tươi rạng rỡ.
Ở muôn nơi
Dù đi đâu
Cũng không quên lên chùa lễ Phật

Khói hương trầm phảng phất
Mùi quá khứ ngàn đời nổi liền hiện đại.
Hồn dân tộc
Trong màu cờ ngũ sắc phất phơ bay
Bóng dáng ngôi chùa trầm mặc mà bình yên chi lạ
Người về nương tựa vượt qua.
Này em! Mùa xuân đến rồi đi,
Dòng đời không ngừng biến động
Lẽ vô thường từng khoảng khắc diệt sanh
Xuân dân tộc từng qua nhiều thử thách
Tết trận năm nào hiển hách chiến công
Miếu đền thiêng con cháu Lạc Hồng .
Về đây em! trẩy hội non sông
Một sớm mùa xuân hoa trắng nở tràn đồng
Lòng tưởng nhớ về tảo mộ tổ tông
Mùa xuân ơi!
Mãi mãi muôn đời mà vẫn thanh tân.

Tiểu Lục Thần Phong
Ất Lãng thành, 2020

MỤC LỤC

Lời Tựa	5
Tam Thế Phật	8
Quá Khứ	8
Hiện Tại	8
Vị Lai	8
Tứ Ân	9
Phật	9
Cha Mẹ	9
Đàn Na	9
Quốc Gia	9
Giữa Giòng	10
Cảm Tưởng Khi Đọc “Tổng Quan Về Nghiệp”	11
Em Đi Lễ Chùa	12
Biết Sao Giờ	13
Bảo Rằng	14
Cầm Tay Má	15
Ớn Đời Mình Nhớ	16
Mây Trôi Trời Nhật Nắng	18
Trượng Phu	20
Giao Mùa	22
Nhớ Mẹ	23
Khai Mở Con Đường Sáng	24
Bốn Mùa Vi Vu	25
Tôi Học Phật	26
Tôi Học Phật (II)	28
Lễ Phật Mùa Vu Lan	30

Trăng Tròn Tháng Tư	32
Rằm Tháng Bảy	34
Một Biển Kinh	36
Nhân Duyên Mọi Kiếp Người	37
Cha Con Cùng Học Phật	38
Thầy Lời Xuất Ra Thống Thiết	40
Khí Độ Trương Phu	42
Độc Hành Ly Viễn	44
Tượng Vương Bản Thể	46
Hiền Sĩ	48
Phụng Ẩn Trùng Quang	50
Bóng Ngả Trường Sơn	52
Đan Tâm	54
Rồi Sẽ Có Một Ngày	56
Đương Thân Lo Liệu	58
Tinh Anh Nước Việt	60
Dông Lược	62
Vô Úy Ông Tăng	64
Ôn Học Giả	66
Ẩn Thân Am Thị Ngạn	68
Ưu Đàm Hoa Nở Sáng Hôm Nay	70
Thương Cha (II)	71
Tháng Tư Tam Hợp Trăng Tròn	72
Tam Bảo	74
Nhớ Mẹ Ngày Hiền Mẫu	76
Rồi Một Ngày Nào Đó	77

Lòng Đại Bi Vô Tận	78
Hiếu Hội Vu Lan	80
Ngày Sinh Một Ngôi Sao	82
May Nhờ Pháp Phật	84
Phật Pháp Trong Đời	86
Duyên Hợp Và Tan	88
Vãng Lãng Tợ Hư Không	90
Bản Hoài Như Lai	92
Rằm Tháng Tư	94
Tam Hợp	96
Trung Đạo	98
Mộng Tu Sĩ	100
Ngày Hội Hiếu	102
Kính Mừng Hội Đồng Hoàng Pháp	103
An Lành Một Sớm Tháng Tư	104
Ngài Ngồi Đó	106
Ngọn Hải Đăng	107
Tháng Tư Mùa Đản Sinh	108
Còn Mãi Nước Non Đây	109
Ngục Nào Nhốt Được Từ Bi	110
Rằm Tháng Tư	112
Nguyên Xuân	113
Nhớ Song Thân	114
Tượng Phật Nhỏ Trong Vườn	116
Rằm Tháng Bảy Vu Lan Báo Hiếu	117
Nhớ Mẹ Hiền	118
Đong Đầy Hư Không	119
Gã Lãng Tử	120

Giữa Dòng Sanh Diệt	122
Hạ Ca	124
Hái Hoa Cúng Đường	126
Hải Triều Âm	128
Có Phần Phi Phong	129
Khí Phách Kim Cang	130
Côi Ngoài Sắc Không	131
Lạc Trú	132
Lệ Người Mai Sẻ Hóa Thành Cơn Mưa	134
Một Đóa Sen Hồng Chớm Nở	136
Này Bạn Hỡi	137
Như Lai Thường Trụ	138
Niệm Niệm Tâm Ta	139
Trăng Rằm Tháng Tư	140
Trẩy Hội Vu Lan	142
Đừng Mong Nghe Người	144
Lòng Cay Cay Lòng	144
Hoa Quỳnh Nở	144
Vấn Gió Trắng	145
Kể Từ Cuộc Chơi	145
Chung Nghiệp	145
Trời Đất Thái Bình	146
Chợt Vội Mấy Phần	146
Nhọc Nhãn Mưu Sinh	146
Say Lỡ Làng	147
Bốn Bề Chiêm Bao	147
An Lành Một Sớm Tháng Tư	148
Vui Sống Đạo	150

Văn Vinh Hằng	151
Ưu Đàm Hoa Nở Sáng Hôm Nay	152
Tháng Mười Hai Hoa Tuyết Bay	153
Tết Miên Phương Ngoại	154
Tam Danh	155
Nẻo Quê Xa	156
Các Bà Mẹ Trên Đồi Đều Vĩ Đại	156
Nhớ Mẹ	157
Ngày Lễ Cha	157
Mẹ Về Quê	158
Rằm Vu Lan Nhớ Mẹ	159
Long Tượng	160
Dựng Lập	161
Đã Thấy Vô Thường	162
Thạch Trụ	164
Kìa Trúc Biếc Hoa Vàng	166
Một Cung Trời Mộng	168
Cuộc Vui Ở Giữa Hai Bờ	169
Mùa Xuân Hải Ngoại	170
Cõi Lòng Minh Mở Mênh Mông Đất Trời	172
Hóa Thành Cơn Mưa	174
Đã Từng Vội Sao	176
Hỷ Hoan Xuân	176
Vừa Đơm Bông	176
Thủy Tiên	177
Xuân Sắc Biếc Hồng	177
Mấy Ai	177
Mừng Đản Sinh Từ Phụ	178

Ngon Đèn Hột Vịt	180
Trăng Vu Lan	181
Trẩy Hội Nước Non	182
Mùa Bất Tận	183
Mừng Xuân	183
Vừa Đơm Bông	183
Vu Lan Hải Ngoại	184
Buộc Ràng	186
Chào Nhau (II)	187
Chào Nhau	188
Chuyện Mười Năm	190
Chuyện Mười Năm	191
Lá Vàng Về Cội	192
An Lạc Lắm	193
Chẳng Trụ	194
Cổ Quận	195
Cũng Trong Niệm Này	196
Đi Cho Hết Cuộc Chơi Năm Tháng	198
Phút Giây Hiện Tại	199
Lại Một Vì Sao Rơi	200
Một Chữ Mà Bao Điều Kỳ Diệu	202
Một Mùa Nguyên Sơ	203
Một Ngày Hè Nắng Gió Với Mây Bay	204
Mùa Xuân Sơn Sắt Vĩnh Hằng	206
Rong Chơi Hoài Viễn Xứ	208
Vấn Thầm Thiết Tha	209
Tồng Lâm Thạch Trụ	210
Ngẫu Hứng Phác Họa	212

Sư	212
Tăng	212
Kinh	212
Kệ	212
Thiền	213
Trần	213
Dục	213
Tĩnh	213
Mê	214
Tình	214
Tướng	214
Đạo	214
Đời	215
Phước	215
Thân	215
Tâm	215
Thăng	216
Trầm	216
Văn	216
Quyền	216
Khờ	217
Thiên Tình Sử	217
Ốn Đời Thế Thôi	217
Vô Tận Ngẩn Ngơ	217
Phút Giây Ngẫu Hứng	218
Hài Thêu Hoa	218
Vớt Trắng	218
Hương Thân	218

Sương Sao	218
Lạnh Lùng Lơ	219
Uổng	219
Qua Làn Khói	219
Ngộ	219
Vô Minh	220
Một Lần Thôi	220
Vô Tận Tưởng	220
Phong Trần Như Ai	220
Tưởng Chùng	221
Rẻ Khinh	221
Người Chinh Chu	221
Tình Anh Để Lại	222
Trở Thành Trang Thơ	224
Mẹ Ới Tháng Chạp Đã Vào Xuân	226
Yêu Với Ghét	228
Về Đây Em Trẩy Hội Non Sông	230

Liên lạc Nhà xuất bản

Nhân Ảnh

han.le3359@gmail.com

(408) 722-5626